

749

749
3-57

தமிழ் வாசகம்

ஐந்தாம் புத்தகம்

எஸ். ஜி. தானியேல்

TB
031(5)
N57

8841

தமிழ் வாசகம்

ஐந்தாம் புத்தகம்

எஸ். ஜி. தானியேல், பி.ஏ.

(*Madras Educational Service*)

சிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம்

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY
(In association with the United Society for Christian Literature)

POST BOX 501, PARK TOWN, MADRAS 3

and at

MYSORE

BANGALORE

TIRUVALLA

S.B.

COPYRIGHT

Twenty-fourth Edition, 1954

Revised, 25th Edition, 1956

Reprinted, 1957

TB
03115
N57

88411

உபாத்தியாயருக்குக் குறிப்புக்கள்

1. பாடத்தை வாசிக்கத் தொடங்குமுன் உபாத்தியாயர் அப் பாடத்தில் சொல்லியிருக்கும் விஷயத்தைப் பிள்ளைகளுடைய வாழ்க்கையோடு தொடர்புபடுத்தி, அவர்களோடு உரையாடவேண்டும்.

2. அப்பொழுது உபாத்தியாயரும் பிள்ளைகளும் புத்தகத்தை மூடி வைத்துவிட்டுப் பாடத்துக்குத் தொடர்பான பொருள்கள், உருவங்கள், படங்கள் முதலிய உபகரணங்களைத் துணைக்கொண்டு உரையாடவேண்டும். புதிய பாடத்திட்டத்திற்கிணங்க இப்புத்தகத்தில் முதல் நான்கு புத்தகங்களிலுமில்லாத ஏறக்குறைய எண்ணூறு புதிய சொற்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் வரும் புதிய சொற்கள் அவ்வப் பாடத்தின் தலைப்பில் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உரையாடும்போது பிள்ளைகள் இப்புதிய சொற்களையும் எடுத்தாளும்படி உபாத்தியாயர் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

3. உரையாடும்போது பாடத்துக்கு மிகத் தொடர்பில்லாத விஷயங்களில் பிள்ளைகளுடைய கவனம் செல்லாதபடி விழிப்பாகப் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

4. விஷயங்கள் யாவும் பிள்ளைகள் மனத்தில் நன்றாய்ப் பதிந்த பின், அவற்றுள் ஏதாவது ஒரு பகுதியைக் குறிப்பிட்டு, பிள்ளைகளைப் பிழையின்றி எழுதும்படி செய்தபின், புத்தகத்தைத் திறந்து வாசிக்கச் சொல்லவேண்டும்.

5. பிள்ளைகள் பிழைபட வாசித்தால், உபாத்தியாயர் அவர்களைத் திருத்திச் சரியாய் வாசித்துக் காட்டவேண்டும். உரத்த குரலுடன் வாசிக்கவும் மௌனமாகப் படிக்கவும் பிள்ளைகள் பழகவேண்டும்.

6. கடின பதங்களுக்குப் பிள்ளைகளிடத்திலிருந்தே பொருளை ருவிக்க முயலவேண்டும். பொருளை வருவித்தபின் அதைக் கரும் வகையில் எழுதிக் காட்டவேண்டும்.

7. பார்த்தெழுதுதல், சொல்வதெழுதுதல், கட்டுரை எழுதுதல் முதலிய பயிற்சிகளைக் கொடுத்து, எழுத்துக்கள் தூயனவாயும் அழகாயும் இருக்கும்படியாகவும், வசனங்கள் எழுத்துப்பிழை, இலக்கணப் பிழைகள் இல்லாதிருக்கும்படியாகவும் நன்கு எழுதப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கவேண்டும். பாடங்களின் இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கு பயிற்சிகளைக் கொடுத்தல்வேண்டும். அவை போன்ற பல பயிற்சிகளையும் உபாத்தியாயர் சித்தம் செய்து போதிக்கவேண்டும்.

8. பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பில் ஊக்கமும், மகிழ்ச்சியும் உண்டா துடன் இயற்கையறிவும் வளரத்தக்கதாக ஒவ்வொரு பாடத்துக்குத் தொடர்புள்ள கிண்டர்கார்ட்டன் தொழில்கள், சித்திரம் வரைதலை, பாட்டு, ஆட்டம் முதலியவைகளும் கற்பிக்கவேண்டும்.

9. உபாத்தியாயர் ஒவ்வொரு பாடத்தையும் முன்னதாகவே வாசித்துச் சித்தம்செய்து அதற்குரிய பாடக்குறிப்புகள் எழுதிவைத்துக் கொண்டு போதிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரிடத்திலும் சிறந்த தமிழ் அகராதி ஒன்று இருத்தல் நல்லதாகும்.

10. பிள்ளைகள் நல்லொழுக்க முறைகளைக் கையாளுவதற்கு ஏதுவாக உபாத்தியாயர் தன் உரையாடலையும், செயலையும் மிக கண்ணுங் கருத்துமாய்ச் சீர்ப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

பொருள் அடக்கம்

பாடம்	பக்கம்
இ தேசிய கீதம், வாழிய செந்தமிழ் ...	vii
1. மகாத்மா காந்தி ...	1
2. “பிள்ளையைப் போட்டுப் பலாப்பழம் எடுத்த ஓடை” ...	4
3. வாய் ...	6
4. கடல் ...	11
5. கம்பளிப்பூச்சி ...	13
6. பால் பொழியும் குழாய் ...	16
7. தேக சுத்தம்... ...	21
8. தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் ...	24
9. மீன் ...	30
10. கண்மூடிகள்... ...	35
11. மௌன வாசிப்புப் பயிற்சி ...	39
12. பனை ...	44
13. கால்நடைகள் ...	52
14. ஆல் (பாரதி தாசன்) ...	59
15. வீரமாமுனிவர் ...	63
16. கடிதம் எழுதுவது ...	68
17. கூட்டெழுத்து ...	70
18. தொழில் (சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார்) ...	73
19. கூட்டுத்தொழில் ...	76
20. நிலக்கடலை ...	82
21. பலமுள்ள பொருள் எது? ...	87
22. அன்பு ...	90
23. தேசாபிமானம் ...	92
24. எங்கள் நாடு ...	96
25. நல்வழி ...	98
26. மூதுரை ...	99

பாடம்	பக்கம்
27. நீதிநெறிவிளக்கம்	... 100
28. நீதிவெண்பா... ..	... 101
29. விவேகசிந்தாமணி	... 102
30. நாலடியார்	... 103
31. திருக்குறள்	... 104
32. இரக்ஷண்ய காதல்	... 105
செய்யுள் பாகத்தின் அரும்பத விளக்க உரை	... 106

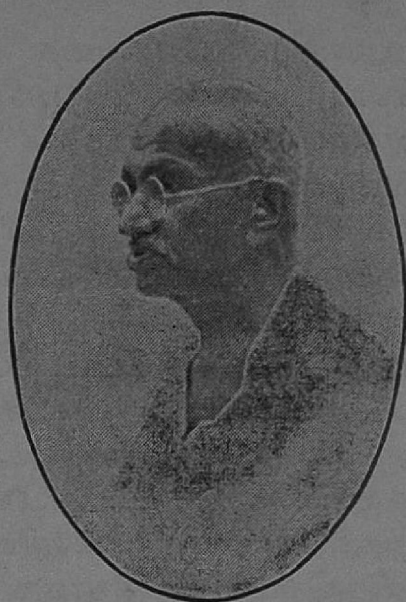
தேசிய கீதம்

ஐன கணமன அதி நாயக ஐயவே
பாரத பாக்ய விதாதா
பஞ்சாப சிந்து குஜராத் மராட்டா
திராவிட உத்கல வங்கா
விந்த்ய ஹிமாசல யமுனா கங்கா
உச்சல ஜலதித ரங்கா
தவசுப நாமே ஜாஹே
தவசுப ஆசிஷ மாகே
காஹே தவஜய காதா
ஐனகண மங்கல தாயக ஐயவே
பாரதபாக்ய விதாதா
ஐயவே! ஐயவே! ஐயவே!
ஐய ஐய ஐய ஐயவே.

வாழிய செந்தமிழ்

ஆசிரியப்பா

வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்கநற் றமிழர்!
வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு!
இன்றெமை வருந்தும் இன்னல்கள் மாய்க!
நன்மைவந் தெய்துக! தீதெலாம் நலிக!
அறம்வளர்ந் திடுக! மறம்மடி வுறுக!
ஆரிய நாட்டினர் ஆண்மைபோ டியற்றும்
சீரிய முயற்சிகள் சிறந்துமிக் கோங்குக!
நந்தே யத்தினர் நாடொறும் உயர்க!
வந்தே மாதரம்! வந்தே மாதரம்!

1. மகாத்மா காந்தி

சார்ந்துள்ள	உண்மை வாதி	சந்தேகம்
அவதரித்த	உத்தமர்	சற்றேனும்
நடித்தல்	உதவிச்சம்பளம்	பயிலாதவன்
தண்டம்	ஊக்கம்	எடுத்துக்காட்டாக

மகாத்மா காந்தி குஜராத்தி நாட்டில், கத்தியவார் சமஸ்தானத்தைச் சார்ந்துள்ள, போர்பந்தர் என்னும் ஊரில் 1869-ம் ஆண்டில் அவதரித்த பெரியாராவார். அவர் சிறு வயதிலேயே ஒழுக்கமும், உண்மையும், கீழ்ப்படிதலும் உள்ளவராக வளர்ந்து வந்தார்.

காந்தியடிகள் பள்ளிமாணவராகக் கல்வி பயிலுங்காலத்தில் ஆசிரியர், இருவெனவிருந்து அவர் கூறுவனவற்றையும், கற்பித்தவற்றையும் ஆவலாகவும் ஒழுங்காகவும் கற்றுவந்தார்.

அவர் உண்மை பேசுவதை இயல்பாகக் கொண்டிருந்தவர்; ஆதலால், வகுப்பில் தனக்குத் தெரியாத பொருள்களைத் தெரிந்ததாக நடித்தலோ மற்ற மாணவரைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டதைத் தானே கண்டறிந்ததாக ஆசிரியர் நம்பும்படி நடந்துகொள்ளுதலோ அவர் வழக்கமன்று. அவர் எப்பொழுதும் உண்மை பேசுவதையே உள்ளத்தில் கொண்டவராவார். மறந்தும்பொய் பேசமாட்டார். ஒருமுறை பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு சனிக்கிழமை யன்று மாலை நடந்த உடற்பயிற்சி வகுப்புக்குச் சரியான காலத்தில் வந்து கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர் தந்தையாருக்குத் தொண்டு செய்துகொண்டிருந்ததாகும். அதுவன்றி அன்று மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்ததால் பொழுதளவும் தெரியவில்லை. காந்தியடிகளிடம் கடிகாரமும் இல்லை. இவ்வித காரணங்களால் தாமதம் நேர்ந்துவிட்டது. அவர் காலம் தாழ்ந்து வருவதற்குள்ளாக அவ்வகுப்பு நடந்து முடிந்துவிட்டது. அடுத்த நாள் பள்ளிக்கூடத் தலைமையாசிரியர் இவரைப் பார்த்து உடற்பயிற்சி வகுப்புக்கு வராததற்குள்ள காரணத்தை வினவினார். இவர் மேற்குறித்த காரணங்களைக் கூறித் தாமதித்து வந்ததாகவும் அதற்குள் வகுப்பு நடந்து முடிந்தமையால்தான் அதில் கலந்துகொள்ள முடியாமல் போயிற்று என்பதாகவும் விளக்கிக் கூறினார். ஆனால் தலைமையாசிரியர் இவர் பொய் பேசுவதாகக் கருதி, இவருக்கு இரண்டணுத் தண்டம் விதித்தார். தான் பொய்யன் என்று கருதப்பட்டதற்கு மகாத்மா அப்போது மிக வருந்தி விம்மி விம்மி அழுதாராம். தான் உண்மை வாதி என்பதை மெய்ப்பிக்க அப்போது

முடியவில்லை. ஆனால் நாளடைவில் இவர் உண்மை பேசும் உத்தமர் என்பதை எல்லோரும் அறிந்து கொண்டனர். தலைமையாசிரியரும் அவருக்கு விதித்த இரண்டணுத் தண்டத்தை நீக்கிவிட்டார். அதுமுதல் காந்தியடிகள், உண்மை பேச விரும்பு பவன் எச்சரிக்கை உள்ளவனாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதை அறிந்து எச்சரிக்கையாகவும் நடந்துகொண்டார்.

காந்தியடிகள் மாணவராக இருந்த காலத்தில் வகுப்பிலாவது வெளியிலாவது தான் ஒரு கெட்ட மாணவன் என்று பெயர் எடுக்கவோ ஆசிரியர் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக்கொள்ளவோ விரும்ப வில்லை. ஆசிரியரால் தண்டிக்கப்படும் நிலையை அடைதல் மிகத் தாழ்ந்தது என்று அவர் கருதிவந்தார்.

அவர் பள்ளிக்கூட பாடத்தில் நன்றாக மனத்தைச் செலுத்திக் கற்றுவந்தார். அவருக்கு வருத்தமான பாடம் கணிதமும் சமஸ்கிருதமும் ஆகும். அவர் அவற்றில் இடைவிடாத ஊக்கத்தைச் செலுத்திச் சில மாதங்களில் அவற்றில் நல்லறிவைப் பெற்றார். ஓராண்டிலேயே இரண்டு வகுப்பு களைக்கூட அவர் கடந்து தேறினார். பள்ளிக்கூடத்தில் படிப்புத் திறமைக்காகப் பரிசுகளும் உதவிச் சம்பளமும் பெற்றார். ஆகையால் அவர் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு நல்ல ஊக்கமுள்ள மாணவராகவும் புத்திசாலியாகவும் விளங்கினாரென்பதற்குச் சற்றே னும் சந்தேகமில்லை.

காந்தியடிகளின் கையெழுத்து நன்றாக இருக்க வில்லையாம். அதற்காக அவர் மிக வருந்தியிருக்

கிரூர். அவர் தென்னாப்பிரிக்காவுக்குச் சென்றிருந்தபோது, அங்குள்ள வக்கீல்கள் முத்துப் போன்று அழகாக எழுதுவதைப் பார்த்து இவர்தம் கையெழுத்து அவ்விதம் இல்லையே என்று துக்கமும் வெட்கமும் அடைந்ததாகக் கூறுகிறார். நன்றாக எழுதப் பயிலாதவன் படிப்பு அரைப் படிப்பேயாம் என்று அவர் கருதினார்.

இவ்வாறாக காந்தியடிகளிடமிருந்து நாம் அறிவன உண்மை, ஒழுக்கம், அடக்கம், ஊக்கம், விடாமுயற்சி முதலியனவாம். நாமும் அப்பெரியாரை எடுத்துக்காட்டாகக்கொண்டு மேற்குறித்த குணங்களை மேற்கொள்வோமாக.

2. “பிள்ளையைப் போட்டுப் பலாப்பழம் எடுத்த ஓடை”

படம் பார்த்து நடந்ததைச் சொல்:—

டயர்சி:—

(1) கீழ்வரும் குறிப்பை உதவியாகக் கொண்டு இக்கதையினை எழுதுக:—

ஓர் ஓடை—ஒரு தாய் குழந்தையோடு செல்லல்—பலாப்பழம் மிதந்து வருதல்—சோதனை—குழந்தையைக் கரையில் விடல்—ஓடையில் இறங்குதல்—பலாப்பழத்தை எடுத்தல்—கரையேறல்—குழந்தையைக் காணாது தவித்தல்—குழந்தை தவழ்ந்து ஓடையோடு செல்லல்—தாயின் ஆற்றாமை.

“பிள்ளையைப் போட்டுப் பலாப்பழம் எடுத்த ஓடை” திருநெல்வேலிக்கும் பாளையங்கோட்டைக்கும் இடையி

உள்ள தாமிரபரணி ஆற்றுக்கருகில் ஓடும் ஓடையாம். இதனைப்பற்றி இத்தகையதொரு கதையுண்டு.

(2) இந்நிகழ்ச்சியைத் தாய் கூறுவது போலக் கூறுக.

(3) இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்டோர் கூறுவது போல இக் கதையினைக் கூறு.

(4) இப்பாடத்தின் தலைப்புப் பொருத்தம் விளக்குக.

(5) இக்கதை சுற்பிக்கும் படிப்பினை யாது?

3. வாய்

மாளிகை	பசை	கட்டோடே
பலகணி	அமைப்பு	நாகரிகம்
தலைவாசல்	விஷக்கிருமி	இலக்கணம்
உட்புகுந்து	தூர்நாற்றம்	பிழை
வெளியேறி	வழித்து	ஊத்தை
அரண்மனை	தொண்டை	ஆன்மா
வற்றூத	சளி	இன்னா
நீருற்று	காறித்துப்பி	கூறல்
பகட்டு	கோப்புளி	கவர்ந்து
சிறப்பு	ஈறு	நாயனார்
எச்சில்	ஜீரணசக்தி	குறட்பா
ஊருணி	வாழ்நாள்	ஈண்டு
கொறுக்கி	மயக்கம்	

நமது உடம்பு ஒரு மாளிகை. அதில் பல அறைகளும், பலகணிகளும், வாயில்களும் இருக்கின்றன. அவற்றில் வாய் தலைவாயில் ஆகும். அதன் வழியாய்ப் பல பொருள்கள் உட்புகுந்தும் வெளியேறிக் கொண்டு மிருக்கின்றன.

2. வாய் பேரழகான ஒரு சிறு அரண்மனையாக வும் இருக்கின்றது. அந்த அரண்மனையில் வற்றாத நீருற்றுகளும், வியப்பான பல இயந்திரங்களும் இருக்கின்றன. அவை பார்க்கப் பார்க்கப் பகட்டாக வும், சிந்திக்கச் சிந்திக்கச் சிறப்பாகவும் காணப்படு கின்றன. எச்சில் என்னும் நீர் வாயில் இருக்கும் ஊருணியிலிருந்து எப்பொழுதும் பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. மிகக் கடின பதார்த்தத்தையு ம் கடித்து நொறுக்கி அரைத்து மாவாக்கிவிடக் கூடிய அழகிய பற்கள் இரண்டு வரிசைகளாக அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அரைக்கும்பொழுது பொருள்களை அவ்வவ்விடத்திற்குத்தள்ளிவிடுவதற் காக எப்பக்கமும் வளையக்கூடிய நாக்கு ஒன்றும் அமைந்திருக்கிறது. அரைத்த பொருள்களை ஒன்று சேர்க்கும்படியான பசை வாயிலிருந்து ஊறும் எச் சிலிலேயே இருக்கிறது. நாவுக்குச் சுவையறியும் திறமை உண்டு. நாவினால்ன்றிச் சுவையறியமுடியாது. நாம் நாவின் உதவியினால் திருத்தமாய்ப் பேசுகிறோம். இது எவ்வளவு ஆச்சரியமான அமைப்பு. இயற்கையில் நாம் பார்ப்பவைகள் யாவும் வியப்பை விளைக்கும்படியாகவே படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

3. இவ்வளவு அதிசயமாய் உருவாக்கப்பட்ட வாய் நமக்குப் பரிசாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பலர் இவ்வழகிய வாயை எப்படி வைத் துக்கொள்ளவேண்டும், எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிந்துகொள்ளாமல் நாற்றம் எடுக்கும்படி செய்கிறார்கள். வீடு அசுத்தமாயிருந் தால் அவ்வீட்டிலிருப்பவர்களுக்குப் பலவகை

நோய்கள் உண்டாகும். அதனால் மற்றவர்களுக்கும் நோய்கள் பரவும். தூய மக்கள் அவ்வீட்டின் அருகே போக விரும்பமாட்டார்கள். அது போலவே, வாயை அசுத்தமாய் வைத்துக்கொள்பவர்கள் பல நோய்களைத் தேடுகின்றனர். மற்றவர்களுக்கும் அந்நோயைப் பரவச் செய்கின்றனர். தூய மக்கள் அவர்களை வெறுக்கிறார்கள்; அவர்களோடு பழகவும் விரும்புவதில்லை.

4. வாயில் ஈரமும் வெப்பமும் இருப்பதால் நோயை உண்டாக்கும் விஷக்கிருமிகள் உண்டாவதற்கு அது ஏற்ற இடமாகும். ஆகையால் வாயில் இவ்விஷக்கிருமிகள் தங்காமலும், கெட்ட நாற்றம் உண்டாகாமலும் பாதுகாக்கவேண்டும். நாடோறும் விடியற்காலையில் எழுந்தவுடன் நன்றாய்ப் பற்களைத் தேய்த்து, நாவழித்துத் தொண்டையிலிருக்கும் சளி வெளியே வரும்படி காறித் துப்பி வாய் கொப்பளிக்கவேண்டும். பற்களுக்கிடையில் நாம் உண்ணும் உணவுகள் போய்த் தங்கி நாற்றம் எடுக்கும் படி விடக்கூடாது. உண்ணும் முன்னும் உண்ட பின்னும், தூய தண்ணீர் விட்டு வாயைக் கொப்பளிக்கவேண்டும். நாம் வாயை நன்றாகச் சுத்தம் செய்யாவிட்டால் ஈறுகட்டிக்கொள்ளும்; பல்நோவு முண்டாகும். விஷக்கிருமிகளும் அவைகளின் விஷமும் வயிற்றுக்குள் சென்று ஜீரணசக்தியைக் குறைத்துவிடும். அதனால் இரத்தம் கெட்டுப் பல நோய்கள் உண்டாகி வாழ்நாள் குறுக நேரிடும்.

5. மயக்கத்தைத் தரும் கள், சாராயம் முதலிய பானங்களைப் பருகுவதாலும், பீடி, சிகரேட் முதலியவைகளைப் பிடிப்பதாலும் வாயில் தீய நாற்றம்

உண்டாகும். இவைகளைக் கட்டோடே நீக்க வேண்டும்.

6. கெட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுவதாலும், ஆசாரமற்ற பேச்சுகளைப் பேசுவதாலும் வாய் அசுத்தமாகும். கெட்ட மொழிகளை உபயோகப்படுத்துகிறவர்கள் நாகரிகமற்ற கீழ்மக்கள் என்று எண்ணப்படுகிறார்கள். நல்ல ஆசாரத்தோடு, இனிய வசனங்களால் இலக்கணப் பிழையின்றிப் பேசக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பெரியோர் சபையில் நமது ஊத்தை வாயைத் திறந்து தீய நாற்றத்தை வெளியிடாமல் மௌனமாயிருப்பது நலம் பயக்கும். “இனிய சொற்கள் தேன்கூடுபோல் ஆன்மவுக்கு மதுமும் எலும்புகளுக்கு மருந்துமாகும்” என்றும் “ஏற்றசமயத்தில் சொன்ன வார்த்தை வேள்ளித் தட்டில் வைக்கப்பட்ட பொற்பழங்களுக்குச் சமானம்” என்றும் ஒரு ஞானி சொல்லியிருக்கிறார். இன்னும்,

“இனிய உளவாக வின்னுத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்தற்று”

என்ற திருவள்ளுவநாயனாரின் குறட்பா ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

கேள்விகள்:—

1. வாய்க்குள் இருக்கும் இயந்திரங்கள் எவை?
2. பற்களினால் என்ன பிரயோசனம்? நாக்கின் உபயோகம் என்ன?
3. வாயை எவ்வாறு அசுத்தமாக்குகிறோம்?
4. வாயைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வது எப்படி?

5. இப்பதங்களுக்கு அதே பொருளுள்ள வேறு பதங்கள் சொல்லுக:

மாளிகை, பகட்டு, கிருமிகள், இன்னாத, ஈண்டு.

6. குறட்பா. இதை இரண்டு பதங்களாகப் பிரித்து அர்த்தம் சொல்லுக.

7. இவற்றிற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் கூறுக:

பா, ஈரம்.

8. கீழ்க்கண்ட சொற்களைத் தனித்தனி வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுது:—

பேரழகான, உதவியால், பருகுவது.

இலக்கணம்:—

இலக்கணம் என்றால் என்ன?

ஒரு மொழியை வழுவறப் பேசவும் எழுதவும் உள்ள விதிகளைத் தெரிவிக்கும் நூலுக்கு இலக்கணம் என்று பெயர்.

நாம் பேசும்போது சொற்றொடர்களை உபயோகிக்கிறோம். அச்சொற்றொடர்கள் பல சொற்களாலானவை. சொற்கள் பல எழுத்துக்களால் ஆக்கப்பட்டவை.

தமிழ்மொழியில் உயிர் எழுத்து 12, மெய்யெழுத்து 18, உயிர் மெய்யெழுத்து 216, ஆய்தம் 1, ஆக மொத்தம் 247 எழுத்துக்கள் உள்ளன.

உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டையும் உச்சரித்துப் பார். அவற்றில் அ, இ, உ, ஏ, ஒ என்ற ஐந்தும் குறுகிய ஓசையை யுடையன. ஆகையால் அவை குற்றெழுத்துக்கள் எனப்படும். “அ இ உ எ ஒ க் குறிலேந்தே.” ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்ற ஏழும் நீண்ட ஓசையை யுடையன. ஆகையால் அவை டெட்டெழுத்துக்கள் எனப்படும். “ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ டெடி.”

மெய்யெழுத்துக்களைத் தனிமையாய் உச்சரிக்க முடியாது. அ என்னும் உயிரைப் பின்னால் சேர்த்து க, ங, ச என்று அவைகளை உச்சரித்துப் பார். அவற்றின் ஓசையின் தன்மையைக்கொண்டு அவைகளை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

(1) க, ச, ட, த, ப, ற. இவை வலிய ஓசையை உடையன. ஆகையால் இவற்றிற்கு வல்லெழுத்துக்கள் அல்லது வல்லினம் என்று பெயர். “வல்லினம் க ச ட த ப ற என ஆறே.”

(2) ங, ஞ, ண, ந, ம, ன. இவை மெல்லிய ஓசையை யுடையன. ஆகையால் இவற்றிற்கு மெல்லெழுத்துக்கள் அல்லது மெல்லினம் என்று பெயர். “மெல்லினம் ங ஞ ண ந ம ன என ஆறே.”

(3) ய, ர, ல, வ, ழ, ள. இவை வலிய ஓசைக்கும் மெல்லிய ஓசைக்கும் இடைப்பட்ட ஓசையுள்ளவை. ஆகையால் இவற்றிற்கு இடைபெழுத்துக்கள் அல்லது இடையினம் என்று பெயர். “இடையினம் ய ர ல வ ழ ள என ஆறே.”

அஃது, இஃது, எஃது என்னும் சொற்களில் ஆய்த எழுத்து வருவதைக் கவனிக்க.

4. கடல்

அல்லும்பகலும்

அலுப்பு

வேருண்டு

மதிகெட்டாய்

1. எல்லை அறியாப் பெருங்கடலே—நீதான்
இரவும் உறங்காயோ கடலே?
அல்லும் பகலும் அலைகடலே—உனக்கு
அலுப்பும் இலையோ கருங்கடலே?
2. உருண்டு திரண்டு வரும் கடலே—உடைந்(து)
ஒடிப் போவதேன் கடலே?
வெருண்டு மதிகெட்டாய் கடலே—பாறை
விலகிப் போகுமோ கடலே?

—சி. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

அரும்பத விளக்கம்:—

எல்லை அறியா—எல்லை இல்லா, மாபெரும். அல்லும் பகலும்—இரவும் பகலும். அலுப்பு—களைப்பு, சோர்வு. இலையோ—இல்லையோ. வெருண்டு—பயந்து. மதி—புத்தி.

விடை கூறுக:—

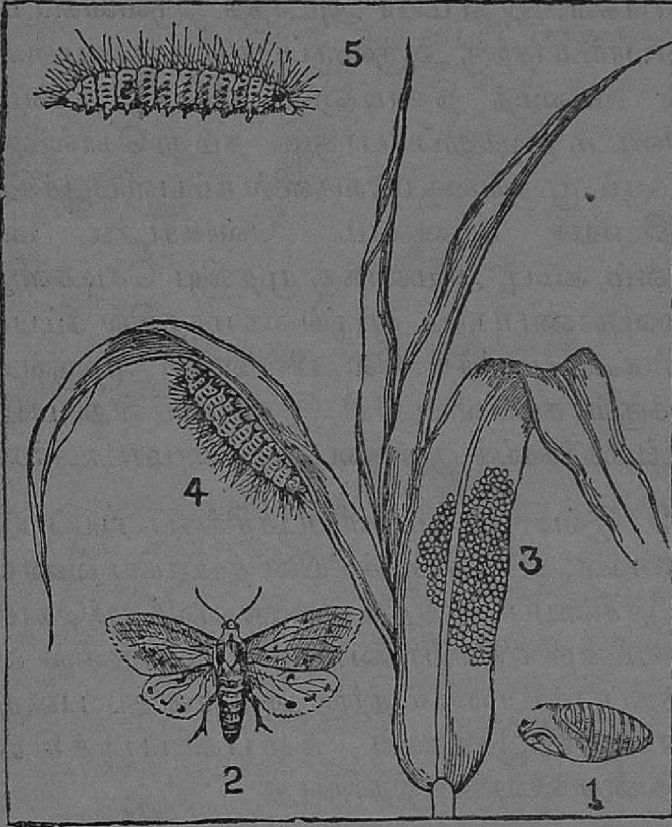
(1) “இரவும் உறங்காயோ கடலை” இவ்விதம் புலவர் கூறக் காரணம் யாது?

(2) “கடலுக்கு அலுப்பு இலையோ” எனக் கூறுவதேன்?

(3) அலைகள் உடைந்து ஓடிப் போவதேன்?

(4) கடல் எதற்காக மதி கெட்டு வெருண்டது?

(5) புலவர் கடலைப் பார்த்துப் பாடுவதின் திரண்ட கருத்து யாது?

5. கம்பளிப்பூச்சி

கம்பளிப்பூச்சி

தீண்டி

முருங்கை

வேர்க்கடலை

ஆமணக்கு

வண்ணாத்திப்பூச்சி

அச்சம்

வேப்பம்

பயிர்பச்சை

பயமுறுத்து

மாறுதல்

நூற்றுக்கணக்கு

தொல்லை

சூழ்ச்சி

நசுக்கி

விளக்குப்போறி

குத்திரம்

தட்டம்

கோளுத்தி

கம்பளிப்பூச்சி என்றால் பல பிள்ளைகள் பயப் படுவார்கள். அது மயிர் அடர்ந்த ஒருவகைப் புழு. அது பார்ப்பதற்கு அருவருப்பான உருவமுள்ளது. அது நம்மைத் தீண்டினால் அரிப்பு உண்டாகி அவ்விடம் தடித்துப்போகும். நமது கொல்லைகளி லிருக்கும் முருங்கை மரங்களில் கம்பளிப்பூச்சிகளை மிகுதியாய்க் காணலாம். வேர்க்கடலை, பயறு, சோளம், கம்பு, ஆமணக்கு முதலிய செடிகளிலும் அவை காணப்படும். முருங்கை மரத்தில் கம்பளிப் பூச்சியைப் பார்த்த சில பிள்ளைகள் முருங்கைக் காய்க்குள் கம்பளிப்பூச்சி இருக்குமென்று பயந்து முருங்கைக்காய்க் குழம்பை உண்ணமாட்டார்கள்.

2. இவ்வாறு கம்பளிப்பூச்சிக்குப் பயப்படுகிற பிள்ளைகள், கம்பளிப்பூச்சியின் தாயாகிய வண்ணாத் திப்பூச்சியைப் பிடித்துக்கையில் வைத்துக்கொண்டு அச்சமின்றி விளையாடுவார்கள். ஏனெனில் வண் ணாத்திப்பூச்சி பார்ப்பதற்கு அழகானது. பலருக்கு வண்ணாத்திப்பூச்சிதான் கம்பளிப்பூச்சியின் தாயென்ற விஷயம் தெரியாது.

3. பெரும்பாலும் முதல் மழை பெய்தவுடன் சிறு வண்ணாத்திப்பூச்சிகள் அங்குமிங்கும் பறந்து திரிவதை நாம் பார்க்கிறோம். அவைகள் பயிர்களில் தோன்றி அப்பயிர்களின் இலைகள்மேல் அளவிறந்த முட்டைகளை யிடுகின்றன. இம்முட்டைகள் சூரிய வெப்பத்தால் பொரித்து கம்பளிப்பூச்சிகளாகின் றன. கம்பளிப்பூச்சிகளானவுடன் அவை எல்லாப் பயிர் பச்சையையும் தின்ன ஆரம்பித்துப் பயிர் களுக்கு மிக்க கெடுதியை உண்டாக்குகின்றன; பிள்ளைகளையும் பயமுறுத்துகின்றன.

4. கம்பளிப்பூச்சி பெரிதானவுடன் மண்ணிற் குள் போய் நுழைந்துகொள்ளுகிறது. அங்கே அது கால்களில்லாத வேறொரு வடிவமாக மாறுதலடைகிறது. (படத்தில் காட்டியிருக்கிற 1-வது ரூபத்தைப் பார்.) உருவம் மாறின இதிலிருந்துதான் மங்கலான வெள்ளை நிறமுள்ள சிறு வண்ணாத்திப்பூச்சிகள் தோன்றுகின்றன. ஒவ்வொரு சிறு பெண் வண்ணாத்திப்பூச்சியும் நூற்றுக்கணக்கான முட்டைகளிடும். அம்முட்டைகளெல்லாம் பின்பு கம்பளிப்பூச்சிகளாகத் தோன்றிப் பயிர் பச்சைகளை நாசம் பண்ணுகின்றன.

5. குடியானவர்கள் கம்பளிப்பூச்சிகளின் தொல் லையை நீக்குவதற்குப் பல சூழ்ச்சிகள் செய்கிறார்கள். சிலர் வண்ணாத்திப்பூச்சிகளைக் கையினால் பிடித்து நசுக்கிக் கொன்றுவிடுவர். சிலர் வண்ணாத்திப்பூச்சிகளைப் பிடிக்க விளக்குப்பொறி என்னும் ஒரு சூத்திரத்தை உபயோகப்படுத்துவர். விளக்குப் பொறி என்பது விளக்கண்டை வரும் பூச்சிகளைத் தானாகக் கொல்லும் ஒரு சூத்திரம். இதில் பூச்சிகளை இழுப்பதற்கு விளக்கு ஒன்றும், அதன் கீழ்வந்த பூச்சிகளைக் கொல்ல மண்ணெண்ணெய் கலந்த தண்ணீர் நிறைந்த தட்டம் ஒன்றும் உண்டு. அடிமரங்களில் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் கம்பளிப்பூச்சிகளைச் சிலர் பந்தங்களால் கொளுத்திக் கொன்றுவிடுவர்.

கேள்விகள்:—

1. கம்பளிப்பூச்சி உண்டாகும் விதம் எப்படி? அது தன் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு மாறுதல் அடைகிறது?
2. குடியானவர்கள் கம்பளிப்பூச்சிகளை அழிப்பதற்குச் செய்யும் உபாயங்கள் எவை?

3. விளக்குப்பொறி என்றால் என்ன?

4. அருவருப்பான, சாதாரணமாக, நூற்றுக்கணக்கான. இவ்வார்த்தைகளைத் தனித்தனி வாக்கியங்களில் வைத்து எழுதுக.

5. இவற்றிற்கு ஆண்பால் கூறுக:
வண்ணாத்தி, தாய், பெண்.

இலக்கணம்:—

1. வினாப்பொருளைத் தரும் எழுத்துக்கள் எவை?

“எ, யா, ஆ, ஒ, ஏ. இவ்வைந்தும் வினாவெழுத்துக்கள் (உ-ம்.) எவன்? யாது? இராமனா வந்தான்? வாத்தியாரா அடித்தார்? ஏன் அடித்தார்?”

“எ யா முதலும் ஆ ஒ ஈற்றும்—ஏ இரு வழியும் வினாவாகும்மே.”

2. [12 உயிரெழுத்துக்களும், க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ வர்க்கத்து உயிர்மெய்களும் மொழிக்கு முதலில் வரும். மெய்யெழுத்துக்கள் சொல்லுக்கு முதலில் வரா. ன வர்க்கம் முதலில் வரமாட்டாது.]

பன்னிரண்டு உயிரெழுத்துக்களில் ஒவ்வொன்றும் முதலில் வரும் மொழிகள் சொல்லுக.

க, ச, த, ந, ப, ம, வ, ய, ஞ என்னும் உயிர்மெய்கள் முதலில் வரும் மொழிகள் சில சொல்லுக.

6. பால் பொழியும் குழாய்

வனப்பான	வினோதமான	இளஞ்சிறுர்
நீர்த்தேக்கம்	கோலாகலக் காட்சி	அந்தோ
தட்டாமல்	தாண்டவம்	ஏமாற்றம்
பூரிக்க	விலாப்புடைக்க	நிதானித்து

பசும்பாலை விரும்பாதவர் யாவர்? போர்ச்சுகீசிய மக்களுக்குப் பால் என்றால் மிகப் பிரியம். பெரிய

விருந்துகளில் பால்பானம் வழங்கப்படும். சிந்ரா என்னும் அழகிய பட்டணத்தில் வசித்த யோவான் என்னும் போர்ச்சுகீசிய மன்னன் தனது குடிமக்களுக்கு மாபெரும் விருந்தொன்று வைத்து அவர்களை மகிழ்விக்க எண்ணினான். அந்தச் சிந்ரா பட்டணத்தில் ஒரு செழிப்புள்ள வனப்பான நந்தவனம் இருந்தது. அதன் மத்தியில் ஒரு குழாய் எப்பொழுதும் தண்ணீரைப் பொழிந்துகொண்டிருந்தது. தூரத்தில் உயரமாகக் கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு பெரிய நீர்த் தேக்கத் தொட்டியிலிருந்து அக் குழாய்க்கு எப்பொழுதும் தண்ணீர் தட்டாமல் வந்துகொண்டே இருந்தது. இக்காட்சியைக் கண்ட அரசனுக்கு ஒரு வேடிக்கையான எண்ணம் உதித்தது.

• ஒருநாள் மன்னன் தனது முக்கியமான ஆட்களையெல்லாம் இரகசியமாக அழைத்தான். தான் நியமித்திருக்கும் பொது விருந்து நாளில் அவர்

கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு செம்புபால் அந்த நீர்த்தேக்கத் தொட்டியில் ஊற்றுமாறு வேண்டினான். அவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் தொட்டியில் பால் ஊற்றினால், நந்தவனத்திலிருக்கும் குழாய் வழக்கமாகத் தண்ணீர்ப் பொழிவதற்குப் பதிலாக அன்றையத்தினம் பால் பொழியும். தன் விருந்தினரான குடிமக்கள் அனைவரும் குழாய்பொழியும் பால் பானம் பருகிப் பூரிக்கவேண்டும் என்பது வேந்தனின் விநோதமான திட்டம்.

குறிக்கப்பட்ட விருந்து நாள் வந்தது. எங்கும் கோலாகலக் காட்சி! கடல் அலைகள்போல மக்கள் குவிந்தனர். ஆனந்தம் தாண்டவமாடிற்று. வேடிக்கை உணர்ச்சிப் பெருக்கெடுத்தோடிற்று. “குழாயில் பால் பொழியும்! அதனை விலாப்புடைக்கப் பருகலாம்! செழிக்கச் செழிக்கக் குடிக்கலாம்!” என்று இளஞ்சிறுர் அணிற் குட்டிகள்போல் மகிழ்ச்சியுடன் துள்ளித் துள்ளிக் குதித்தனர். ஆனால் அந்தோ! குறிக்கப்பட்ட வேளையில் எந்நாளும்போல் அக்குழாயில் தண்ணீர்தான் வழிந்தது. பால் பொங்கக் காணோம்! காத்திருந்தனர்; ஆவலோடு பாலுக்காக எதிர் பார்த்திருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் கடைசிவரைப் பால் நிறத்தைக்கூடக் காணவில்லை. பெரும் ஏமாற்றம் அடைந்தனர். எல்லாரையும்விட அதிகக் கொடிய ஏமாற்றம் அடைந்தவன் அவர்கள் மன்னனே; அவன் வெட்கத்தால் நாணித் தலை குனிந்தான்.

இத்தோல்விக்குக் காரணம் யாது? என்று விசாரித்தான். தொட்டியில் ஒரு செம்பு பால் ஊற்ற நியமிக்கப்பட்டவர்களில் ஒவ்வொருவனும் நினைத்த

தாவது, “மற்றவர்கள் எல்லாருமே பால்தானே ஊற்றுவார்கள். நான் ஒருவன் மாத்திரம் ஒரு செம்புத் தண்ணீர் ஊற்றினால் அது மற்றவர்கள் பாலுடன் கலந்து பால்போலவே காட்சி அளிக்கும். நான் ஊற்றும் ஒரு செம்பு நீரால் பாலுற்றுப் பாதிக்கப்படாது” என்றெண்ணியவராய்ப் பாலுக்குப் பதிலாக ஒவ்வொரு செம்புத் தண்ணீரை அத்தொட்டியில் ஊற்றினார்கள். ஆகையால்தான் அக்குழாய் பால் பொழியாமல், நீரையே பொழிந்து எல்லாருக்கும் ஏமாற்றத்தை அளித்தது.

சிறுவா, நீ அன்று சிந்ராவில் இருந்திருந்தால் நீரையா, பாலை யா எதை ஊற்றியிருப்பாய்? நீ மாத்திரம் பின்வரும் வினாவிற்கு விடை சரியாக அளித்தால், நீ எதை ஊற்றியிருப்பாய் என்று நானே நிதானித்துச் சொல்லிவிடுவேன். உன் வீட்டில், வெளியில், பள்ளியில், விளையாட்டில்—எல்லாவிடத்தும் யாவரிடத்தும் எச்சமயத்திலும் அன்பு என்னும் பாலைப் பொழிகின்றாயா? அல்லது வம்பு என்னும் நீரைக் கொட்டுகிறாயா?

விடை கூறுக:—

(1) போர்ச்சுகீசிய மக்கள் அதிகமாக விரும்பும் பானம் எது?

(2) போர்ச்சுகீசிய மன்னனது தலை நகரம் எது?

(3) மன்னனது பெயர் என்ன?

(4) அவன் குடிமக்களை மகிழ்விக்கச் செய்ய விரும்பினது யாது?

(5) சிந்ரா பட்டணத்துக் குழாயின் நன்மை யாது?

(6) அரசனுக்கு உதித்த வேடிக்கையான எண்ணம் என்ன?

(7) வேந்தனின் வினோதமான திட்டம் யாது?

(8) மக்கள் எதற்காக, எவ்வாறு சிந்தா குழாயண்டைக் கூடினார்கள்?

(9) மன்னனும் மக்களும் அடைந்த ஏமாற்றத்தின் காரணம் என்ன?

(10) இப்பாடத்தின் படிப்பினை யாது?

இலக்கணம்:—

குதிரை + வண்டி = குதிரைவண்டி
மலை + பிரதேசம் = மலைப்பிரதேசம்
பறக்கும் + சூத்திரம் = பறக்குஞ்சூத்திரம்
மரம் + வேர் = மரவேர்

இந்நான்கு உதாரணங்களையும் கவனித்துப் பார். அவற்றில் காணப்படும் வித்தியாசங்கள் என்ன?

முதல் உதாரணத்தில் குதிரை, வண்டி என்னும் இரு சொற்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்வதினால் சொற்றொடரில் யாதொரு மாறுதலும் காணப்படவில்லை. அது இயல்பாகவே யிருக்கின்றது.

இரண்டாம் உதாரணத்தில் மலை, பிரதேசம் என்னும் இரு சொற்களும் ஒன்று சேரும்பொழுது இடையில் ப் என்னும் எழுத்துத் தோன்றிச் சொற்றொடர் மாறுதலடைந்திருக்கிறது.

மூன்றாவது உதாரணத்தில் மகரம் ஞகரமாகத் திரிந்து மாறுதல் அடைந்திருக்கிறது.

நான்காவது உதாரணத்தில் ம் என்னும் எழுத்து கேட்டு, அதாவது இல்லாமற்போயிற்று.

மேற்காட்டிய உதாரணங்களால் சொற்கள் ஒன்றோடொன்று புணரும்பொழுது, அதாவது சேரும்பொழுது சில இயல்பாகக் காணப்படும் என்றும், மற்றவை விகாரம் அல்லது மாறுதல் அடைந்து காணப்படும் என்றும், அப்படி வரும் விகாரப் புணர்ச்சி, தோன்றல், திரிதல், கேதேல் என மூன்று விதமாய் இருக்கக்கூடும் என்றும் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரப்படாமல் புணர்வது இயல்புப் புணர்ச்சியாம் (உ-ம்.) மண் + வீடு = மண் வீடு.

நிலைமொழியும் வருமொழியும் ஒன்றோடொன்று புணரும் பொழுது தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் விகாரங்களைப் பெற்றுப் புணர்வது விகாரப் புணர்ச்சியாம் (உ-ம்.) புளி + பழம் = புளியம்பழம்; பொன் + குடம் = பொற்குடம். மரம் + நாய் = மரநாய்.

7. தேக சுத்தம்

ஆதாரம்	எண்ணம்	வாழ
ஜலம்	அந்தக்கரணம்	ஈர்கோல்லி
மனம்	அன்னபாளுதிகள்	அரிப்பு
நடமாடும்	தூசி	சோறிசிரங்கு
புழங்கும்	பழுதி	படர்தேமல்
புறக்கடை	ஈர்	கசக்கி
கையாளும்	ஒட்டுப்பேன்	சோறு
தொழுவம்	குடும்பம்	

சுத்தமே சுகத்துக்கு ஆதாரம். நாம் சுகமாய் ஜீவிக்க விரும்பினால் ஆகாயம், ஜலம், ஆகாரம், உடை, வீடு, உடல், மனம் என்பவைகள் சுத்தமாயிருத்தல் வேண்டும். நாம் குடியிருக்கும் வீடுகள், படிக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள், நடமாடும் வீதிகள், புழங்கும் புறக்கடைகள், கையாளும் தொழுவங்கள், உபயோகிக்கும் நீர்நிலைகள், உண்ணும் உணவு, உடுக்கும் உடை, சுவாசிக்கும் ஆகாயம், குடிக்கும் தண்ணீர், எண்ணும் எண்ணங்கள் முதலிய யாவும் சுத்தமாயிருந்தால், பல நோய்கள் வராமல் தடுக்கலாம். நம்மைச் சுற்றியிருக்கிற எல்லாப் பொருள்

களும், நாம் உட்கொள்ளும் அன்னபானாதிகளும், நமது அந்தக்கரணங்களும் சுத்தமா யிருத்தல் வேண்டும். நம்முடைய தேகத்தின் வெளிப்புற மும் சுத்தமா யிருக்கவேண்டியது மிக அவசியம்.

2. நமது தேகத்தின் மேற்போர்வையாகிய தோலின்மேல் அநேக சிறு மயிர்த்துவாரங்கள் இருக்கின்றன. இந்தத் துவாரங்களின் வழியாய் இரத்தத்திலிருக்கும் அசுத்த நீர் வியர்வையாகப் பிரிக்கப்பட்டு வெளிப்படுகிறது. வியர்வையில் ஜல மும் சில உப்புகளும் இருக்கின்றன. வியர்வை மேலே வெளிப்பட்டபின் அதிலிருக்கும் ஜலம் ஆவியாக மாறிவிடுகிறது. ஆனால், உப்புகள் தேகத் திலேயே தங்கிவிடுகின்றன. நாம் அடிக்கடி குளித் துத் தேகத்தைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளாவிட் டால், இந்த உப்புகளும், தேகத்திற்கு வெளியே யிருந்து மேலே படியும் தூசி புழுதி முதலிய அழுக்குகளும், இத்துவாரங்களை யடைத்து வியர்வை நீரை வெளியே வரவிடாமல் தடுத்து விடும். இதனால் அசுத்த நீர் தேகத்திற்கு வெளியே போகாமல் உள்ளேயே தங்கிவிடுகிறது. இப்படி அசுத்த நீர் உள்ளேயே தங்கிவிடுவதால் பல வியாதி கள் உண்டாகின்றன. மேலும், தோலின்மேல் அழுக்குப்படிந்தால் அவ்வழுக்கு அநேக தோல் வியாதிகளுக்குக் காரணமாகிய விஷப்பூச்சிகள் சுக் மாய் வாழும்படி இடம் கொடுக்கிறது.

3. சில பிள்ளைகளின் தலையில் ஈரும் பேனும் நிறைந்திருப்பதைப் பார்த்திருப்பீர்கள். பேன் நம் முடைய தலையிலிருந்து இரத்தத்தைக் குடிக்கும் ஒருவிதப் பூச்சி. ஈர் என்பது பேன்களின் முட்டை.

ஒட்டுப்பேன் என்பது சிறு பேன். இவைகளெல்லாம் அழுக்கடைந்த தலையில் ஒரு பெரிய குடும்பமாக வாசம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கும். அவைகளைக் கொல்வதற்காகச் சீப்பு, ஈர்கொல்லி முதலியவைகளைச் சிலர் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். பேன்கள் ஒருவன் தலையில் இருந்தால் அவனுக்கு அரிப்பு உண்டாகி அவன் தலையைச் சொறிவான். அதனால் தலையில் சிரங்கு உண்டாகிறது. தவிர தேகத்தில் வரும் சொறி சிரங்கு, படர்தேமல் முதலிய தோலைப்பற்றின விவாதிகள் யாவும் பேனைப் போன்ற சிறு சிறு பூச்சிகளால் உண்டாகின்றன. நாம் நாடோறும் ஒழுங்காய் ஸ்நானம் செய்து, சுத்த உடை உடுத்தி, சுத்தமாயிருந்தால் இப்படிப்பட்ட அசுத்தமான பூச்சிகள் நமது தேகத்திலிருந்து வாழ்வதற்கு இடம் இராது. இதனாலேயே கந்தையானாவும் கசக்கிக்கட்டு. கூழானாவும் குளித்துக்குடி என்கிற பழமொழி வழங்குகிறது.

சுத்தம் சோறபோடும் என்பதும் பழமொழி.

கேள்விகள்:—

1. சுகத்துக்கு அவசியமாக வேண்டியவை எவை?
2. ஏன் நாம் நாடோறும் குளிக்கவேண்டும்?
3. சுத்தத்தின் அவசியத்தைப்பற்றி இரண்டு பழமொழிகள் சொல்லு.

4. இவற்றிற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் கூறு:
வீதி, புறக்கடை, நிலை, ஈர், சீப்பு, அரிப்பு.

5. இச்சொற்றொடர்களைப் பிரித்து எழுதி, அவை ஒவ்வொன்றும் என்ன புணர்ச்சி என்றும் சொல்:

தேகசுத்தம், மேற்போர்வை, மயிர்த்துவாரங்கள், அசுத்த நீர், நீர்நிலைகள்.

இலக்கணம்:—

1. (1) நாம் வசிக்கும் வீடுகள் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும்.

(2) அழுக்கு நிறைந்த தலையில் ஈரும் பேனும் குடியிருக்கும்.

(3) பேன் இருந்தால் அரிப்பு உண்டாகும்.

(4) நாள்தோறும் குளிக்கவேண்டும்.

மேற்கண்ட வாக்கியங்களிலிருக்கும் பெயர்ச்சொற்களை எடுத்தெழுதி, அவற்றை நான்காம் வகுப்பில் படித்த முறையில் பிரித்துக் காட்டு.

பொருட்பெயர்

இடப்பெயர்

காலப்பெயர்

சினைப்பெயர்

பண்புப்பெயர்

தொழிற்பெயர்

2. இவை ஒவ்வொன்றும் என்ன வகையான பெயர்ச் சொல் என்று எழுது:—

பள்ளிக்கூடம், தோல், பாதம், உப்பு, சொறிதல், காலை, மாலை, சுகம், அசுத்தம்.

8. தாமஸ் ஆல்வா எடிசன்

புத்தி நுட்பம்

ஆராய்ச்சி

மாயக்காரர்

ஊதியம்

பொருள்தேட

செய்தித்தாள்

தண்டவாளம்

ஆர்வம்

அல்லும் பகலும்

மின்சார வல்லுநர்

ஒலிபெருக்கி

மாயாவி

தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் என்னும் பேரறிஞர் 1847-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி 11-ம் தேதி அமெரிக்கா

நாட்டில் உள்ள மிலான் என்னும் நகரில் திரு. சாமுவேல் எடிசன் என்னும் தந்தைக்கும் நான்வி எலியட் என்னும் தாய்க்கும் பிறந்தவராவார். இவரது புத்தி நுட்பத்தாலும் ஆராய்ச்சியின் வல்லமையாலும் உலகத்திற்கு ஏற்பட்ட நன்மைகள் அளவற்றனவாம். இவர் மின்சார ஆற்றலின் உதவியால் பலதிறப்பட்ட அரிய செயல்களைச் செய்தாராகையால் இவரை மாயக்காரர் என்றழைப்பதுண்டு. இவர் பலவகையான இயந்திரப் புதுமைகளைக் கண்டுபிடித்தவர். அவற்றுள் கிராம போன் என்னும் இசைக்கருவியும், சினிமா என்னும் அசைவுபடக் கருவியும் முதன்மையாக விளங்குகின்றன.

எடிசனிடத்துப் பிற்காலத்திற் சிறந்து விளங்கிய ஆராய்ச்சிக்கு வேண்டிய அறிவுத்திறனும் நுட்பமும் இவரது இளமைப்பருவ விளையாட்டிலேயே நன்கு விளங்கின. ஒரு நாள், தமது வீட்டிலுள்ள வாத்து ஒன்று அடைகாத்துக் குஞ்சு பொரித்தலைக் கண்டு வியந்து, தாமும் ஏன் அதைப்போற் செய்யக்கூடாதென்றெண்ணினார். இவர் எண்ணிய வண்ணமே, சில முட்டைகளை அடுக்கிவைத்து அவற்றின்மேல் படுத்து அடைகாக்கவும் தொடங்கினார். இவரது அன்னை, மகனைப் பல இடத்தும் தேடிக் காணாது முடிவில் இவர் வாத்துக்கூண்டில் படுத்திருப்பதைக் கண்டு அங்கிருந்து அழைத்து வந்தார்.

இவர் தந்தை சாமுவேல் எடிசன், பயிர்த்தொழிலுக்கு வேண்டிய கருவிகளை விற்று அதனால் கிடைத்த குறைந்த ஊதியத்தைக்கொண்டு மிகவும்

எளிய வாழ்க்கை நடத்திவந்தார். அதனால் பள்ளிக் கூடம் சென்று படிப்பதற்கு வேண்டிய பொருள் வசதியில்லாமையால் எடிசன் தன் தாய் நான்வி எலியட் என்பவரிடமே வீட்டிலிருந்து கல்வி கற்று வந்தார். எடிசன் ஒவ்வொரு புத்தகத்தையும் படித்து முடித்தவுடன், தந்தை தக்க பரிசு வழங்கி மகனுக்குக் கல்வியில் ஊக்க மூட்டி வந்தார். இவரது ஏழாவது வயதில் வறுமை காரணமாக பெற்றோர் குடும்பத்துடன் மிலானிலிருந்து உரான் என்னுமிடத்திற்குக் குடியேறினர். அங்குச் சென்றவுடன் அவ்விள வயதிலேயே எடிசன் குடும்பத்திற்குத் தவியாகப் பொருள் தேடவேண்டியதாயிற்று. இவர் அதற்காக முதன்முதல் மேற்கொண்ட தொழில், புகைவண்டித் தொடரில் செய்தித்தாள் விற்கும் தொழிலாகும். பழைய அச்சப்பொறியொன்றை விலைக்கு வாங்கி வைத்துக்கொண்டு “பெருவழித் தூதுவன்” என்னும் செய்தித்தாள் ஒன்றும் பதிப்பித்து வந்தார். அச்சிடு வயதிலேயே இடைவிடாது உழைக்கும் பழக்கத்தை எடிசன் மேற்கொண்டிருந்தார். சோம்பர் என்பவர் தேம்பித்திரிவர் என்பதனால் சோம்பலுக்கு இடங்கொடாது இடைவிடாது உழைத்து வந்தார். அதற்காக அவர் பல தொழில்களைச் செய்து வந்தார். பத்திரிகை விற்பல், பழம் விற்பல், பெருவழித் தூதுவனை அச்சிட்டு வெளியிடல், ஓய்வுநேரங்களில் மின்சார ஆராய்ச்சி செய்தல் முதலியவற்றில் மிகுந்த ஆர்வங்காட்டி, அவ்வாராய்ச்சியில் காலத்தைக் கழித்து வந்தார். இவர் பல வழிகளில் சம்பாதித்த பொருள்களில் ஒரு பகுதியைக் குடும்பத்திற்குக் கொடுத்து எஞ்சியவற்றில் பெரும் பகுதியைத் தமது ஆராய்ச்

சிக்கு வேண்டும் பொருள்கள் வாங்குவதிலே செலவிட்டு வந்தார். இவர் பகற்காலங்களில் செய்தித் தாள் விற்கும்போது புகைவண்டி நிலையங்களிலுள்ள தந்தி அறைகளுக்குச் சென்று அங்குள்ள வர்களிடம் தந்தியனுப்பும் முறைகளைக் குறித்துக் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வார். சந்தர்ப்பம் கிடைத்த பொழுதெல்லாம் தந்திக் கருவிகளை ஆராய்வதிலும் செலவிட்டார். மவுண்ட் கிளெமென்ஸ் என்னும் நிலையத்தில், ரயில்வண்டி அரைமணி நேரம் நிற்கும். அப்போது தனக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வு நேரத்தைத் தந்திக்கம்பி ஆராய்ச்சியில் எடிசன் கழிப்பது வழக்கம். மற்றவர்கள் துன்பம் கண்டு, இரங்கி உதவி செய்வதும் எடிசனின் வழக்கமாகும். ஒரு சமயம் மவுண்ட் கிளெமென்ஸ் ரயில் நிலைய அதிகாரியின் குழந்தை வண்டியில் அகப்பட்டுக்கொள்ள இருந்தது, எடிசன் ஓடிச்சென்று, குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு தண்டவாளத்தைத் தாண்டும்போது தனது கால் செருப்பு சக்கரத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டது. கடவுள் அருளால் எடிசன் அன்று ஆபத்தின்றித் தப்பிப் பிழைத்தார். பிள்ளையைக் காப்பாற்றிய இந்தப் பேருதவிக்காக குழந்தையின் தந்தை எடிசனுக்குத் தந்தி முறைகளைக் கற்றுக் கொடுத்தார். தந்தியைக் குறித்தும், மின்சாரத்தைக் குறித்தும் எடிசன் அல்லும் பகலும் ஓயாது ஆராய்ச்சி செய்துவந்தார். ஒரு நாள் பாரடே என்ற மின்சார வல்லுநர் இயற்றிய பழைய நூல்கள் இவருக்குக் குறைந்த விலைக்கு கிடைத்தன. எடிசன் அவற்றை மிகுந்த ஆவலுடன் வாங்கி வீடுசென்று அவ்விரவு சிறிதும் உறங்காது படித்துக்கொண்டிருந்தார். தந்திக் கருவிகளைக் குறைந்த செலவில்

அமைக்கவேண்டுமென்பது இவர் முயற்சியாக இருந்து வந்தது. ஆதலால், இவர் புகைவண்டியின் ஒரு மூலையில் ஆராய்ச்சிகள் நடத்திக்கொண்டிருந்தார். அப்போது வண்டியின் அதிர்ச்சியால் கண்ணாடிப்புட்டி ஒன்றில் இருந்த தீப் பாஷாணம் கீழே கொட்டிப்போயிற்று. அதனால் வண்டியில் தீப் பிடித்துக்கொண்டது. எடிசன் தாமதமின்றி தீயை அணைத்துவிட்டார். ஆயினும் புகைவண்டிக் காவலன் மிகச் சினந்து எடிசன் காதின்மீது ஒங்கி அறைந்துவிட்டான். இதனால் அவர் காதுகளில் ஒன்று செவிடாயிற்று. அப்போதே ரயில் தொடர்பும் இவரை விட்டது. இவர் வீட்டில் இருந்தே தமது ஆராய்ச்சிகளை நடத்திவந்தார்.

சில நாளைக்குப் பிறகு புகைவண்டி நிலையத்தில் இரவில் தந்தியடிக்கும் வேலை இவருக்குக் கிடைத்தது. இவர் பல இடங்களில் தந்தி வேலை பார்த்தார். இவர் அக்காலமுதல் பல இயந்திர முறைகளைக் கண்டறியத் தொடங்கினார். அதனால் இவருக்குப் பெரும்புகழ் கிடைத்தது. பிறகு தந்திக்கம்பியில் ஒரே சமயத்தில் எதிரெதிராகச் செய்திகள் அனுப்பும் முறையைக் கண்டறிந்தார். பிறகு நியூயார்க்கில் மின்சார இயந்திரங்கள் மேற்பார்வையிடும் அலுவலில் மாதம் 300 டாலர் சம்பளத்தில் அமர்ந்தார். பிறகு விந்தையான அச்சடிக்கும் பல இயந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்து அந்த இயந்திரத்தை நாற்பதாயிரம் டாலருக்குவிற்கார். இத்தொகையைக்கொண்டு ஒரு தொழிற்சாலையைக் கட்டினார். இவரது தொழிற்சாலை மேலும் மேலும் வளர்ந்தது. இவர் கண்டுபிடித்த இயந்திரக் கருவிகள் ஏராளமாகப்

பொருளைத் தந்தன. பிறகு இவர் டெலிபோன் என்னும் கருவியைச் செப்பனிட்டு நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவந்தார். மின்சாரப் பல்புகள் சிறந்தனவாகச் செய்தார். மைக்ரோபோன் என்னும் மின்சார ஒலிபெருக்கியைக் கண்டுபிடித்தார். பின்பு ஒலியைப் பதிவுசெய்யும் முறையை ஆராய்ந்து அறிந்து, கிராமப்போன் தட்டுகளும், யந்திரங்களும் செய்யும் முறையை யறிந்தார். பின்பு படப் பிடிப்பை வளர்த்து, டாக்கி பிலிம் என்னும் பேசும் படக் காட்சியைத் தயாரித்து உலகுக்குத் தந்தார். இவற்றால் இவர் பெற்ற பொருளும் புகழும் அளவற்றனவாகும். தான் சம்பாதித்த பொருளில் ஒரு பெருந்தொகையை மூலதனமாக ஏற்படுத்தி, அதில் வரும் வருவாயில் பல ஏழைப்பிள்ளைகள் கல்விகற்பதற்காக உதவியுள்ளார்.

இவ்வளவு ஆராய்ச்சியும் வல்லமையும் வாய்ந்த எடிசன் கர்வமற்றவராக வாழ்ந்தார். எளிமையும் சுறுசுறுப்பும், இடைவிடா ஊக்கமும் முயற்சியும் உடையவராக விளங்கினார். தான் பெரிய மாயாவி யாக விளங்கியும் கடவுள் நம்பிக்கை மிகவும் உடையவராக வாழ்ந்தார். அவனன்றி ஓர் அணுவும் அசையாது என்பது எடிசனின் கொள்கையாகவே இருந்தது. ஏழைக் குடும்பத்தில் தோன்றிய இவர் தமது இடைவிடா ஆராய்ச்சியால் பெரும் பணக்காரராக விளங்கினார். ஊக்கமுடைமை ஆக்கத்திற் கழகு என்பது இவரிடத்தில் மெய்ப்பிக்கப்பட்டது. இவருக்கு ஐந்து குழந்தைகள். எல்லோரோடும் எடிசன் அன்பாகப் பழகுவார். இவரை அமெரிக்கரேயன்றி, ரஷ்யா, ஜப்பான்,

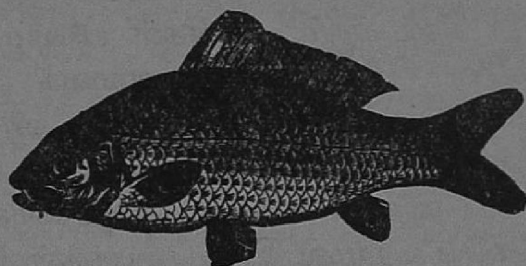
பிரான்சு முதலிய அந்நிய நாட்டவரும் புகழ்ந்து சிறப்புச் செய்தனர். இவருக்கு உலகத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பரிசுகள் வந்து குவிந்தன. அவற்றையெல்லாம் கென்மான்ட் என்னும் இடத்தில் ஓர் அழகிய மாளிகைக் கட்டி அவற்றில் வைத்து வாழ்ந்து வந்தார். இவர் தமது ஏழாவது வயதில் உழைக்கத்தொடங்கி, எண்பத்து நான்காவது வயதுவரை உழைத்து, தமது எண்பத்துநான்காவது வயதில் ஆண்டவனின் அடியினைச் சேர்ந்தார். இவர் செயற்கரிய காரியங்களைச் செய்து காட்டிய பெரியாராதலின் இவரது புகழ் உலகம் எங்கும் நிறைந்து நிலைத்து நிற்கிறது.

9. மீன்

வழக்கச்சோல்	வேளவால்	குறவை
நெய்ப்பசை	கீழங்கான்	விலாங்கு
சேவுள்	பாரை	தூண்டில்
சுவாசக்கருவி	சுதும்பு	டப்பி
மாமிசபகூணி	வாளை	வர்த்தி
இரைப்பை	காலா	மீன்குத்தி
திமிங்கலம்	உல்லம்	புள்
மகாமச்சம்	கேண்டை	நாரை
கோம்பன்சுறு	வரால்	கோக்கு
வைரி	கேளிறு	கூழைக்கடா
கடற்புலி	ஆரால்	உறுமீன்
மடவை	உளுவை	புலவர்

மீன் நீரில் வாழ்கின்றது. அது நன்றாய் நீரில் நீந்தும். அதற்கு ஒருவரும் நீந்தக் கற்

றுக்கொடுப்பதில்லை. “மீன்களுக்கு நீந்தக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டுமா?” என்பது வழக்கச்சொல். மீனுக்கு அதன் முதுகிலும், மார்பிலும், வாலிலும் சிறகுகள் இருக்கின்றன. இச்சிறகுகளால்தான் அது நீந்துகிறது. வாலில் இருக்கும் சிறகு ஒரு துடுப்புபோல் இருக்கும். ஒரு துடுப்பின் உதவியால் படகு அங்கும் இங்கும் திரும்பும். அது போல வாலிலிருக்கும் சிறகின் உதவியால் மீன் எப்பக்கமும் திரும்பும். அதன்மேலுள்ள செதிலில் நெய்ப்பசை யிருப்பதால் ஜலம் ஒட்டாது.

2. மிருகங்கள், பட்சிகள் முதலியவை ஆகாயத்தில் மூச்சுவிட்டுச் சஞ்சரிக்கின்றன. மீன்கள் ஜலத்தில் மூச்சுவிட்டுச் சஞ்சரிக்கின்றன. நீரில் அவை மிகச் சந்தோஷமாய் ஓடி ஆடித் திரிகின்றன. நிலத்தில் இருப்பதுபோல நீரிலும் காற்று இருக்கின்றது. நீரிலுள்ள காற்றையே மீன்கள் சுவாசிக்கின்றன. நீரிலுள்ள காற்றைச் சுவாசிப்பதற்கு ஏற்றவிதமாய் அவைகளின் உறுப்புகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜலத்திலிருக்கும் மீன்களைக் கவனித்துப் பார்ப்போமாகில் அவைகள் வாயினால் எப்பொழுதும் தண்ணீரைக் குடிப்பதுபோல் காணப்படும். அவைகள் நீரைக் குடிப்பதில்லை. வாயிற்சென்ற நீர் கழுத்துப்பக்கத்திலிருக்

கும் இரு செவுள்களின் வழியாய் வெளியே வந்து விடுகிறது. நீர் செவுள்களின்மேல் செல்லும் பொழுதெல்லாம் அதிலுள்ள இரத்தம் தன் கெட்ட காற்றை நீருக்குக் கொடுத்துவிடும். நீரிலுள்ள நல்ல காற்றை இழுத்துக்கொள்ளும். மீனுக்கு சுவாசக் கருவிகள் செவுள்கள்தான்.

3. மீனுக்குத் தண்ணீரிலுள்ள ஆகாயம் ஒரு உணவு. இதைத் தவிர அது தன்னைவிடச் சிறிய மீன்களையும் அவைகளின் முட்டைகளையும் தின்னும். தண்ணீரில் மீன் முட்டைகள் இலகுவாக கணக்காய்க் கிடைக்கும். மீன்கள் யாவும் மாமிச பக்சுணிகளே. மீன் தன் உணவைக் கடித்து மெல்லாமல் அப்படியே விழுங்கிவிடும், விழுங்கும் போது தன் செவுள்களைக் கெட்டியாக மூடிக்கொள்ளும், ஆகையால்தான் உணவு செவுள்களின் வழியாய் வெளியே வராமல் இரைப்பைக்குள் செல்லுகிறது.

4. மீன்களில் ஆயிரம் வகை உண்டு. மீன்களில் பெரியது திமிங்கலம். இதை “மகா மச்சம்” என்றுஞ் சொல்லுவர். இது சுமார் நூறு அடி நீளம் இருக்கும். தலையில் வாலுள்ள கோம்பன்சுரு இந்தப் பெரிய மீனுக்கு வையி. சுருமீனைக் கடற்புலியென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். அது சுமார் பதினெட்டு அடி நீளம் வளரும். அது கண்டதை யெல்லாம் பிடித்துத் தின்னும். அதற்கு நூற்று நூற்பத்துநான்கு பற்கள் இருக்கின்றனவாம். வஞ்சிரம், மடவை, வெளவால், கிழங்கான், பாரை, சுதம்பு, வாளை, காலா, உல்லம் முதலியன கடல் மீன்களில் சிறந்தவை. கெண்டை, வரால், கெளரி,

ஆரால், உளுவை, குறவை, விலங்கு முதலானவை, ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் உள்ள மீன்களில் விசேஷமானவை. மீன்களில் வெள்ளிமீன், பொன்மீன் என்று சொல்லப்படும் வெகு அழகான மீன்களும் உண்டு.

5. வலைகளினாலும், தூண்டில்களினாலும் மீன்களைப் பிடித்து அநேகர் வியாபாரம் செய்கிறார்கள். மீன் வியாபாரிகளிற் பலர் பெரிய பணக்காரராயிருக்கிறார்கள். மீன்கள் பச்சையாகவும் உயிர்ந்த கருவாடாகவும், சாதாரணமாய்க் கடைகளில் விற்கப்படுகின்றன. சில தேசங்களில் மீன்களைப் பக்குவப்படுத்திக் கெட்டுப்போகாமல் தகர டப்பிகளில் அடைத்து அனுப்புகிறார்கள். உலகத்திலிருக்கும் ஜனங்களில் மிகுதியானவர்கள் மீனை ஒரு சுவையான உணவாகப் புசிக்கிறார்கள். சில மீன்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் நெய், விளக்கு எரிக் கவும், வர்த்தி செய்யவும், இயந்திரங்களுக்குப் பூசவும் உதவுகின்றன. மீன் எண்ணெய் சிறந்த ஔஷதமாகவும் உபயோகப்படுகிறது.

6. மீன்கொத்தி என்ற ஒரு அழகான சிறு புள் மீனுக்குச் சத்துரு. நாரை, கொக்கு, கூழைக்கடா முதலிய பறவைகளும் மீன்களை வெகு தந்திரமாய்ப் பிடித்துத் தங்களுக்கு உணவாக்கிக்கொள்ளுகின்றன.

“ஓடுமீனோட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்கு மாங் கொக்கு” என்று ஒரு புலவர் பாடியிருக்கிறார்.

கேள்விகள்:—

1. மீன் ஜலத்தில் வாழுவதற்கேற்றபடி அதின் தேகம் எப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுக.

2. மீனுக்குச் சுவாசக் கருவிகள் எவை? அது எப்படி சுவாசிக்கிறது?

3. மீனுக்கு உணவு என்ன? அது எங்கிருந்து கிடைக்கிறது?

4. “மகா மச்சம்”, “கடற் புல்” என்று எந்த மீன்களுக்குப் பெயர்? ஏன்?

5. கடல் மீன்களில் சிறந்தவைகள் எவை?

6. மீன்களின் பிரயோஜனம் என்ன?

7. மீனுக்குச் சத்துருக்கள் எவை?

8. மீனுக்குச் சம்பந்தமான இரண்டு பழமொழிகள் சொல்லு.

9. இவற்றிற்கு அதே பொருளுள்ள வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—

செவுள், பக்ஷணி, வைரி, கருவாடு, உறுமீன், புள், புலவர்.

இலக்கணம்:—

(1) “மீன் வியாபாரிகளில் பலர் பெரிய பணக்காரராயிருக்கிறார்கள்.”

(2) “ஒடுமீனோட உறுமீன் வருமளவும் வாடியிருக்குமாங்கொக்கு.”

இவ்வாக்கியங்களில் வியாபாரிகள், பணக்காரர், மீன், கொக்கு என்னும் பெயர்ச்சொற்களின் திணை என்னவென்று கூறு.

அவை ஒவ்வொன்றும் என்ன பால்? உயர்திணைப் பால்கள் எவை? அஃறிணைப் பால்கள் எவை?

ஆண் பிரிவைச் சார்ந்த ஒருவனைக்குறிக்கும் பெயர்ச் சொல் ஆண்பால் பெயர்ச்சொல் என்றும், பெண்பிரிவைச் சார்ந்த ஒரு பெண்பிள்ளையைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல்

பெண்பால் என்றும், அவர்களில் ஒன்றுக்கு அதிகமானவர்களைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொல் பலர்பால் என்றும், அஃறிணைப் பெயர்களில் ஒன்றைக் குறித்தால் ஒன்றன்பால் என்றும், ஒன்றுக்கு அதிகமானவைகளைக் குறித்தால் பலவிற்பால் என்றும், ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் இம்மூன்றும் உயர்திணையைச் சேர்ந்தவையென்றும், ஒன்றன்பால், பலவிற்பால் இவ்விரண்டும் அஃறிணையைச் சேர்ந்தவையென்றும் நான்காவது வகுப்பில் படித்ததை ஞாபகப்படுத்திக்கொள். (பால் = வகுப்பு அல்லது பிரிவு.)

முதல் வாக்கியத்தில் பேரிய என்பதுவும், இரண்டாவது வாக்கியத்தில் உறு என்பதுவும் என்ன சொற்கள்?

பெயரையாவது, வினையையாவது தழுவி, அவற்றின் குணத்தை அல்லது விசேஷத்தை விளக்கும் சொல் உரிச் சொல் என்று நான்காவது வகுப்பில் படித்ததை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்.

10. கண்மூடிகள்

கண்மூடி	கணக்கற்றவர்	அறிவாளி
கபோதி	பிரத்தியட்சம்	இயற்கை
அழகு	வாணன்	ஆராய்ச்சி
பட்டப்பகல்	வீணன்	சங்கத்தார்
குட்டிச்சுவர்	புதுமை	அபிமானி
வேண்ணைய	அற்புதம்	புண்ணுடையார்
அனந்தம்	அறிவிலி	கல்லாதவர்

நமது உடல் உறுப்புகளில் கண் மிகவும் சிறந்தது. கண் இல்லாதவனைக் கபோதியென்று சொல்லுவார்கள். ஒருவனுக்கு இடம், பொருள், ஏவல் எல்லாம் இருந்தும் கண் இல்லாமற்போனால் என்ன பயன்? தன்முன் இருக்கும் பொருள்களின் உருவத்தையாவது, நிறத்தையாவது, அழகையாவது

கண்டு அவன் களிப்படையமாட்டான். அழகுள்ளவை, அழகில்லாதவை இன்னதெனத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டான். வெள்ளிக்கும் பொன்னுக்கும் வேறுபாடு அறியான். கல்லுக்கும் நெல்லுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் காணமாட்டான். கண் தெரியாதவனுடைய நிலைமை துன்பமானதென்று யாவரும் ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். ஜனங்கள் அவனைப் பார்த்துப் பரிதாபப்படுவார்கள். குருடருக்காகக் கண் வைத்தியசாலைகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

2. உலகத்திலே கண் தெரியாத கபோதிகளைப் பார்க்கிலும் கண் இருந்தும் பாராத கண்மூடிகள் மிகுதியாயிருக்கிறார்கள். பட்டப்பகலிலும் சூட்டிச் சுவரில் போய் முட்டிக்கொள்ளுகிற கண்மூடிகள் கணக்கற்றவர். வெண்ணெயைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு வீடுவீடாய் நெய்க்குத் திரிகிறவர் உண்டு. ஆறுக்கும் நூறுக்கும், ஆட்டுக்கும் மாட்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதவர் பலர். அவரைக்கும் துவரைக்கும், கழுதைக்கும் குதிரைக்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை அறிந்துகொள்ளாதவர் அனந்தம். தம்மூர்ச்சரக்கு வெளியூர்போய் வேஷம் மாறித் திரும்பும்பொழுது அஃதெவ்வூர்ச் சரக்கென்று உணர்ந்துகொள்ளாதவர் கணக்கற்றவர். சகலமும் பிரத்தியட்சமாய் நாம் பார்க்கும்படி நமக் கெதிரில் வைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், இன்ன பொருள் இன்ன இடத்தில் இருக்கிறதென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் எத்தனையோ பேர் தங்கள் வாணாளை வீணாக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆறு ரூபாயிலாகக்கூடிய காரியத்துக்காக நூறு ரூபாய் செலவு செய்கிறவர் எத்தனையோ பேர். நம்மெதிரி

லிருக்கும் பொருள்களில் காணப்படும் புதுமைகளையும், அற்புதங்களையும், அவற்றின் உபயோகங்களையும் பிரயாசப்பட்டுத் தெரிந்துகொள்ளாவிட்டால் நாமும் கண்மூடிகளே.

3. படிக்கத் தெரியாதவனை அறிவிலி என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் அவனைப் பார்க்கிலும் பெரிய அறிவீனன் யாரென்றால் கண்மூடிகளென்றே சொல்லவேண்டும். கண்ணாடியென்று எழுதப்படிக்கத் தெரிந்திருந்தும் அது என்னவென்று அறிந்திராதவன் புத்திசாலி யென்றெண்ணப்படுவானோ? அவனை விடக் கண்ணாடி யென்று எழுதப் படிக்கத் தெரியாமலிருந்தும் அது இன்னதென்று அறிந்திருக்கிறவன் அது அறிவாளியென்று எண்ணப்படுவான் அல்லவா? ஆகையால், புத்தகப் படிப்பைவிட இயற்கை ஆராய்ச்சி என்னும் படிப்பு மிகச் சிறந்தது. “வானங்கள் கடவுளுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆகாய விரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது” என்று ஒரு பக்தர் பாடியிருக்கிறார். இயற்கை ஆராய்ச்சியில்லாதவர்கள் யாவரும் பரிதபிக்கப் படத்தக்க கண்மூடிகளே. இவர்களுக்காகப் பரிதாபப்பட்டுதான் பல பாடசாலைகளையும், தொழிற்சாலைகளையும் பற்பல இடங்களில் அரசாங்கத்தாரும், தேசாபிமானிகளும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். “கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்திரண்டு புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.”

கேள்விகள்:—

1. கண்முடிகள் எவர்? அவர்களுக்கும் கபோதிகளுக்கும் என்ன வித்தியாசம்?

2. புத்தகப் படிப்பை விட இயற்கை ஆராய்ச்சிப் படிப்பு மிகச் சிறந்தது ஏன்?

3. கோடிட்ட இடங்களில் தகுந்த வார்த்தைகளை வைத்து வாசி:—

(1) பட்டப்பகலிலும்——போய் முட்டிக்கொள்ளு கிற——கணக்கற்றவர்.

(2) கண்ணுடையர் என்பவர்——முகத்திரண்டு—— கல்லாதவர்.

4. இவற்றிற்கு வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—
கபோதி, வெல், சரக்கு, பிரத்தியட்சமாய், கரங்கள்.

5. இச்சொற்றொடர்களைப் பிரித்து எழுது:—
கணக்கற்றவர்கள், வாணுள், வீணுள், கண் ணுடையர்.

6. இவற்றிற்கு எதிர்ப்பதங்கள் சொல்லு:—
முடன், இயற்கை, கற்றோர், அறிவிலி.

இலக்கணம்:—

(1) குருடர்—இதின் ஆண்பால் ஒருமை என்ன? பெண் பால் ஒருமை என்ன? என்ன திணை? குதிரை—என்ன சொல்? என்ன திணை? என்ன பால்? குதிரைகள்—என்ன பால்?

(2) நான் எழுதுகிறேன்—நான் என்பவன் பேசுவான். தன்மை இடம்.

நீ எழுதுகிறாய்—நீ என்பவன் முன்னின்று கேட் போன். முன்னிலை இடம்.

அவன் எழுதுகிறான்—அவன் என்பவன் பேசப்படு கிறவன். முதல் இரண்டிடத்திலும் இல்லாது வேறிடத்தில் இருக்கிறவன் படர்க்கை இடம்.

தன்மைப் பெயர்கள். நான், நாம், நாங்கள்.

முன்னிலைப் பெயர்கள். நீ, நீர், நீங்கள்.

படர்க்கைப் பெயர்கள். அவை, அவன், அவள், அவர், அது. நான்காம் வகுப்பில் படித்த தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் இடங்களைப்பற்றி ஞாபகப் படுத்திக்கொள்.

(3) 'வானங்கள் கடவுளுடைய மகிமையை வெளிப் படுத்துகின்றன.'

இவ்வாக்கியத்திலிருக்கும் பெயர்ச்சொற்களை எடுத்தெழுதி, அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் திணை, பால், இடம் இவைகளைக் கூறு.

11. மௌன வாசிப்புப் பயிற்சி

கவனிப்பு:—

(1) கதையை வாய்விட்டுப் படிக்கக்கூடாது; உதட்டசைவையும் அறவே நீக்க முயலுதல் நன்று. (2) பயிற்சியிலுள்ள ஒவ்வொரு சொல்லையும் விடாதபடி மாணவன் படிக்கவேண்டும். (3) பயிற்சியை ஒரே ஒரு தடவைதான் படிக்கவேண்டும். (4) பயிற்சியின் இறுதி வார்த்தையைப் படித்தவுடன் புத்தகத்தை மூடிவிடவேண்டும். (5) பயிற்சி இறுதியில் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு உடனே விடை எழுதுக.

சுந்தரம் என்னும் ஒரு பையன் இருந்தான். அவனது பெற்றோர்க்கு அவன் ஒற்றைக்கோர் மகன். ஆகவே அவன் மிகவும் செல்லமாய் வளர்ந்தான். நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாகத் தழைத்தான். வயதும் ஏழாகிவிட்டது.

சுந்தரத்திற்கு ஒரு மாமா உண்டு. அவர் திரண்ட செல்வம் படைத்தவர். அவர் ஒரு கிராமத்தில் வசித்தார். அவருக்கு ஒரு நேர்த்தியான

வீடும், சிங்காரமான ஒரு நந்தவனமும் இருந்தன. ஒருநாள் சுந்தரத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு அவனது பெற்றோர் அந்த மாமா வீட்டிற்கு விருந்துக்குப் போனார்கள். மறுநாளிலே அந்த அழகிய நந்த வனத்தைப் போய்ப் பார்க்கும்படியாகச் சுந்தரம் உத்தரவு கேட்டான். அவன் தாய் காலே உணவு உண்டபின் நீ போகலாம் என்றாள். அவன் தகப்ப னாரும் அதற்குச் சம்மதித்து, நீ தோட்டத்தில் காண்கிற எந்தக் கனியையும் பறித்துச் சாப்பிடக் கூடாது என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி அனுப் பினார்.

சுந்தரம் ஆனந்தமாக அணில்பிள்ளை போலத் துள்ளித் துள்ளிக் குதித்துக்கொண்டு நந்தவனத் திற்குள் சென்றான். எங்ஙனும் பறக்கும் பறவை கள்! கொஞ்சம் புறக்கள்! ஆடும் மயில்கள்! பாடும் குயில்கள்! ஓடும் வண்டுகள்! துள்ளும் மான்கள்! அசையும் கொடிகள்! மணக்கும் மலர்கள்! கண்ணை யும் கருத்தையும் ஒருங்கே கவரும் கனிகள்! அதோடு நூதனமான செக்கச் செவேவென்ற செங் கனிகள் செறிந்து நின்றதொரு செடியையும் கண் டான். அச்செங்கனிகள் அவன் சிந்தையைப் பறித்து இழுத்தன. சுந்தரம் விருப்புற்று அவற் றைப் பார்த்து, அப்பால் ஓடி, ஆடி, திரும்பவும் அச்செடிக் கெதிரே காந்தத்தினால் இழுக்கப்பெற்ற இரும்பைபோல் வந்து மெய்மறந்து நின்றான். “தகப்பனார் நந்தவனத்துக் கனிகளில் ஒன்றையும் பறித்து உண்ணக்கூடாது என்று எச்சரித்திரா விடில், எண்ணிறந்த இச்செங்கனிகளைப் பறித்து உண்டிருப்பேன்” என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக்

கொண்டான். அச்சமயம் அவன் மாமா அங்கே வந்து, “என்ன, இங்கு ஏன் நிற்கின்றாய்? இச்செங்கனிகளை மாத்திரம் தப்பித் தவறிப் பறித்துத் தின்று விடாதே” என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். சுந்தரமும் அவ்விடத்தை விட்டு நத்தைப்போல நகர்ந்து இல்லம் ஏகினான். இரவெல்லாம் செங்கனியின் சொப்பனமே.

மறுநாள் அதிகாலையில் எழுந்து காலை உணவுக்கு முன்னாலேயே நந்தவனம் சென்று உலாவிக்கொண்டு இருந்தான் சுந்தரம். திடீரென்று செங்கனிச் செடியண்டை வந்தபோது, “என் மாமா இந்த மதுரமான கனிகளைத் தமக்காக வைத்திருக்கிறார்போலும்! அவைகளைப் பிறர் தின்ன அவருக்குப் பிரியம் இல்லை போலும்! எல்லாவற்றையும் தானே தின்னவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்” என்று சுந்தரம் தனக்குள் சிந்தித்துக்கொண்டான். கனியின் நிறம் கண்ணைக் கவர்ந்தது, மணம் மனத்தைக் கொள்ளைகொண்டது. அழகு அகத்தை இழுத்தது. தோற்றம் நாவில் நீர் சொட்டவைத்தது. கண்ணால் அச்செங்கனியை விழுங்குவான் போலச் சிறிது நேரம் மெய்மறந்து அதைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தான். அவனை அறியாமலே அவன் கை கனியண்டை சென்றது; கனியைப் பறித்தது; வாயில் இட்டது; ருசித்தான்; அவ்வளவு தான். சுந்தரத்தின் தலை கிறுகிறுவென்று சுற்றிற்று; மயக்கத்தினால் கீழே விழுந்தான்; யாது செய்வதென்று அறியாது திகைத்தான்; தழலில் இட்ட தளிர்போல் துவண்டான். தெய்வாதீனமாய் அங்கு வந்த அவன் மாமா செங்கனிச் செடியண்டை

அவன் சுருண்டு கிடப்பதைக் கண்டெடுத்துத் தூக்கிச் சென்று வீடு சேர்த்தார். கிராம வைத்தியர் மருத்துவம் செய்யவே, மெதுவாகச் சுந்தரம் தலை தூக்கினான்; தன் நினைவு வந்தது; செங்கனியின் கோரச்சம்பவம் அத்தனையும் படம்போல் முன் வந்தது. “ஆம், இவன் அந்த ஆகாத செங்கனியைத்தான் உண்டிருக்கவேண்டும்; இவனை அச் செடியண்டையில் துவண்டு கிடக்கவே கண்டேன்” என்று அவன் மாமா கூறவே, சுந்தரமும் அவன் தப்பிதத்தை மறைக்க முடியாது அதை ஒப்புக் கொண்டான்.

விடை எழுதுக:—

1. இக்கதைக் கேற்றதொரு தலைப்புக் கூறுக.
2. சுந்தரம் ஏன் செல்லமாய் வளர்க்கப்பட்டான்?
3. சுந்தரம் எதற்காக மாமா வீட்டிற்குச் சென்றான்?
4. அவனது மாமா எப்படிப்பட்டவர்?
5. சுந்தரத்தின் பெற்றோர் அவனை எச்சரித்துக் கூறியது யாது?
6. அவன் சென்ற நந்தவனத்தின் காட்சியை வரைக.
7. அவனது உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொண்ட காட்சி யாது?
8. இரவில் அவன் எவ்வித சொப்பனம் கண்டான்?
9. அவனது மாமா அவனைக் கண்டித்துக் கூறியது யாது?
10. சுந்தரத்தின் சோதனை என்ன?
11. அவன் சோதனையில் எவ்வாறு விழுந்தான்?
12. அவன் பெற்றோர்க்குக் கீழ்ப்படியாமையால் நேர்ந்த துன்பம் யாது?
13. இக்கதையின் படிப்பினை என்ன?

இலக்கணம்:—

(1) தகப்பன் பார்த்தான்.

(2) தகப்பனைப் பார்த்தான்.

இந்த இரண்டு வாக்கியங்களும் அர்த்தத்தில் வேறுபடுவதைக் கவனி. தகப்பன் என்னும் பெயர்ச்சொல் தகப்பனை என்று மாறும்பொழுது அர்த்தம் வேறுபடுகிறது. இந்த அர்த்தவேற்றுமை ஐ என்னும் உருபு சேர்க்கப்பட்டதால் உண்டாயிற்று.

வேற்றுமைகள் எட்டு உண்டென்றும், ஐ இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு என்றும் நான்காம் வகுப்பில் படித்திருக்கிறாய். எட்டு வேற்றுமைகளின் உருபுகளும் அடியில் வருமாறு:—

வேற்றுமை	உருபுகள்	உதாரணம்
முதலாம்		
வேற்றுமை உருபு இல்லை		தகப்பன்
இரண்டாம் ,, ஐ		தகப்பனை
மூன்றாம் ,, ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடு		தகப்பனால், தகப்பனொடு
நான்காம் ,, கு		தகப்பனுக்கு
ஐந்தாம் ,, இல், இன்		தகப்பனில், தகப்பனின்
ஆறாம் ,, அது, உடைய		தகப்பனது, தகப்பனுடைய
ஏழாம் ,, இல், இடத்தில், கண்		தகப்பனிடத்தில், தகப்பன்கண்
எட்டாம் ,, ஏ, ஒ		தகப்பனே.

எட்டாம் வேற்றுமைக்குச் சரியானபடி உருபுகள் கிடையா. விளிக்கப்படும்பொழுது பெயர்களின் ஈறுகெட்டு மாறும், சில பெயர்கள் மாறாமலுமிருக்கும். (உ-ம்.) தம்பி, வா; தம்பீ, வா.

இல் என்னும் உருபு ஐந்தாம் வேற்றுமையிலும், ஏழாம் வேற்றுமையிலும் வருவதைக் கவனி. இவ்வுருபு ஏழாம் வேற்றுமையில் இடப்பொருளையும், ஐந்தாம் வேற்று

மையில் நீக்கப்பொருளையும், ஒப்புப்பொருளையும், ஏதுப் பொருளையும் கொடுக்கும். (உ-ம்.) தகப்பனார் தோட்டத்தில் இருந்தார். இங்கே இல் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. ஏழாம் வேற்றுமையை இடவேற்றுமை யென்றும் சொல்லுவார்கள்.

(1) மலையில் வீழ்நுவி.

(2) காக்கையில் கரிது களம்பழம்.

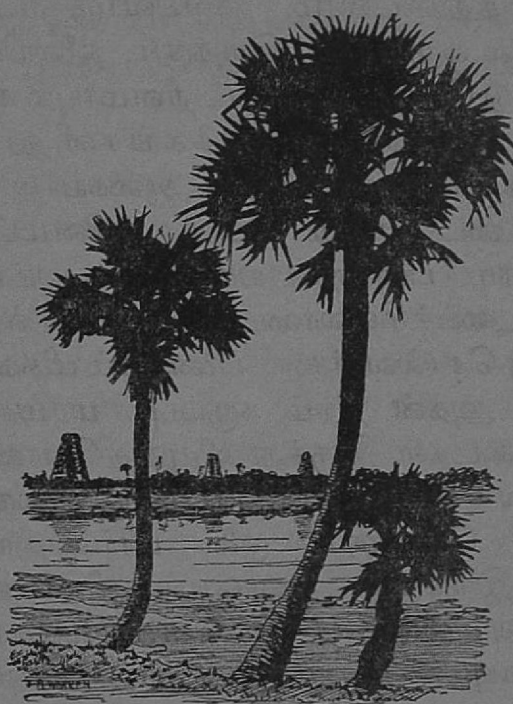
(3) கல்வியில் பெரியவர் கம்பர்.

இம்முன்று வாக்கியங்களிலுமிருக்கும் இல் ஐந்தாம் வேற்றுமை. அவை முறையே நீக்கப்பொருளையும், ஒப்புப் பொருளையும், ஏதுப்பொருளையும் காட்டுகின்றன.

12. பனை

அன்று	தரு	பிரமா
இன்று	கற்பகம்	மாற்று
பசுமை	தரும்பு	பதநீர்
கிரீடம்	நானாவித	பதிநீர்
கெம்பீரம்	மிதியடி	தேவாரிர்தம்
ரேகை	தோண்டிப்பட்டை	கருப்புக்கட்டி
ஏட்டோலை	கைம்மரம்	கற்கண்டு
ஈர்க்கு	குடைக்காம்பு	சமம்
கருக்கு	கைத்தடி	கடையாயார்
பன்னாடை	ஏற்றச்சால்	கழுது
சில்லாடை	நாதம்	இடையாயார்
சில்லாட்டை	பறை	ஏனை
பனங்காய்	துடைப்பம்	பெண்ணை
வடலி	அரோசிகம்	ஞான்று
தாலவிலாசம்	ஆரோக்கியம்	தொன்மை
காலியம்	சூரும்பை	தோடர்பு
சமஸ்கிருதம்	பானை	அதமர்

பனைமரம் அதன் இனத்தைச் சேர்ந்த தென்னை, கமுகு முதலிய மரங்களைப்போலப் பார்ப்பதற்கு அவ்வளவு அழகான மரம் அன்று. ஆனால் அது கிளைகள் இன்றி அதிக உயரமாய்வளரும்; உச்சியில் பசுமையான ஒலைகளைக் கிரீடம்போல் வைத்துக் கொண்டு நிற்பதால் அது கண்ணுக்குக் கெம்பீர

மாய்க் காணப்படும். நமது தேசத்தில் உயரத்தைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது பனையைத்தான் திருஷ்டாந்தமாக எடுத்துக் கூறுவார்கள். அதிகமாய் வளர்ந்த ஒருவனைப் பனைமரம்போல் வளர்ந்தவன் என்பர். பனையில் பாதி இருக்கிறான் என்றுஞ் சொல்வது வழக்கம். சுமார் தொண்ணூறு அடி

உயரம்வரையில் பனைமரம் வளரும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

2. பனை ஓலை வட்டமாயும் அகலமாயும் இருக்கும். விசிறிபோன்ற வடிவமுடையது. ஒவ்வொரு ஓலையிலும் அநேக ரேகைகள் அல்லது கோடுகள் இருக்கும். ஒவ்வொரு ஓலையையும் அநேக ஏடுகளாகக் கிழித்துவிடலாம். ஒவ்வொரு ஏட்டோலைக்கும் நடுவில் ஒரு ஈர்க்கு இருக்கும். ஓலையின் அடிப்பாகத்தோடு சேர்ந்து மட்டை நீளமாயும் கனமாயும் இருக்கும். அதன் இருபக்கங்களிலும் வாள் போன்ற கருக்குகள் உண்டு. ஆகையால் அதற்குக் கருக்குமட்டை என்று பெயர். பனைமட்டையின் அடிப்பக்கம் பன்னாடையால் மூடப்பட்டிருக்கும். பன்னாடையைச் சில்லாடையென்றும், சில்லாட்டையென்றுஞ் சொல்வார்கள். பனைமரம் மிகவும் உறுதியானது. அதன் நிறம் கருப்பு. மரம் முழுவதிலும் மட்டைகள் இருந்து விழுந்துபோன அடையாளங்களைக் காணலாம். பனங்காய் குலைகுலையாய்க் காய்த்துத் தொங்கும். குலை பார்ப்பதற்கு வெகு அழகாய் இருக்கும். ஆகையால் கலியாணப் பந்தல்களில் அக்குலைகளைக் கட்டுவது வழக்கம். ஒவ்வொரு காயும் ஒரு குழந்தையின் தலையளவு பெரிதாயும் உருண்டையாயும் இருக்கும்.

3. பனைமரம் மணற்பாங்கான இடங்களில் விசேஷமாய்ப் பயிராகும். அதற்குத் தண்ணீர் ஊற்றி வளர்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால் அது எவ்வளவு உயரம் மேல்நோக்கி வளருகிறதோ அவ்வளவு ஆழம் கீழ்நோக்கி வேர் இறங்கித் தண்ணீரைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

களிமண் தரையிலும் கற்பாறை நிலத்திலும் முளைக்கிற பனைமரங்கள் அவ்வளவு செழிப்பாய் வளர்ந்து பலன் கொடுக்கிறதில்லை. பனங்கொட்டை மற்றெல்லாக் கொட்டைகளைப் பார்க்கிலும் அதிக உரமாயிருக்கும். யானையாலும் அதை உடைக்கமுடியாது என்று சாதாரணமாய்த் தமிழர் சொல்லுவார்கள். பனங்கொட்டையைப் பள்ளந்தோண்டிப் புதைத்து விட்டால் சில நாட்களுக்குப்பின் முளைத்துப் படிப்படியாய் வளரும். இளம் பனைக்கு வடலி என்று பெயர்.

4. “தாலவிலாசம்” அல்லது பனைமரக்காவியம் என்னும் சமஸ்கிருத கிரந்தத்தில் பனைமரம் பசியுற்றவர்களுக்குப் போஜனமும், பிணியாளருக்கு ஓளவுதமும், யாவருக்கும் ஐசவரியமும் கொடுக்கும்படி பிரமாவால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டதென்று சொல்லியிருக்கிறதாம். இதன் உபயோகங்கள் பல. இது தெய்வலோகத்துப் பஞ்ச தருக்களுள் ஒன்றாக எண்ணப்படுகிறது. ஆகையால் இதற்குக் கற்பக விருட்சம் என்றும் பெயர். ‘பனை இருந்தாலும் ஆயிரம் வருடம், இறந்தாலும் ஆயிரம் வருடம்’ என்று ஒரு பழமொழியும் உண்டு. அம்மரத்தில் நுனிமுதல் அடிவரையில் ஒரு சிறு துரும்புகூட வீண்போகிறதில்லை.

5. பனை ஓலை காகிதத்தைப்போல் எழுதுவதற்கு உபயோகப்படுகிறது. எஃகினால் செய்யப்பட்ட கூரான எழுத்தாணியைக்கொண்டு ஓலையில் எழுதுவார்கள். தென்னிந்தியாவில் பழைய நூல்கள் யாவும் ஓலைச்சுவடிகளில்தான் எழுதப்பட்டன. பனை ஓலை வீட்டுக் கூரைக்கும் பந்தல்களுக்கும்

உபயோகப்படுகிறது. அதனால் விசிறி, கூடை, பாய், நானவிதமான பைகள், தொப்பி, மிதியடி, தண்ணீர் இறைக்கும் தோண்டிப்பட்டை முதலிய அநேக சாமான்களைச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஏழைப் பெண்கள் ஓலைக்குச் சிவப்பு வர்ணம் கொடுத்து அதைச் சுருட்டிக் காதில் கம்மல் போல் ஒரு நகையாகப் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். மழையில்லாத காலங்களில் பச்சை ஓலைகள் ஆடு மாடுகளுக்குத் தீனியாக உபயோகப்படுகின்றன.

6. பனைமட்டையிலிருந்து உரிக்கிற நாரினால் கயிறு திரிக்கிறார்கள்; பலவிதமான கூடைகள் பின்னுகிறார்கள்; கட்டில்கள் கட்டுகிறார்கள். மெல்லிய நாரினால் காகிதமும் செய்யலாம். மட்டைகள் வேலிக்காலுக்கும், சிறு வீடுகளின் கூரைக்கும் உபயோகப்படுகின்றன.

7. கைம்மரம், கம்பம், கால், குடைக்காம்பு, கைத்தடி, அழகான சிறு பெட்டி முதலியவை செய்வதற்கு அடிமரம் உபயோகப்படும். முற்காலத்தில் கடலில் பாய்விரித்து ஓடின கப்பல்கள் பனைமரத்தின் அடிமரப் பலகைகளால் கட்டப்பட்டு வந்தன. நூறு வருஷத்திய மரமாயிருந்தால் கட்டடத்திற்கு மிகவும் உபயோகமாயிருக்கும். அடிமரம் சிறு வாய்க்கால்களைக் கடப்பதற்குப் பாலமாகவும், ஏற்றச்சாலாகவும், நல்ல நாதமுள்ள பறையாகவும் உபயோகப்படும்.

8. பன்னாடையால் பலவிதமான துடைப்பங்கள் செய்கிறார்கள். அது திரவபதார்த்தங்களை வடிகட்டும் கருவியாகவும் உபயோகப்படுகிறது.

9. பனம் பழங்களைப் பச்சையாகவும், அவித்தும் உண்ணுகிறார்கள். பனம் பழம் இனிப்பாயிருக்கும். அது சீக்கிரத்தில் ஜீரணமாகாது. இளங்காய் மிகவும் உபயோகமுள்ளது. அதற்குள் இருக்கும் நுங்கு வெகு உருசியாயிருக்கும்; அரோசிகம், வாந்தி இவற்றிற்குக் கைகண்ட ஒளடதம்; உஷணத்தைத் தணித்துத் தேகத்துக்கு ஆரோக்கியத்தை உண்டுபண்ணும். பனங்குரும்பைகளைத் துண்டு துண்டாக வெட்டிப் பசுக்களுக்குப் போட்டால் அதிகப்பால்கிடைக்கும்; வெண்ணெய் அதிகமாய் எடுக்கலாம். பனங்கொட்டைகளை மூளைக்கப் போட்டு அவற்றிலிருந்துண்டாகும் கிழங்குகளைப் பலவிதமாகப் பக்குவப்படுத்திச் சாப்பிடுகிறார்கள்.

10. பாளையினின்றும் சுரக்கிற திரவ பதார்த்தத்துக்குக் கள் என்று பெயர். இது மயக்கத்தைக் கொடுக்கும் மதுபான வஸ்துக்களில் ஒன்று. இதைக் குடிப்பது பிசகு. அநேகர் இந்தக் கள்ளைக் குடித்து வெறிகொண்டு, மதிமயங்கி, தங்கள் சரீரத்தையும் ஆன்மாவையும் கெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கள்ளிலிருக்கும் லாகிரிக் குணத்தை நீக்குவதற்கு ஒரு மாற்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது நீற்றின சுண்ணாம்பைச் சேர்த்துவிட்டால் கள்ளிலுள்ள விஷம் நீங்கி அவ்வெறி நீர் பதிநீர்¹ அல்லது பதநீர்² ஆகிவிடுகிறது. மயக்கத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய இழிவான பானம் யாவரும் விரும்பத்தக்க தேவாமிர்தம் போன்ற மேலான பானம்

¹ பதி = அரசன்; நீர் = பானம்; அரசர் பானம்.

² பதம் = பக்குவப்படுத்தப்பட்ட; நீர் = பானம்.

ஆகிவிடுகிறது. பதநீரைக் காய்ச்சி அதிலிருந்து கருப்புக்கட்டி, கற்கண்டு, சர்க்கரை முதலிய இனிப் பான பொருள்களைச் செய்துகொள்ளுகிறார்கள்.

11. சிநேகத்தில் உத்தமமானவர்கள் சிறந்த பனை மரத்துக்குச் சமமானவர்கள் என்று நாலடியார் என்னும் நூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

“கடையாயார் நட்பிற் கமுகனையர்; ஏனை
இடையாயார் தெங்கின் அனையர்; தலையாயார்
எண்ணரும் பெண்ணைபோன்று இட்டஞான்று¹ இட்டதே
தொன்மை உடையார் தொடர்பு.”²

இக்கவியில் சிநேகத்தில் அதமர் பாக்குமரத்துக்கும், மத்திமர் தென்னைமரத்துக்கும், உத்தமர் பனை மரத்துக்கும் ஒப்பிடப்பட்டிருக்கிறார்கள். பனை மரத்தை எண்ணரும் பெண்ணை என்று விசேஷித்துச் சொல்லியிருப்பதால், பனையிலும் சிறந்த விருட்சம் இந்நாட்டில் இல்லை என்று அறியலாம். பெண்ணை என்பது பனையின் பெயர்களில் ஒன்று.

கேள்விகள்:

1. பனை இனத்தைச் சேர்ந்த மரங்கள் எவை?
2. பனைமரம் பயிரிடும் விதம் எப்படி? அது எத்தகைய இடங்களில் நன்றாய்ப் பயிராகும்?
3. அதிலிருந்து கிடைக்கும் உணவுப்பொருள்கள் எவை?
4. அதின் ஒவ்வொரு பாகமும் எப்படி உபயோகப்படுகிறது?
5. கள் குடிப்பதினால் உண்டாகும் கெடுதல் எவை?
6. சிநேகத்தில் உத்தமமானவர்களைப் பனைமரத்துக்கு ஒப்பிட்டிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?

¹ ஞான்று = நாள். ² தொடர்பு = சிநேகம்.

7. இவற்றிற்கு வேறு பதங்கள் சொல்லு:—

பன்னாடை, வடவி, தாலவிலாசம், காவியம், கற்பக
விருட்சம், பதநீர், பெண்ணை.

8. இவற்றிற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் கூறு:—

குலை, ஏடு, உரம், பறை, பாய்.

இலக்கணம்:—

ஒரு வாக்கியத்தில் முற்றுப்பெற்ற அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும் வினைச்சொல் வினைமுற்று என்றும், முற்றுப்பெற்ற அர்த்தத்தைக் கொடாமல் குறைவாய் நின்று பெயர்ச் சொல்லைக்கொண்டு முடியும் வினைச்சொல் பெயரேச்சம் என்றும், வினையைக்கொண்டு முடியும் வினைச்சொல் வினையேச்சம் என்றும் நான்காம் வகுப்பில் படித்திருக்கிறாய்.

கீழுள்ள வாக்கியங்களிலிருக்கும் பெயரேச்சம், வினையேச்சம், வினைமுற்றுக்களை எடுத்து எழுது:—

(1) பனங்காய் குலை குலையாய்க் காய்த்துத் தொங்கும்.

(2) பனைமட்டையிலிருந்து உரிக்கிற நாரினால் கயிறுகள் திரிக்கிறார்கள்.

(3) பனங்கொட்டையிலிருந்து உண்டாகும் கிழங்குகளைப் பலவிதமாகப் பக்குவப்படுத்திச் சாப்பிடுகிறார்கள்.

13. கால்நடைகள்

தூரவு	துர்க்கந்தம்	சோஸ்தம்
விவசாயம்	தவிடு	தாற்றுக்கோல்
மாட்டுப்போங்கல்	அசைபோகிறது	சூடுபோவேது
சுமலை	காருணிய	மூக்குக்கயிறு
ஏற்றுமதி	நாட்டுப்புறம்	குதூரம்
இறக்குமதி	கோமாரி	முட்டம்
தோற்பை	ஆடம்பரம்	உதைக்கும்
வார்க்கச்சை	கோண்டாடு	மடிந்து
பொத்தான்	கண்ணியமாய்	கொழுமை
வடிகட்டி	பிரதானம்	வேள்ளாடு
மாமிசம்	அசௌக்கியம்	பேணுவது
வேக்கை	லாடம்	மட்டாய்
நெல்லூர் மாடு	ஊனம்	சோறிந்தால்
பதனிட்டே	நொண்வேது	அரிது
பாதுகாக்க	பாதரட்சை	

சாதாரணமாய் நமது வீடுகளில் வளர்க்கும் ஆடு மாடுகளுக்குக் கால்நடைகள் என்று பெயர். நன்செய், புன்செய், தோப்புத்துரவு, வெள்ளி, பொன் முதலியன ஆஸ்திகள். அதுபோல உலகத்திலுள்ள எல்லா மனிதராலும் கால்நடைகளும் ஆஸ்தியாய் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நாம் வசிக்கும் இந்திய தேசத்தின் செல்வத்திற்கு விவசாயமே முக்கிய காரணம். விவசாய விருத்திக்குக் கால்நடைகள் அவசியம் வேண்டும். இந்தக் காரணத்தை உத்தேசித்தே மாட்டுப் பொங்கல் என்னும் ஒரு பண்டிகையை ஏற்படுத்தி வருஷா வருஷம் வெகு ஆடம்பரத்துடன் கொண்டாடுகிறார்கள்.

2. கால்நடைகளில் ஆடுகளைப் பார்க்கிலும் மாடுகள் விசேஷமாய் மதிக்கப்பட்டுக் கண்ணியமாய் நடத்தப்படுகின்றன. ஏனென்றால் செல்வ விருத்திக்கு அனுகூலமாக உதவிபுரியும் பிராணிகளில் மாடுகளே பிரதானமானவை. முதலாவது, நமது நாட்டில் உழவுக்கு மாடுகள் இல்லாமல் முடியாது. நிலத்துக்கு வேண்டிய எருவையும் பெரும்பான்மையும் அவைகளே கொடுக்கின்றன. வயலுக்குத் தண்ணீர் இறைக்கவும், கவலைகள் இழுக்கவும் மாடுகள் பயன்படுகின்றன. நிலத்துக்கு எருவாகிற பிண்ணாக்கு எடுப்பதற்காகச் செக்குகளை ஆட்டுவதற்கு அவை உதவுகின்றன. நிலத்துக்கு வேண்டிய எருவையும் மற்றச் சாமான்களையும் வண்டிகளில் இழுத்துக்கொண்டு போவதற்கும், ரெவில்வண்டிகள் இல்லாத இடங்களில் ஜனங்கள் பிரயாணம் பண்ணுவதற்கும், ஏற்றுமதி இறக்குமதி மூலமாய் வியாபாரத்தை விருத்தி செய்வதற்கும் மாடுகள் உபயோகப்படுகின்றன. பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் இவை யாவும் மாடுகளிலிருந்தே நமக்குக் கிடைக்கின்றன. மாட்டுத்தோலால் பாதரச்சைகள், பலவிதமான தோற்பைகள், பெட்டிகள், வார்க்கச்சைகள் முதலிய அநேக உபயோகமான பொருள்கள் செய்யப்படுகின்றன. மாட்டுக் கொம்பால் சீப்பு, சிமிழ், பொத்தான் முதலிய வஸ்துகள் செய்யப்படுகின்றன. எலும்பைச் சுட்டுக் கரியாக்கி வடிகட்டியாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். மாட்டு மாமிசத்தைச் சிலர் புசிக்கிறதுமுண்டு.

3. ஆடுகளை மந்தை மந்தையாக ஓட்டி, ஒவ்வொரு வயலிலும் சிலகாலம் தங்கவைப்பார்கள்,

அதற்குக் கிடைவைப்பது என்று பெயர். ஆட்டெருவால் நிலம் கொழுமையாகி, பயிர் செழிப்பாய் வளரும்; விளைவும் அதிகமாயிருக்கும். புல் மிகுதியாயுள்ள தேசங்களில் ஆடுகளை அவைகளின் மயிருக்காக மிகுதியும் வளர்க்கிறார்கள். ஆட்டு மயிரால் விலையுயர்ந்த நேர்த்தியான கம்பளங்கள் நெய்யப்படுகின்றன. மாட்டுத் தோலைப்போலவே ஆட்டுத்தோலையும் பதனிட்டுப் புத்தகங்கள் கட்டுவதற்கும், பவவிதமான தோற்பைகள் செய்வதற்கும், பாதரட்சைகள் செய்வதற்கும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். வெள்ளாட்டுப்பால் சில வியாதிகளுக்கு ஒளஷதமாக உபயோகப்படுகிறது. அநேக ஜனங்கள் ஆட்டு மாமிசத்தை ஒரு விசேஷித்த ஆகாரமாகச் சரப்பிடுகிறார்கள்.

4. கால்நடைகளை நாம் அன்பாய் நடத்திக் கருத்துடன் பாதுகாக்கவேண்டும். நம்மைப் போலவே அவைகளுக்குப் பல வியாதிகளும் உண்டாகின்றன. ஆகையால் நாம் நம்முடைய சுகத்தைப் பேணுவதுபோல அவைகளுடைய சுகத்தையும் பாதுகாக்கவேண்டியது மிக்க அவசியம். கால்நடைகளை மிகவும் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மாடுகளைத் தினந்தோறும் நன்றாய்த் தேய்த்துக் கழுவவேண்டும். தேகம் சுத்தமாயில்லாவிட்டால் உடம்பில் பல வியாதிகள் உண்டாகும். தேகசுத்தியை மட்டும் கவனித்தால் போதாது. அவைகளுக்குத் தீனியும், தண்ணீரும் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். சாணி, குப்பை முதலிய அசுத்தங்களைத் தொழுவத்தின் பக்கங்களில் குவித்துவைக்கக் கூடாது. அவைகளிலிருந்து தூர்க்கந்தம் வீசும்;

ஆகாயத்தை அசுசிப்படுத்தும்; கால்நடைகளை வியாதிக்குட்படுத்தும். ஆடுகளையாவது மாடுகளை யாவது காற்றோட்டமில்லாத இடங்களில் நெருக்கமாகக் கட்டிவைப்பது கூடாது. அடைத்துவைப்பதும் பிசகு. அதனால் அவைகள் சுவாசிக்கும் ஆகாயம் அசுத்தமாகிப் பலவித வியாதிகளுக்குட்படுகின்றன. மேலும் அப்படிச் செய்வதால் தொத்து வியாதிகளும் எளிதாய்ப் பரவும்.

5. கால்நடைகள் புல், தழை, வைக்கோல் முதலியவைகளைத் தின்னும். அதிகக் கஷ்டமான வேலை செய்யும் எருதுகளுக்குப் பிண்ணாக்குக் கொடுப்பது நல்லது. ஆனால் பிண்ணாக்கைத் தனியாய் வைக்காமல் அதனுடன் தவிடும் பருத்திக் கொட்டையும் போட்டுக் கலந்து வைக்கவேண்டும். பிண்ணாக்குகளில் பலவிதமுண்டு. அவைகளில் கெட்டுப்போனவைகளையும், கொட்டைமுத்துப் பிண்ணாக்கையும் வைத்தல் கூடாது. சிலர் எருதுகளுக்குக் கொள்ளும் வைப்பார்கள். மாடுகள் அசை போடுகிற நேரம் தவிர மற்ற நேரங்களில் ஏதாவது தின்றிகொண்டிருக்கும். ஆகையால் அவைகளருகில் எப்பொழுதும் நல்லவைக்கோலைப் போட்டு வைக்கவேண்டும். எருதுகளுக்குக் கொடுக்கும் வேலை ஒழுங்காகவும் மட்டமாகவுமிருக்கவேண்டும்.

6. மானிடர்களுக்கு என்னென்ன வியாதிகள் உண்டோ அவ்வியாதிகள் யாவும் கால்நடைகளுக்கு முண்டு. அகையால் அவைகளை வெகு கருத்துடன் கவனித்து வரவேண்டும். நம்முடைய கவனக்குறைவால் பல தொத்துவியாதிகள் உண்டாகி வருடாவருடம் ஆயிரக்கணக்கான மிருகங்கள்

சாகின்றன. கால்நடைகளுக்கு ஏதாவது சிறிது அசௌக்கியம் உண்டானால் சமீபத்திலிருக்கும் மிருக வைத்தியருக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும்; அல்லது மிருக வைத்தியசாலைக்கு அவைகளை அனுப்பவேண்டும். கால்நடைகள் சுகமாய் இருக்கின்றனவா, அல்லது சுகவீனமாயிருக்கின்றனவா வென்பதை இலகுவாய் நாம் கண்டுகொள்ளலாம். சற்று வியாதிப்பட்டவுடன் அவைகள் ஆசையோடு தீனி தின்னா; உற்சாகத்தோடு வேலைசெய்யா.

7. வேலைசெய்யும் எருதுகளின் பாதங்கள் தேய்ந்து போகாதபடி அவைகளுக்கு இரும்பினால் செய்த லாடங்கள் அடிப்பது வழக்கம். லாடம் கட்டாவிட்டால் பாதங்கள் தேய்ந்துபோகும். அவைகளில் காயம் உண்டாகும். மாடுகள் ஊன மாகிவிடும். லாடம் கட்டினவுடன் மாடுகளைக் கால் அல்லது அரை மைல் தூரம் நடத்தியும்; ஓட விட்டும் பார்க்கவேண்டும். ஏதாவது கொஞ்சம் நொண்டுவதாகக் காணப்பட்டால் உடனே அந்தக் காலிலுள்ள ஆணிகளைப் பிடுங்கிவிட்டுத் தகுந்த சிகிச்சைசெய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் சுலபத்தில் சொஸ்தமாகக்கூடாத பல வியாதிகள் உண்டாக இடமுண்டாகும். லாடம் தேய்ந்துபோனவுடன் புது லாடம் கட்டவேண்டும்.

8. கால்நடைகளை நாம் வெகு அன்பாக நடத்த வேண்டும். அவைகளை அடிப்பதும், தாற்றுக் கோலால் குத்துவதும், சூடுபோடுவதும் குரூரமான செய்கைகள். ஆனால் சிற்சில நோய்களுக்குச் சூடு போடவேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மாடுகளுக்குத் தங்கள் சத்துருக்களை எதிர்ப்ப

தற்காகக் கூர்மையான இரண்டு கொம்புகளும், பலமான நான்கு கால்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாடுகள் கொம்புகளால் முட்டும்; கால்களால் எல்லாப் பக்கங்களிலும் உதைக்கும். நமது அன்பைக் காட்டுவதற்கு நாம் குதிரைகளைத் தட்டிக் கொடுப்பதுபோல மாடுகளையும் அவைகளின் முகத்தில் அல்லது கழுத்தில் மெதுவாய்ச் சொறிந்தால், அவைகள் தம் தலையைத் தூக்கிக்கொண்டு அதிக ஆனந்தத்தோடு சாந்தமாய் நிற்கும். மாடுகளை அதிகமாய் நேசித்துவருகிற கிருஷ்ண, குண்டூர், நெல்லூர் முதலிய ஜில்லாக்களில் வசிக்கும் ஜனங்கள் தங்கள் மாடுகளுக்கு மூக்குக்கயிறு போடுவது மிகவும் அரிது.

கேள்விகள்:—

1. ஆடுகளைவிட மாடுகள் எந்தெந்த விஷயங்களில் மனிதருக்கு அதிகப் பிரயோஜனம்?

2. கிடைவைப்பது என்றால் என்ன? அதனால் என்ன உபயோகம்?

3. ஆஸ்திரேலியா தேசத்து மாடுகள் நமது தேசத்தில் ஏன் விர்த்திக்கு வருவதில்லை? நமது இராஜதானியில் மாடுகளுக்குப் பேர்போன ஜில்லாக்கள் எவை? அவற்றைப் பூகோளப் படத்தில் காட்டு.

4. மாடுகளுக்குண்டாகும் வியாதிகள் எவை? அவைகளுக்குச் சிகிச்சை செய்ய சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்?

5. எருதுகளுக்கு லாடம் கட்டுவதால் என்ன நன்மை?

6. நாம் கால்நடைகளை எப்படி நடத்தவேண்டும்?

7. இவற்றிற்கு எதிர்ப்பதங்கள் எழுது:—

ஏற்றுமதி, சாகின்றன, தூர்க்குணம், சுகம்.

இலக்கணம்:—

1. (1) பண்டிகை கொண்டாடினார்கள்.
- (2) பண்டிகை கொண்டாடுகிறார்கள்.
- (3) பண்டிகை கொண்டாடுவார்கள்.

இவ்வாக்கியங்களிலிருக்கும் வினைச்சொற்கள் முறையே இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்று நான்காம் வகுப்பில் படித்திருக்கிறாய். கீழுள்ள வினைச்சொற்கள் என்ன காலம் என்று சொல்லி அவற்றிற்கு மற்ற இரண்டு காலங்களையும் குறிப்பிடு:—

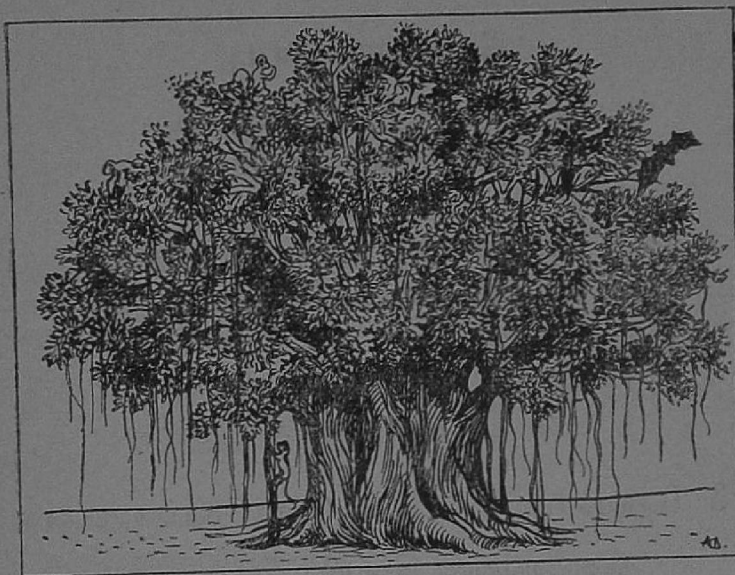
வருகிறது, கொடுக்கின்றன, கிடைத்தன, புசித்தார்கள், வைப்பார்கள், வளர்த்தார்கள்.

2. இவ்வாக்கியங்களைக் கவனி:—

- (1) மாடு வந்தது.
- (2) மாடுகள் வந்தன.
- (3) மாட்டுக்காரன் வந்தான்.
- (4) மாட்டுக்காரி வந்தாள்.
- (5) மாட்டுக்காரனும் மாட்டுக்காரியும் வந்தார்கள்.
- (6) நான் வந்தேன்.
- (7) நாங்கள் வந்தோம்.
- (8) நீ வந்தாய்.
- (9) நீங்கள் வந்தீர்கள்.
- (10) மாடுகளும் நீங்களும் வந்தீர்கள்.

இவற்றிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய விஷயங்களாவன:—

- (1) எழுவாயும் பயனிலையும் திணை, பால், இடங்களில் இசைந்தே வரும்.
- (2) ஒரே வாக்கியத்தில் பல எழுவாய் வந்தால் பயனிலை பன்மையா யிருக்கவேண்டும்.
- (3) உயர்திணையும் அஃறிணையும் கலந்து வந்தால் பயனிலை உயர்திணைப் பன்மையா யிருக்கவேண்டும்.

14. ஆல்

மிலார்கள்
பொலிந்தன
நீழல்
பொந்து

சீறல்
சருகு
கோதுகள்
விழுது

வேக்கேன
கோலத்து
தவித்திட்ட
புள்

1. அடி, கிளை, காய், இலை, நீழல்

ஆயிரம் கிளைகள் கொண்ட
அடிமரம் பெரிய யானை!
போயின மிலார்கள் வானில்!
பொலிந்தன பவளக் காய்கள்!
காயினை நிழலாற் காக்கும்
இலையெலாம், உள்ளங் கைகள்!
ஆய ஊர் அடங்கும் நீழல்,
ஆலிடைக் காணலாகும்.

2. அடிமரச் சார்பு

அடிமரப் பதிவி லெல்லாம்
 அடங்கிடும் காட்டுப்பூனை!
 இடையிடை ஏற்பட்டுள்ள
 பெருங்கிளைப் பொந்தி லெல்லாம்
 படைப்பாம்பின் பெருமூச்சுக்கள்!
 பளிங்குக் கண் ஆந்தைச் சேறல்!
 தடதடப் பறவைக் கூட்டம்!
 தரையெலாம் சருகின் மெத்தை!

3. வேளவால், பழக்குலை, கோது, குரங்கு, பருந்து

தொலைவுள்ள கிளையில் வேளவால்
 தொங்கிடும்; வாய்க்குள் கொண்டு
 குலைப்பழம், கிளை கொடுக்கும்;
 கோதுகள் மழையாய்ச் சிந்தும்!
 தலைக் கொழுப்புக் குரங்கு
 சாட்டைக்கோல் ஒடிக்கும், பின்னால்
 இலைச் சந்தில் குரங்கின் வலை
 எலியென்று பருந்திழுக்கும்!

4. குரங்கின் அச்சம்

கிளையினிற் பாம்பு தொங்க
 விழுதென்று, குரங்கு தொட்டு,
 விளக்கினைத் தொட்ட பிள்ளை
 வெடுக்கெனக் குதித்ததைப்போல்
 கிளைதோறும் குதித்துத் தாவித்
 கீழுள்ள விழுதையெல்லாம்
 ஒளிப்பாம்பாய் எண்ணி எண்ணி
 உச்சிப்போய்த் தன் வால் பார்க்கும்.

5. பறவை யூஞ்சல்

ஆலினைக் காற்று மோதும்;
அசைவேனோ எனச் சிரித்துக்
கோலத்துக் கிளை குலுங்க
அடிமரக் குன்று நிற்கும்!
தாலாட்ட ஆளில்லாமல்
தவித்திட்ட கிளைப்புள்ளெல்லாம்
கால்வைத்த கிளைகள் ஆடக்
காற்றுக்கு நன்றிகூறும்

—பாரதி தாசன்

அரும்பத விளக்கம்:—

1. மிலார் - கொம்புகள். பொலிந்தன - அழகுடன் விளங்கின. நீழல் - நிழல். ஆல் - ஆலமரம்.
பவளக் காய்கள் - பவள நிறம் போன்ற சிவந்த காய்கள்.
2. படைப்பாம்பு - கூட்டமான பாம்புகள். பளிங்கு - கண்ணாடி. சருகு - காய்ந்த இலைகள்.
3. தொலைவுள்ள - தூரத்திலுள்ள. கோதுகள் - சக்கை முதலிய துண்டுகள்.
4. அச்சம் - பயம்.
5. கோலத்து - அழகிய. புள் - பட்சிகள். குன்று - சிறு மலை.

விடை கூறு:

1. ஆலின் அடிமரம் எதனை ஒத்தது?
2. மிலார்கள் எங்குப் போயின?
3. “பவளக் காய்கள்” என்றால் என்ன?
4. இலைகள் எவை போன்றவை?
5. ஆலின் நிழலில் அடங்குவது யாது?
6. காட்டுப் பூனைகள் தங்குமிடம் யாது?

7. பாம்புகள் எங்கிருந்து பெருமூச்சு விடும்?
8. ஆந்தையின் கண் எதனைப் போன்றது?
9. ஆவின் சுருகு எதனை ஒக்கும்?
10. வெளவால் எங்குத் தொங்கும்?
11. வெளவாலுக்கு வாய்க்குள் பழம் ஊட்டுவது யாது?
12. கோதுகள் எவ்வாறு சிந்தும்?
13. குரங்கின் குறும்புத்தனம் யாது?
14. எதனை எவியென்று பருந்து இழுக்கும்?
15. குரங்கு பாம்புகளை எவ்வாறு தவறாக எண்ணும்?
16. “குரங்கு உச்சி போய் தன் வால் பார்க்கும்”—
எதற்காக?
17. காற்று மோதும்போது அடிமரம் எவ்வாறு காட்சி
யளிக்கும்?
18. “காற்றுக்கு நன்றி கூறுவது” எவை? எதற்காக?
19. இச்செய்யுளின் திரண்ட கருத்தைக் கூறுக.
20. பாரதி தாசனின் புலமைக்கு இச்செய்யுளிலிருந்து
இரு சான்றுகள் தருக.

இலக்கணம்:—

(1) தன் வினையையும் பிறவினையையும் விளக்கிக் காட்ட
இரண்டு உதாரணங்கள் சொல்லு.

(2) கண், பொன், செய், போ. இப்பதங்கள் பகுக்க
அல்லது பிரிக்க முடியாத பதங்கள். ஆகையால் அவற்றிற்
குப் பகாப்பதங்கள் என்று பெயர்.

கண்ணன், பொன்னன், செய்தான், போனான் என்பவை
பகுக்கக்கூடிய பதங்கள்.

கண்ணன் = கண் + ண் + அன் = கண்ணையுடையவன்

பொன்னன் = பொன் + ண் + அன் = பொன்னையுடையவன்

செய்தான் = செய் + த் + ஆன் = ஒரு ஆண்மகன்

செய்தான்

போனாள் = போ + ன் + ஆள் = ஒரு பெண் போனாள் என்று பிரித்து அர்த்தம் சொல்லலாம். ஆகையால் அவற்றிற்குப் பகுபதங்கள் என்று பெயர்.

செய்தான் என்னும் பகுபதத்தில், செய், த், ஆன் என்னும் மூன்று பாகங்களுக்கும் முறையே பகுதி, இடைநிலை, விசுதி என்று பெயர்.

பகுபதங்களில் முதலில் நிற்கும் பகாப்பதம் பகுதி எனப்படும். (உ-ம்.) படித்தான் என்னும் பதத்தில் படி என்பது பகுதி. ஈற்றில் நிற்கும் உறுப்பு விசுதி எனப்படும். (உ-ம்.) படித்தான் என்பதில் ஆன் என்பது விசுதி. பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் நடுவில் நின்று பெயர்ப்பகுபதங்களில் காலம் காட்டாமலும், வினைப்பகுபதங்களில் காலம் காட்டியும் வருவது இடைநிலை எனப்படும். (உ-ம்.) வலைஞன் (வலை + ஞ் + ஆன்) என்னும் பெயர்ப்பகுபதத்தில் ஞ் இடைநிலை. உண்டேன் (உண் + ட் + ஏன்) என்னும் வினைப்பகுபதத்தில் ட் இடைநிலை.

15. வீரமாமுனிவர்

ஆண்டு	பண்பு	வழிகாட்டி
மாவட்டம்	இயற்பெயர்	ஒளிகாட்டி
குடிப்பெயர்	நீத்து	இலங்குகின்றார்
புலமை	வியந்து	வாடாமாலை
பண்பாட்டை	தீஞ்சுவை	திகழ்கின்றது
உறவாடினார்	காட்சி	கதம்பமாலை
புலால்	விழுமிய	மிளிர்கின்றது
மேம்பட்ட	இலக்கியத்துறை	உள்ளங்கை

வீரமாமுனிவர் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்ற பெஸ்கி என்பவர் இத்தலி நாட்டினர். இவரது முழுப் பெயர் கான்ஸ்டான்ஷியஸ் யோசேப்பு பெஸ்கி. இவர் 1680-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம்

8-ந் தேதி வெனிஸ் மாவட்டத்திலுள்ள காஸ்தி கிளியோன் எனும் சிற்றூரில் பிறந்தார். இவரது தந்தையின் பெயர் கொண்டல்போ பெஸ்கியாகும். பெஸ்கி என்பது குடிப்பெயர். இத்தாலியம், கிரேக்கம், எபிரேயம், இலத்தீன், பிரஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் இவர் அதிகப் புலமை உடையவர். இவர் 1711-ம் ஆண்டு கிறிஸ்தவப் பணியாற்ற தமிழ்நாட்டை அடைந்தார்.

திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, தூத்துக் குடி, மணப்பாடு, கயத்தாறு முதலிய இடங்களில் இவர் வசித்தபோது, பல தமிழாசிரியர்களிடத்துத் தமிழ் நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தார். பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் மூலமாகப் பழந்தமிழரது மேம்

பட்ட பண்பாட்டை அறிந்து அகமகிழ்ந்தார். தமிழ் மக்களுடன் கலந்துறவாடினார். தமிழரது பழக்கவழக்கங்களைப் போற்றினார்; புலால் மறுத்தார்; தமிழரைப்போல் உடை உடுத்தார்; உணவு உண்டார். தமிழ்ப் பண்பில் தழைத்தார். தமது இயற்பெயராகிய கான்ஸ்டான்ஷியஸ் என்பதனைத் தைரியநாதன் என்ற தமிழ்ப் பெயராக மாற்றினார். தமிழன்பு காரணமாக இவ்வாறு பெஸ்கி என்ற தமது குடிப்பெயரையும் நீத்து, தமிழ்ப் பெயர் தாங்கினார்; தமிழ் முனிவராக வாழ்க்கை நடத்தினார். ஆதலின், அறிஞர் இவரை வீரமாமுனிவர் என்று வியந்து போற்றினர்.

வீரமாமுனிவரின் தமிழ்ப் பயிற்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்த ஆசிரியர் சுப்ரதீபக் கவிராயர். இவரிடம் இம்முனிவர் முறையாகப் பாடம் கேட்டார். திருக்குறளின் பெருமையை உணர்ந்தார். சீவக சிந்தாமணியின் சிறப்பை அறிந்தார். கம்ப ராமாயணத்தின் கவி இன்பம் கண்டார். பிற தமிழ் நூல்களின் மேன்மைகளை உணர்ந்தார். இவ்வாறு இவர் தமிழ் இன்னமுதின் தீஞ்சுவை ருசித்தார்.

வீரமாமுனிவர் தேன்தமிழ் நூல்களைக் கற்றது மின்றித் தமிழில் விழுமிய நூல்களும் இயற்றினார். தமிழ் இலக்கியத் துறையில் இவர் ஒரு சிறந்த வழி காட்டியாகவும், ஒளி காட்டியாகவும் இலங்குகின்றார். இவர் ஆக்கிய நூல்களால் தமிழ்த்தாய் அழகு பெற்றாள். இவர் இயற்றிய தேம்பாவணி தமிழ் அன்னையின் கழுத்தில் வாடா மாலையாய்த் திகழ்கின்றது. காவலுர்க் கலம்பகம் கதம்ப மாலையாகக் காட்சியளிக்கின்றது. தோன்னால் பொன்னாலாக

இவங்குகின்றது. சதுரகராதி முத்தாரமாக மிளிர்கின்றது. வீரமாமுனிவர் தமிழ் முனிவர்களில் ஒருவராக விளங்குகின்றார். இவர் தமிழ் நாட்டிற்குப் பணிசெய்து கிடப்பதையே தம் பெருங் கடனாகக் கொண்டார் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கணியன்றோ!

இலக்கணம்:—

(1) நான் நடந்தேன்.

(2) நான் நடப்பித்தேன்.

இவ்விரண்டு வாக்கியங்களையும் சுவனி. முதல் வாக்கியம் கருத்தா தானே செய்கையைச் செய்ததாகச் சொல்லுகிறது. இரண்டாவது வாக்கியம் பிறரைக்கொண்டு செய்ததாகத் தெரிவிக்கிறது. கருத்தா தானே செய்யும் வினைக்குத் தன் வினை என்று பெயர். கருத்தா பிறரைக்கொண்டு செய்யும் வினைக்குப் பிறவினை என்று பெயர்.

கேள்விகள்:—

1. வீரமாமுனிவரின் இயற்பெயர் யாது?
2. வீரமாமுனிவரின் பெற்றோர் யாவர்?
3. இவர் பிறந்த நாடு எது? ஊர் எது?
4. இவருக்கு எந்தெந்த மொழிகளில் புலமை யுண்டு?
5. இவர் தமிழ்மொழியில் எவ்வாறு புலமை அடைந்தார்?
6. இவரது பழக்க வழக்கங்கள் யாவை?
7. இவர் தமிழ் மொழிக்குச் செய்த தொண்டு யாது?
8. இவர் வீரமாமுனிவர் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெறக் காரணம் யாது?
9. இவற்றிற்குப் பொருள் கூறுக:—

மாவட்டம், புலமை, மேம்பட்ட, பண்பாடு, புலால், நீத்து, வியந்து, தீஞ்சுவை, விழுமிய, கதம்பமாலை, மிள்கின்றது.

10. “உள்ளங்கை நெல்லிக் கணி” என்ற சொற்றொடரைப் பயன்படுத்தி வாக்கியங்கள் அமைக்க.
11. பதம் பிரித்துப் பொருள் கூறுக:—
வீரமாமுனிவர், சிற்றூர், சீவக சிந்தாமணி, கம்ப
ராமாயணம், இன்னமுது, தேம்பாவணி,
தொன்னூல், பொன்னூல்.
12. இப்பாடத்திலுள்ள தன்வினை, பிறவினைகளைக் கூறுக.

இலக்கணம்:—

1. செய், உண், தின், அனுப்பு என்னும் வினைப்பகுதி களிலிருந்து உண்டாகும் வினைமுற்றுக்களில் இறந்த காலத்தைக் காட்டும் வினைமுற்றுக்கள் ஒவ்வொன்று சொல்லி அவற்றில் காணப்படும் இடைநிலைகளை எடுத்துக் கூறு.

செய்தேன் (செய் + த் + ஏன்.)—இதில் த் இடைநிலை. உண்டேன் (உண் + ட் + ஏன்.)—இதில் ட் இடைநிலை. தின்மேன் (தின் + ம் + ஏன்.)—இதில் ம் இடைநிலை. அனுப்பினேன் (அனுப்பு + இன் + ஏன்.)—இதில் இன் இடைநிலை. த், ட், ம், இன் என்னும் நான்கும் இறந்தகாலத்தைக் காட்டும் இடைநிலைகளாம்.

2. உண்கிறான், தின்கிறான், நடவா நின்றான்—இவற்றில் காணப்படும் இடைநிலைகள் எவை? உண்கிறான் (உண் + கிறு + ஆன்)—இதில் கிறு இடைநிலை.

கிறு, கின்று, ஆநின்று—இம் மூன்றும் நிகழ்காலத்தைக் குறிக்கும் இடைநிலைகளாம்.

3. உண்பான், செய்வான்—இவ்வினை முற்றுக்களில் காணப்படும் இடைநிலைகள் எவை? உண்பான் (உண் + ப் + ஆன்)—இதில் ப் இடைநிலை. செய்வான் (செய் + வ் + ஆன்)—இதில் வ் இடைநிலை. ப், வ் இவ்வினாண்டும் எதிர்கால இடைநிலைகளாம்.

காலங்கள் மூன்று:—

1. இறந்தகாலம்—அதன் இடைநிலைகள் த், ட், ம், இன்.
2. நிகழ்காலம்—அதன் இடைநிலைகள் கிறு, கின்று, ஆநின்று.
3. எதிர்காலம்—அதன் இடைநிலைகள் ப், வ்.

16. கடிதம் எழுதுவது

[வியாபாரிக்கு எழுதுவது]

12, செட்டித்தெரு,

சிவகங்கை.

14—2—1956.

செட்டி

காரியதரிசி

தள்ளுபடி

சென்னை

குறிப்பிட்டு

தாராளம்

இலக்கியம்

பட்டி

அனுபந்தம்

இராமநாதபுரம் ஜில்லா, சிவகங்கை, செட்டித் தெருவிலிருக்கும் புத்தக வியாபாரி, கா. சொக்க லிங்கம்,

சென்னை, பார்க் டவுன் போஸ்டு, கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கத்தாரின் காரியதரிசி அவர்களுக்கு எழுதிக்கொள்வது,

ஐயா,

தயவுசெய்து அடியிற் குறிப்பிட்டிருக்கும் புத்த கங்களை ரெயில்வே பார்சலாகவும் பட்டியையும் ரசீதையும் வி. பி. போஸ்டு மூலமாகவும் அனுப் பும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வர்த்தகத் தள்ளு படி தாராளமாய்க் கொடுக்கும்படியாகவுங் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தானியேல் தமிழ் முதற் புத்தகம்	...	50
சுடி இரண்டாம் புத்தகம்	...	40
சுடி மூன்றாம் புத்தகம்	...	30

சுடி	நான்காம் புத்தகம்	... 20
சுடி	ஐந்தாம் புத்தகம்	... 10
சுடி	முதற் புத்தக அனுபந்தம்	... 6

இப்படிக்கு,
தங்கள் உண்மையுள்ள,
கா. சோக்கலிங்கம்,
புத்தக வியாபாரி.

கேள்விகள்:—

1. இவற்றை விவரித்துச் சொல்லு:—

ரையில்வே பார்சல், வி. பி. போஸ்டு, வர்த்தகத்
தள்ளுபடி.

2. இவற்றிற்கு அர்த்தம் எழுது:

இலக்கியம், காரியதரிசி, பட்டி, அனுபந்தம்.

3. கேட்கக்கொள்ளுகிறேன்—இது என்ன காலம்?

இதற்கு மற்ற இரண்டு காலங்களும் சொல்லு.

4. தஞ்சாவூர் ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டு அவர்க

ளுக்கு அவர்களுடைய கைத்தொழில் வித்தியாசாலையில்
நெசவு வேலை கற்றுக்கொள்வதற்கு உபகாரச் சம்பளம்
கொடுத்து உன்னை ஒரு மாணுக்கனாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்
படி ஒரு விண்ணப்பம் எழுது.

17. கூட்டெழுத்து

கூட்டெழுத்து	வசம்	ஏக்கர்
உயிரெழுத்து	ஈட்டுக்கடன்	டேஸிமல்
மெய்யெழுத்து	பத்திரம்	ஈடுகாட்டி
உயிர்மெய்	நளவூ	ரோக்கம்
ஆய்தவெழுத்து	மார்கழிமீ	காளயுக்தி
மேற்படி	டிஸ்திரிக்கு	பங்குனி
நாளது	சப்டிஸ்திரிக்கு	செல்லுவைத்து
கிழமேல்	அயன்	மீட்டுக்கோள்
தேன்வடல்	சர்வே	சம்மதிசேய்
தீர்வை	லெட்டர்	கர்ணம்

தமிழ்ப் பாஷையில் உயிரெழுத்துக்கள் பன்னிரண்டு, மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டு, உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் இருநூற்றுப் பதினாறு, ஆய்தவெழுத்து ஒன்று, ஆகமொத்தம் இருநூற்று நற்பத்தேழு எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவை தவிர சாதாரண வழக்கத்தில் கூட்டெழுத்துக்கள் பல கணக்கர்களாலும் பத்திரங்கள் எழுதுகிறவர்களாலும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளிற் சிலவற்றை அடியில் காட்டியிருக்கிறோம்.

கூ = க்க
 கூ = த்த
 கூ = மேற்படி
 கூ = வருஷம்
 மீ = மாதம்
 தூ; உ = தேதி
 தூ = நம்பர்

கூ = கிராமம்
 கூ = நன்செய்
 கூ = புன்செய்
 கூ = கிழமேல்
 தூ = தென்வடல்
 தூ = தீர்வை
 வூ = வாரி

ஶு = நாளது

ஶு = வசம்

ஶு = ரூபாய்

ஶு = வரவு

ஶு = பவுன்; சவரன் ஶு = செலவு

பின்வரும் ஈட்டுக் கடன் பத்திரத்தில், கூட்டெழுத்துக்கள் உபயோகித்திருப்பதைக் காணலாம்.

ஈட்டுக் கடன் பத்திரம்

1917-ஶு ஜனவரிமீ 5உக்குத் தமிழ் நளஶு மார்கழிமீ 18உ திருச்சிராப்பள்ளி ஐல் லா குளிதலை தாலுகா நங்கவரம் ஶுத்திலிருக்கும் சுப்பையர் குமாரர் கோபாலையர் ஶு ஶு கிருஷ்ண பிள்ளை குமாரர் சாமிநாத பிள்ளைக்கு எழுதிக் கொடுத்த ஈட்டுக் கடன் பத்திரம்.

திருச்சிராப்பள்ளி டிஸ்திரிக்டு குளிதலை சப்டிஸ் திரிக்டு ஶு தாலுகா ஶு ஶுத்தில் எனக்குச் சொந்தமான அயன் நன்செய் சர்வே ஶு 346 ஏ. லெட்டர் ஏக்கர் ஒன்று டெஸிமல் முப்பது உள்ள நிலத்தைத் தங்களுக்கு ஈடுகாட்டி என் சொந்த ஶுக்காக அதன் பேரில் கடனாக வாங்கியது ரொகம் ஶு 180. இந்த ரூபாய் நூற்று எண்பதுக்கும் ஶு ஒன்றுக்கு நூற்றுக்கு ஒன்பது ஶு வீதம் வட்டி சேர்த்து வருகிற காலயுத்திஶு பங்குனிமீ 30உயில் தங்களிடத்தில் செல்லுவைத்து இந்தப் பத்திரத்தை மீட்டுக் கொள்வேனாகவும். மேற்கண்ட ஶுயில் பணம் கொடுக்கத்தவறினால் நூற்றுக்கு மீ ஒன்றுக்கு ஶு ஒன்றேகால் வீதம் வட்டி சேர்த்துத் தங்களுக்கு

சம்மதி செய்வேனாகவும். இந்தப்படி சம்மதித்து
இந்த ஈட்டுக் கடன் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்தேன்.
(ஒப்பம்) கோபாலையர் சம்மதி

சாட்சிகள்

1. ஷேக் கா. சுப்பிரமணிய ஐயர் அறிவேன்.
2. ஷேக் நா. விஸ்வநாத சாஸ்திரி அறிவேன்.
3. இந்த ஈட்டுப்பத்திரம் எழுதினதுள் பட
ஷே யூர் கர்ணம் துரைசாமி ஐயர் அறிவேன்.

கேள்விகள்:—

1. தமிழ்ப் பாஷையில் உபயோகப்படும் எழுத்துக்கள் எத்தனை? வடமொழி எழுத்துக்கள் எத்தனை?
2. வருஷம், மாதம், தேதி, மேற்படி—இவற்றிற்குச் சுருக்கமான கூட்டெழுத்துக்கள் எழுதிக் காட்டு.
3. இவற்றிற்கு அர்த்தம் எழுது:—
அயன், சர்வே, டெஸிமல், லெட்டர், ஏக்கர், கர்ணம், டிஸ்திரிக்டு, ரொக்கம்.
4. இவற்றிற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் கூறு:—
ஈடு, பத்திரம், மெய், வட்டி.
5. இவற்றைத் தனிப் பதங்களாகப் பிரித்து எழுது:—
நாற்பத்தேழு, மேற்கண்ட, மெய்யெழுத்து, ஒன்றேகால்.

இலக்கணம்:—

1. பெயர் வினைகளைப் போலத் தனித்து வராமல் அவைகளைச் சார்ந்து பொருளை யுணர்த்தி வரும் சொற்கள் இடைச் சொற்கள் என்று நான்காம் வகுப்பில் படித்திருக்கிறாய்.

கீழுள்ள வாக்கியத்திலிருக்கும் இடைச்சொற்கள் எவை?

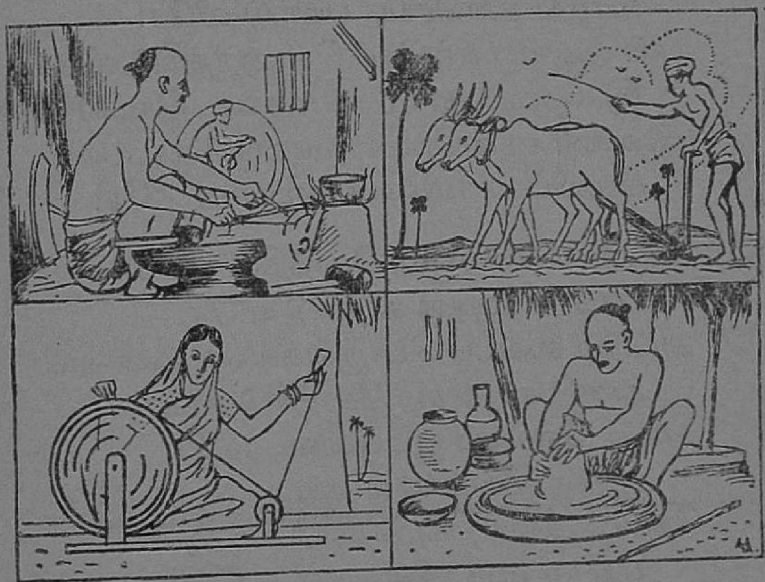
“மேற்கண்ட தேதியில் பணம் கொடுக்கத் தவறினால் நூற்றுக்கு ரூ. ஒன்றேகால் வீதம் வட்டி சேர்த்து தங்களுக்கு சம்மதி செய்வேனாகவும்.”

2. வா, வருக. இவ்விரண்டு வினைமுற்றுக்களுக்கும் இருக்கும் வித்தியாசம் என்ன?

வா என்பது ஏவல் வினைமுற்று; வருக என்பது வியங்கோள் வினைமுற்று. இருதிணை, ஐம்பால், மூவிடங்களுக்கும் பொதுவான மரியாதை ஏவலுக்கு விடங்கோள் என்று பெயர். இது ஒருவருடைய விருப்பத்தைக் காட்டும். (உ-ம்.) நீர் வாழ்க, செங்கோல் ஒங்குக. (வியம் = ஏவல்.)

எதிர்மறை வியங்கோள் = பகுதி + அல் + க. (உ-ம்.) செயற்க.

3. கூட்டெழுத்துக்கள் உபயோகப்படுத்தி எழுதப்பட்ட கையெழுத்துப் பிரதிகள், (பத்திரங்கள் முதலியவைகள்) சிலவற்றை வாசித்துப் பழகவேண்டும்.

18. தொழில்

உருக்கிவேரே
வகுத்திவேரே
அழிந்திவேரே

இசைக்கின்றேன்
கோணர்ந்திவேரே
கோத்திவேரே

கூத்திவேரே
பார்மிசை
வையம்

1. இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடு வீரே!
 இயந்தி ரங்கள் வகுத்திடு வீரே!
 கரும்பைச் சாறு பிழிந்திடு வீரே!
 கடலில் மூழ்கிநன் முத்தெடிப் பீரே!
 அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல்
 ஆயி ரந்தொழில் செய்திடு வீரே!
 பெரும்பு கழ்நுமக் கேயிசைக் கின்றேன்
 பிரம தேவன் கலையிங்கு நீரே!
2. மண்ணெ டுத்துக் குடங்கள்செய் வீரே!
 மரத்தை வெட்டி மனைசெய்கு வீரே!
 உண்ணக் காய்கனி தந்திடு வீரே!
 உழுது நன்செய்ப் பயிரிடு வீரே!
 எண்ணெய், பால்நெய் கொணர்ந்திடு வீரே!
 இழையை நூற்றுநல் லாடை செய்வீரே!
 விண்ணி னின்றெமை வானவர் காப்பார்!
 மேவிப் பார்மிசைக் காப்பவர் நீரே!
3. பாட்டும் செய்யுளும் கோத்திடு வீரே!
 பரத நாட்டியக் கூத்திடு வீரே!
 காட்டும் வையப் பொருள்களின் உண்மை!
 கண்டு சாத்திரம் சேர்த்திடு வீரே!
 நாட்டி லேயறம் பூட்டிவைப் பீரே!
 நாடும் இன்பங்கள் ஊட்டிவைப் பீரே!
 தேட்ட மின்றி விழியெதிர் காணும்
 தெய்வ மாக விளங்குவீர் நீரே!

—சி. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

அரும்பத விளக்கம்:—

- (1) வேர்வை உதிர்த்து—வியர்வை சிந்தி
 புவிமேல்—பூமியிலே.
 இசைக்கின்றேன்—கூறுகின்றேன்.

(2) கொணர்ந்திடுவீரே—கொண்டு வருவீர்களாக.

இழையை நூற்று—நூல்நூற்று.

விண்ணினின்று—பரலோகத்திலிருந்து.

வானவர்—தேவர்.

பார்மிசை—பூலோகத்தில்.

(3) கோத்திடுவீரே—இயற்றுவிர்களாக.

வையம்—பூமி. அறம்—தருமம்.

நாடும்—விரும்பும்.

விழியெதிர்காணும்—கண்முன்னால் பார்க்கின்ற.

விடை கூறுக:—

1. எவ்விதத் தொழில்கள் செய்யவேண்டும்? எவ்வாறு?
2. பிரம தேவன் கலை எது?
3. விண்ணினின்று நம்மைக் காப்பவர் யார்?
4. மண்ணில் நம்மைக் காப்பவர் யார்?
5. தமிழ் மொழிக்கு எவ்வாறு தொண்டுசெய்தல் வேண்டும்?
6. தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு உயர்த்தவேண்டும்?
7. நாம் எத்தகைய கைத்தொழில்களைச் செய்தல் வேண்டும்?
8. நாட்டின் நன்னெறியை எவ்வாறு மேம்படுத்த வேண்டும்?
9. 'விழியெதிர் காணும் தெய்வம்'—யார்?

இலக்கணம்:—

“சாதாரண சில சிறு விதிகளை அனுசரித்து வருவோமானால் நமது இரத்தம் சுத்தமாயிருக்கும்.”

(1) மேலிருக்கும் வாக்கியத்தை இரண்டு வாக்கியங்களாகப் பிரித்து எழுது.

(2) அவ்வாக்கியத்திலிருக்கும் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படு பொருள், பெயர்ச்சொல், வினைச்

சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொற்களை எடுத்து எழுது.

(3) வருவோம்— என்ன காலம்? இதற்கு மற்ற இரண்டு காலங்களையும் சொல்லு.

(4) விதிகளை. இதற்கு இலக்கணம் கூறு. அதாவது திணை, பால், இடம், வேற்றுமை, முடிவு (இன்ன சொல்லைக்கொண்டு முடிந்தது) என்பவற்றைச் சொல்லு.

19. கூட்டுத்தொழில்

கூட்டுறவு	அந்தஸ்து	ரிச்சயம்
ஐக்கிய சங்கம்	கடை கேட்டாயோ	யாதேனும்
வறுமை	வரப்பு	அரியபெரிய
மலிவாய்	கோல்	பொதுநன்மை
அங்கத்தினர்	கோன்	இயன்ற
ஜாமீன்	கல்விச்செல்வி	சேகரித்து
கடைத்தேற	வேளாண்மை	நூதனமுறை
நன்குணர்ந்து	மராமத்து	சகடம்
கட்டணம்	சாதனங்கள்	காளை
உற்பத்தி	தரித்திரதசை	கைவிடேல்
நடைபெற்று	தனித்தனி	கூடிவாழ்

ஆதிகாலந் தொடங்கி மனிதர்கள் பட்டணங்களிலும் பட்டிகளிலும் கூட்டுறவாய் வாழ்ந்துவருகின்றனர். ஏனென்றால் ஒவ்வொருவரும் ஜீவித்திருப்பதற்குப் பலருடைய உதவி வேண்டும். கூட்டுறவில்லாவிடில் விவசாயம், கைத்தொழில், வியாபாரம் முதலிய எந்த விஷயமும் விர்த்தியடைய மாட்டாது; தேசத்தின் செல்வமும் வாழ்வும் குறைந்துபோகும்.

2. இவ்விஷயத்தை நன்குணர்ந்த நமது அரசியலார் இந்நாட்டில் பலவித ஐக்கிய சங்கங்கள் நிறுவப்பெற்று விருத்தியடையும்பொருட்டு, ஒரு சட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறைகளை ஜனங்களுக்குப் போதிப்பதற்கும், ஏற்படுத்திய சங்கங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் வேண்டிய தகுந்த உத்தியோகஸ்தர்களையும் நியமித்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சர்க்கார் உதவியினால் அநேக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அங்கங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகிலும் இங்கிலாந்து தேசத்திலிருக்கும் சங்கங்களைப்போல ஏராளமான பெரிய சங்கங்கள் நமது தேசத்தில் இன்னும் உற்பத்தியாகவில்லை. ஐக்கிய சங்கங்கள் சரியானபடி நடைபெற்று நாளடைவில் விருத்திக்கு வருமாகில், வறுமையென்னும் பிணி ஒருவாறு நமது தேசத்தை விட்டு நீங்கிவிடும் என்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம்.

3. செல்வ விருத்திக்காக ஒவ்வொரு மனிதனும் யாதேனும் ஒரு தொழிலைச் செய்கிறான். ஆனால் தொழிலைச் செய்துகொண்டிருப்பதனால் மாத்திரம் அவன் பணக்காரனாகிவிடமாட்டான். செய்து முடித்த சரக்குகளைச் சரியான விலைக்கு அவ்வப்போது விற்பனையாகொண்டிருந்தால் மாத்திரம் பணக்காரனாவான். சரக்கு விற்பனையாகாவிட்டால் நஷ்டமடைவான்.

வியாபார விருத்திக்கும் தொழில் விருத்திக்கும் முன்பணம் போடவேண்டியது அவசியம். நமது நாட்டில் வறுமைக்குட்பட்டிருக்கும் ஏழை ஜனங்கள் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள்.

சரக்குகளை மலிவாய் வாங்கி விற்பதற்கும், பணத்தைச் சொற்ப வட்டிக்குக் கடனாகக் கொடுத்து உதவுவதற்கும், பற்பல தொழில்களை நடத்துவதற்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மிகச் சிறந்தவை. இக் காரணம் பற்றியே மூன்று வகையான கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிற்கு முறையே ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கங்கள், ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள், ஐக்கிய தொழிற் சங்கங்கள் என்று பெயர்.

4. ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கங்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு வேண்டிய உணவுப்பொருள்களையும், உடைகளையும், மற்றும் பண்டங்களையும் மலிவாய்க் கிடைக்குமிடங்களில் விலைக்கு வாங்கி, அங்கத்தினர்களுக்கே விற்பனை செய்து, அதனால் கிடைக்கும் இலாபத்தை அங்கத்தினர்களுக்கே பிரித்துக் கொடுக்கின்றன. இலாபத்தின் ஒரு பாகத்தைப் பொதுப் பணமாக வைத்துப் பொது நன்மைகளுக்காக உபயோகப்படுத்துகின்றன.

5. ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு அவசியமான சமயத்தில் சொற்ப வட்டிக்குக் கடனாகப் பணம் கொடுத்து உதவுகின்றன. பெரும்பாலும் ஏழைகளுக்குத் தகுந்த ஜாமீன் இன்றி எவரும் கடன் கொடுக்கமாட்டார்கள். கொடுத்தாலும், உயர்ந்த வட்டிக்குக் கொடுத்து அவர்களைக் கடைத்தேற விடமாட்டார்கள். ஆகையால்தான் நமது தேசத்தில் 'கடன் பட்டாயோ' கடை கேட்டாயோ' என்னும் பழமொழி சாதாரண மாய் வழங்கி வருகிறது. ஆனால் எளியவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து ஐக்கிய நாணயச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்த

திக்கொண்டால் பணக்காரர்கள் தாமாகவே, அவர்களுக்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொஞ்ச வட்டிக்குக் கொடுப்பார்கள்; தனித்தனி ஆட்களைவிடச் சங்கங்களை நம்புவார்கள். ஏனென்றால் மனிதனுடைய ஆயுளும் அந்தஸ்தும் நிலையுள்ளவையல்ல; சங்கங்களோ நீடித்து நிற்கக்கூடியவை. அங்கத்தினர்களுடைய சொத்துக்கள் கடன்களுக்கு ஜாமீனாகிறபடியால் அவை மோசம்போவதற்கு இடமில்லை.

பெரிய வியாபாரங்களுக்கும் தொழில்களுக்கும் ஏராளமான பணம் வேண்டியிருக்கும். அவ்வளவு பணத்தையும் ஒருவனே கொடுப்பது கூடாதகாரியம். ஆயிரக்கணக்காக அங்கத்தினர்கள் ஐக்கிய சங்கமாய்ச் சேர்ந்து, சிறிய கட்டணங்களைக் கட்டி, ஒன்றுசேர்ந்து உழைப்பார்களானால், அரிய பெரிய காரியங்களைச் சலபமாய்ச் செய்து முடித்தல்கூடும்.

6. ஐக்கிய தொழில் சங்கங்களில் ஒரே தொழிலைச் சேர்ந்த பல வேலைக்காரர்கள் ஒன்றுகூடித் தங்களாலியன்ற சில முதலைப் போட்டுத் தொழிலை நடப்பித்துக் கிடைக்கும் இலாபத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். இங்கிலாந்து தேசத்திலுள்ள வியாபாரச் சங்கங்கள் பற்பல தொழிற் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி அநேக வேலைக்காரரைக்கொண்டு வியாபாரத்துக்கு வேண்டிய சரக்குகளைச் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதமான தொழிற்சாலைகள் நமது தேசத்திலும் ஏராளமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டு விருத்தியடைந்தால் நாம் அதிக நன்மைகளைப் பெறலாம் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நமது தேசத்தில் மிகுதியானவர்கள் விவசாயத் தொழில் செய்கிறார்கள்.

‘வரப்புயர நீருயரும்
 நீருயர நெல்லுயரும்
 நெல்லுயரக் குடியுயரும்
 குடியுயரக் கோலுயரும்
 கோலுயரக் கோனுயரும்’

என்று ஒளவையாகிய கல்விச்செல்வி சொன்னபடி வேளாண்மை விருத்தியானால், தேசம் செழித்து ஓங்கும். குடிகள் நல்வாழ்வையும் சேமத்தையும் அடைவார்கள். ஐக்கியசங்க விதிகளை யனுசரித்து, வாய்க்கால்களை வெட்டி, ஏரி குளங்களுக்கு மராமத்து செய்து, இயந்திர சாதனங்களை உபயோகப்படுத்தி, நல்ல விதைகளைச் சேகரித்து, நூதன முறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு, யுத்தியாய்ப் பயிர் செய்து, ஊக்கமாய் உழைத்துவரும் ஜனங்கள் எக்காலத்திலும் தரித்திர தசையை அடையமாட்டார்கள்.

7. கூட்டுத்தொழில் என்னும் சகடம் நாட்டில் நலமுடன் நடப்பதற்கு ஊக்கம், ஒற்றுமை என்னும் இரண்டு கானைகள் அவசியம் வேண்டும். அங்கத்தினர்களிடத்தில் ஊக்கமும் ஒற்றுமையுமில்லாவிடில் ஐக்கிய சங்கங்கள் சிக்கிரத்தில் நிலைகுலைந்து அழிந்துபோம். நமது தேசத்தில் ஜாதிபேதம், மதபேதம் முதலிய பல காரணங்களால் ஒற்றுமை, ஊக்கம் முதலிய குணங்கள் குறைவாகவே யிருக்கின்றன. ஆகையால் தேசத்தின் வாழ்வை விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் ஊக்கம், ஒற்றுமை என்னும் இரண்டு குணங்களையும் விருத்திசெய்யப் பிரயாசப்படவேண்டும்.

ஊக்கமது கைவிடேல்
 ஊருடன் கூடிவாழ்

கேள்விகள்:—

1. ஐக்கிய சங்கங்கள் ஏன் அவசியம்?

2. எத்தனை விதமான கூட்டுறவு சங்கங்கள் இருக்கின்றன? அவை ஒவ்வொன்றின் நோக்கம் என்னவென்று சுருக்கமாக எழுது.

3. “கடன் பட்டாயோ கடை கெட்டாயோ” இதன் பொருள் என்ன?

4. இவற்றிற்கு வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—

ஜாமீன், சொத்து, கோல், கோன், மராமத்து

5. தரித்திரதரை. இதைத் தனிப் பதங்களாகப் பிரித்து அர்த்தம் சொல்லு. தரை என்பதற்கு இன்னொரு அர்த்தம் என்ன?

6. ஐக்கிய சங்கங்கள் விருத்தியடைவதற்கு அங்கத்தினர்களிடத்திலிருக்கவேண்டிய முக்கிய குணங்கள் எவை?

7. இச்சொற்களைத் தனித்தனி வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுது:

கடைத்தேற, கடை கெட்டாயோ, கடைக் குட்டி

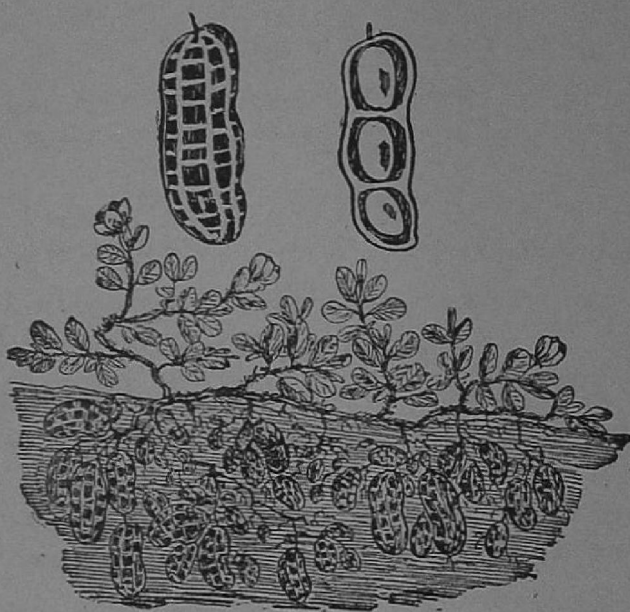
“கடை கெட்டவன்” என்றால் என்ன அர்த்தம்?

இலக்கணம்:—

இவ்வாக்கியத்திலிருக்கும் தொழிற்பெயர், வினையெச்சம், பெயரெச்சங்களை எடுத்து எழுது:—

“அங்கத்தினர்கள் சாதாரணமாய் உபயோகிக்கும் பொருள்களை மலிவாய்க் கிடைக்கும் இடங்களில் வாங்கி அங்கத்தினர்களுக்கே விற்பனை செயது அதினால் கிடைக்கும் இலாபத்தை அங்கத்தினர்களை பிரித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.”

20. நிலக்கடலை

பட்டாணி
வேர்க்கடலை
ஆதி
மணிலாக்கோட்டை
கடலைக்காய்
மல்லாக்கோட்டை
இராஜதானி
சாகுபடி
மணற்பாங்கான

சேம்மண்
தூற்றல்
ஊட்டம்
அயலிடம்
நிலத்தில்
விரற்கடை
சாக்கிறதை
பதர்
சவுக்காரம்

பணியாரம்
அறுவடை
செதுக்கி
ஒலிவ எண்ணெய்
மீன் எண்ணெய்
நிபுணர்
மாற்று

நிலக்கடலையென்பது அவரை, மொச்சை, பட்டாணி முதலிய வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஒருவிதமான பயறு. நிலக்கடலைச்செடி கொடியாக நிலத்தின் மேல் அடர்ந்து படர்ந்து, செழிப்பாய்க் காணப்

பட்டபோதிலும் அதன் காய்கள் மேலே காணப் படாமல் நிலத்துக்குள் மறைந்து கிடப்பதால் அதற்கு நிலக்கடலையென்று பெயர். நிலக்கடலைச் செடியின் கணுவில் பூவுண்டாகும்பொழுது அதி லிருந்து ஆலம் விழுதுபோல் வேர்கள் கீழ்நோக் கிச்சென்று அவ்வேர்களில் காய்கள் காய்ப்பதால் அதை வேர்க்கடலையென்றும் சொல்லுவார்கள்.

நிலக்கடலை ஆதியில் அமெரிக்காவின் ஐக்கிய நாடுகளைச் சேர்ந்த பிலிப்பைன் தீவுகளிலிருக்கும் மணிலா என்னும் ஊரிலிருந்து மற்றத் தேசங் களுக்குப் பரவினதால் அதற்கு மணிலாக்கொட்டை யென்று பெயர் வழங்குகிறது. சிலர் கடலைக்காய் என்றும் சொல்லுவார்கள். மல்லாக்கொட்டை என்றும் அதனைக் கூறுவர்.

சென்னை இராஜதானியில் பெரும்பாலும் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இது சாகுபடி செய்யப் பட்டு வருகிறது. கடலை புன்செய்ப் பயிர். இது மணற்பாங்காயுள்ள பிரதேசங்களில் பயிரிடப்படும். செம்மண் பூமியில் கடலை நன்றாய் விளையும். கரிசல் நிலம் அதற்கேற்றதல்ல. களிமண் நிலத்தில் காய் கள் பெரிதாய்விளையும்; ஆனால் அவைகளை வெட்டி யெடுப்பது கஷ்டம். ஈரமுள்ள நிலமே கடலைப் பயிருக்கு ஏற்றது.

ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் மழைத்தூறல் ஆரம்பித்தவுடன் நிலத்தை இரண்டு மூன்று தடவை உழுவார்கள். ஆட்டுப்புழுக்கை, மாட்டுச் சாணம் முதலிய எருக்களைப்போட்டு நிலத்தைச் சமப்படுத்துவார்கள். அதன்பின் விதை விதைப்பர்.

அமெரிக்கா கண்டத்தில் மீன், எலும்புத்தாள், சாம்பல் முதலிய எருக்களையும் உபயோகிக்கிறார்கள். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு எருப்போடுகிறோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு விளைவு நன்றாகும். காய்கள் ஊட்டமாய் மிருக்கும்.

விதை நன்றாய் முற்றி யிருக்கவேண்டும். விதைகள் சரியானவைகளாயிராவிட்டால் அவற்றில் புழு விழுந்து அவைகளைக் கெடுத்துவிடும். குடியானவர்கள் நல்ல முற்றின விதைகளைப் பொறுக்கி, அவற்றைச் சாம்பலோடு கலந்து, பாளைகளில் போட்டு மூடிவைத்துக் காப்பாற்றுவார்கள். பின்பு மேல்தோலைமாத்திரம் உடைத்தெடுத்து விட்டு, ஈர நிலத்தில் நான்கு விரற்கிடை ஆழத்தில் ஊன்ற வேண்டும். விதையின்மேலுள்ள மெல்லிய சிவப்புத் தோலை எடுத்துவிடாமல் சாக்கிரதையா யிருக்க வேண்டும். அதை எடுத்துவிட்டால் விதை முளைக்காது. விதைகளை நெருக்கமாக ஊன்றாமல் ஓரடிக் கொன்றாகப் போடுவது நலம். செடிகள் நெருக்கமாயிருந்தால் வேர்கள் நன்றாகப் பரவா. காய்கள் அதிகமாகக் காய்க்கா. விதைகள் ஜலத்தில் அதிகமாக ஊறினாலும், நிலத்தில் ஈரம் அதிகமாயிருந்தாலும் முளைகள் கிளம்பமாட்டா. ஆகையால், பூமியில் போதுமான ஈரம் இருக்கும்போதே விதைகளை ஊன்றவேண்டும். மழை பெய்யாவிட்டால் பாத்திகள் கட்டித் தண்ணீர் பாய்ச்சலாம். விதைத்த பின் ஒரு மாதத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டிய தில்லை. அதற்குப்பின் மழை பெய்யாவிட்டால் வாரத்திற்கு ஒருமுறை தண்ணீர் இறைக்கவேண்டும். அதிகமான தண்ணீர் நிலத்தில் தங்கினால்,

செடிகள் வெளுத்துப்போம்; காய்களும் சிறுத்து விடும்.

விதைத்து ஒரு மாதம் ஆனபின், களைகளை எடுத்துக் கொத்தவேண்டும். நிலம் வறண்டு காய்ந்து விட்டால், பூக்கிற வரையில் தோட்டப் பயிருக்குத் தண்ணீர் இறைப்பதுபோல் இதற்கும் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டும்.

காய்கள் முற்றுவதற்கு ஆறுமாதம் பிடிக்கும். சாதாரணமாக ஆடியில் விதைப்பது தை மாதத்தில் அறுவடையாகும். பயிர் விளைந்தவுடன் இலைகள் பழுத்து உதிர்ந்துபோம். கொடிகள் எல்லாம் உலர்ந்தபின் அவைகளைச் செதுக்கிவிட்டு நிலத்தை உழுதாவது, வெட்டியாவது காய்களை எடுப்பார்கள். தரை மிகவுங் காய்ந்து கடினமா யிருந்தால், தண்ணீர் இறைத்து நிலத்தை ஈரம் செய்துகொள்வர். அதன்பின் செடிகளைப் பிடுங்கிக் கட்டுகளாகக் கட்டிக்கொண்டுபோய் உலர்த்துவார்கள். பின்பு காய் வேறு சருகு வேராகப் பிரித்தெடுப்பார்கள். அதன்பின் கடலையைத் தூற்றிப் பதர் நீக்கிக் களத்தில் ஒரு வாரம் வரை காயப்போடுவார்கள். நன்றாய்க் காய்ந்தபின், அவற்றைச் சாம்பலோடு கலந்து பெரிய பாளைகளில் போட்டு மூடிவைப்பார்கள். கடலைச் செடியின் உலர்ந்த கொடிகளும் இலைகளும் மாடுகளுக்கு நல்ல உணவாம்.

நிலக்கடலையை அயலிடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். சிலர் அதை வறுத்துத் தின்கிறார்கள். மற்றும் சிலர் அதை வெல்லத்தோடு சேர்த்தாவது, வெல்லப்பாகில் சேர்த்து உருண்டையாகப் பிடித்தாவது உண்ணுகிறார்கள்.

நிலக்கடலை எண்ணெய் விளக்கெரிக்கவும், சவுக் காரங்கள் செய்யவும், பணியாரங்கள் சுடவும், கறி பதார்த்தங்கள் தாளிக்கவும், எந்திரங்களுக்கு எண்ணெய்ப் பசையாகப்போடவும் உதவுகிறது. ஒலிவ எண்ணெயிலும் மீன் எண்ணெயிலும் இருக்கும் சத்து இந்த எண்ணெயிலிருக்கிறது. அவற்றிற்குப் பதிலாக இந்த எண்ணெயைச் சுத்தி செய்து உபயோகப்படுத்தலாமென்று சில வைத்திய நிபுணர் எண்ணுகிறார்கள். கடலை எண்ணெய் பித்தம் என்றும், அதற்கு மாற்று வெல்லம் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். கடலைப்பிண்ணாக்கு மாடுகளுக்கு உணவாகவும் பயிர்களுக்கு எருவாகவும் உபயோகப்படும்.

கேள்விகள்:—

1. நிலக்கடலை என்பது என்ன? அதற்கு ஏன் அந்தப் பெயர் வந்தது? அதற்கு வேறு என்னென்ன பெயர்கள் உண்டு? அவற்றிற்குக் காரணம் என்ன?
2. நிலக்கடலை எப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களில் பயிராகும்? அதைப் பயிரிடும் விதம் எப்படி?
3. நிலக்கடலையின் உபயோகங்கள் எவை?
4. இவற்றிற்கு வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—
சாகுபடி, தோல், விரற்கிடை, நிபுணர், மாற்று.
5. இச்சொற்களைத் தனிப்பதங்களாகப் பிரித்து எழுது:—
நிலக்கடலை, மணற்பாங்கு, உடைத்தேடுத்து, எண்ணெய்.

இலக்கணம்:—

நிலக்கடலை, வேர்க்கடலை, செம்மண். இப்பெயர்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு காரணத்தால் வந்தவை.

நிலம், வேர், மண். இவை காரணம் காட்டாத பெயர்கள். பல பொருள்களிலிருந்து ஒரு பொருளைக் குறிப்பாய்

எளிதில் தெரிந்துகொள்வதற்கென்று, காரணமில்லாமல், பல பொருள்களுக்கு இவ்விதமாகப் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றிற்கு இதேறிப் பெயர்கள் என்று பெயர்.

பெயர்களை இடுகுறிப்பெயர்கள், காரணப்பெயர்கள் என இருவிதமாகவும் பிரிக்கலாம்.

இடுகுறிப்பெயராவது காரணம் இல்லாமல் ஒரு பொருளுக்கு வழங்கும் பெயராம். (உ-ம்.) மரம், கல், நாய், பூனை.

காரணப்பெயராவது காரணத்தினால் ஒரு பொருளுக்கு வழங்கும் பெயராம். (உ-ம்.) நாற்காலி, முக்காலி, பல்லன், தலைப்பாகை.

21. பலமுள்ள பொருள் எது?

புராணம்	ஆழ்ந்த	ஆடிக்காற்று
சோர்க்கவாசி	ஆழி	புயல்
பிரதியுத்தரம்	சண்டமாருதம்	கருங்கல்
தவிடுபோடி	அந்தரங்கம்	அப்பு
அவித்துவிடும்	நிகரான	தேயு
அடுக்கடுக்காய்	கொந்தளிக்கும்	பூதம்

பலமுள்ள வஸ்து எதுவென்பதைப்பற்றி மகம் மதியருடைய புராணங்களில் ஒரு சிறு கதை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது என்னவென்றால், ஒரு நாள் சொர்க்க வாசிகள் கடவுளிடத்தில் போய், 'சுவாமி, உலகத்தில் கருங்கல்லைவிடப் பலமான வஸ்து ஏதாவது உண்டா?' என்று கேட்டார்கள். கடவுள் பிரதியுத்தரமாக, 'ஆம், கருங்கல்லைவிட இரும்பு பலமானது; இரும்பு கருங்கல்லைத் தவிடு பொடியாக உடைத்துவிடும்' என்றார்.

இரும்பைவிடப் பலமானது ஏதாவது உண்டோவென்று திரும்பக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'ஆம், நெருப்பு இரும்பைவிடப் பலமானது. நெருப்பு இரும்பை இளகப்பண்ணும்' என்றார்.

நெருப்பைவிடப் பலமானது ஏதாவது உண்டோவென்று மறுபடியும் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'ஆம், தண்ணீர் நெருப்பைவிடப் பலமானது, தண்ணீர் நெருப்பை அவித்துவிடும்' என்றார்.

தண்ணீரைவிடப் பலமானது ஏதாவது உண்டோவென்று பின்னும் ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், 'காற்று தண்ணீரைவிடப் பலமானது, அது ஆழ்ந்த சமுத்திரத்தில் அடுக்கடுக்காய் அலைகள் வீசும்படி செய்கிறது; சண்டமாருதத்தை எதிர்க்க எவராலும் முடியாது' என்றார்.

காற்றைவிடப் பலமானது ஏதாவது உண்டோவென்று திரும்பவும் ஒரு கேள்வி கேட்டார்கள், அதற்கு அவர், 'ஆம், அப்பு வாயு தேயு வென்னும் பூதங்களையும் கருங்கல்லையும்விடப் பலமானது ஒன்றுண்டு. வலதுகை செய்வது இடதுகைக்குத் தெரியாமல், அந்தரங்கத்தில் ஏழைக்கு இரங்கி தர்மம் செய்யும் அன்பு நிறைந்த நெஞ்சே எல்லாவற்றிலும் பலமானது. அதற்கு நிகரான பலமுள்ள வஸ்து வேறெதுவுங் கிடையாது' என்றார்.

ஆம், அன்பு இரும்புக் கதவுகளால் பூட்டப் பட்ட எப்படிப்பட்ட கல் நெஞ்சையும் உடைத்து விடும். அக்கினிப்போலப் பற்றியெரியும் உக்கிரமான கோபத்தைத் தணித்துவிடும். ஆழியின்

அலைகளைப்போலவும், ஆடிக்காற்றின் புயலைப் போலவும் கொந்தளிக்கும் பகையையும் விரோதத்தையும் அடக்கிவிடும். அன்பு உலகத்தை ஆளும். கடவுள் அன்பாகவே இருக்கிறார்.

கேள்விகள்:—

1. இந்தப் பாடத்தை மௌனமாகப் படித்துச் சுருக்கமாக எழுது.

2. மிகப் பலமுள்ள வஸ்து எது? ஏன்?

3. இவற்றிற்கு இரண்டு அர்த்தங்கள் சொல்லு:—

அவி, கதை, வாசி, அலை, ஆடி.

4. இவற்றைத் தனித்தனிப் பதங்களாகப் பிரித்து எழுது:—

இருப்புக்கதவு, சொர்க்கவாசி, சண்டமாருதம், ஆடிக் காற்று, கருங்கல்.

இலக்கணம்:—

ஒருநாள் சொர்க்கவாசிகள் கடவுளிடத்தில் போய் சுவாமி உலகத்தில் கருங்கல்லைவிடப் பலமான வஸ்து ஏதாவது உண்டா என்று கேட்டார்கள். கடவுள் பிரதியுத்தரமாக ஆம் கருங்கல்லைவிட இரும்பு பலமானது இரும்பு கருங்கல்லைத் தவிடுபொடியாக உடைத்துவிடும் என்றார்.

மேலே கொடுத்திருக்கும் வாக்கியங்களில் கால்புள்ளி, முற்றுப்புள்ளி, கேள்விக் குறி, அடைப்புக் குறிகள் வைக்க வேண்டிய இடங்களில் வைத்து அவற்றைத் திருப்பி எழுது.

22. அன்பு

தூதர்	அன்னதானம்	சுட்டெரிக்க
கைத்தாளம்	பிரயோஜனம்	யாவற்றையும்
தீர்க்கதரிசனம்	சாந்தம்	சகிக்கும்
இரகசியம்	பொருமை	ஒழியாது
விசுவாசம்	இறுமாப்பு	என்பு
உயிர்நிலை	பெயர்க்க	

‘நான் மனுஷர் பாஷைகளையும் தூதர் பாஷைகளையும் பேசினாலும், அன்பு எனக்கிராவிட்டால் சத்தமிடுகிற வெண்கலம் போலவும், ஓசையிடுகிற கைத்தாளம் போலவும் இருப்பேன். நான் தீர்க்கதரிசன வரத்தையுடையவனாயிருந்து, சகல இரகசியங்களையும் சகல அறிவையும் அறிந்தாலும், மலைகளைப் பெயர்க்கத்தக்கதாக சகல விசுவாசமுள்ளவனாயிருந்தாலும், அன்பு எனக்கு இராவிட்டால், நான் ஒன்றுமில்லாதவனாவேன். எனக்கு உண்டான யாவற்றையும் நான் அன்னதானம் பண்ணினாலும், என் சரீரத்தைச் சுட்டெரிக்கப்படுவதற்குக் கொடுத்தாலும், அன்பு இல்லையாயின் எனக்குப் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. அன்பு நீடிய சாந்தமும் தயவுமுள்ளது; அன்புக்குப் பொருமையில்லை; அன்பு தன்னைப் புகழாது, இறுமாப்பாயிராது; அயோக்கியமானதைச் செய்யாது; சினமடையாது, தீங்கு நீனையாது; அநியாயத்தில் சந்தோஷப்படாமல் சத்தியத்தில் சந்தோஷப்படும்; சகலத்தையுந்தாங்கும்; சகலரையும் விசுவாசிக்கும்; சகலரையும் நம்பும்; எல்லாவற்றையும் சகிக்கும். அன்பு ஒருக்காலும் ஒழியாது.’

அன்பில்லாதவன் கடவுளை அறியான். கடவுள் அன்பாகவே இருக்கிறார். அன்பே ஆண்டவன்.

“அன்பின் வழியது உயிர்நிலை; அஃதில்லார்க்கு என்பதோல் போர்த்த உடம்பு”

என்றார் திருவள்ளுவ நாயனார்.

கேள்விகள்:—

1. கோடிட்ட இடங்களில் ஏற்ற வார்த்தைகளை வைத்துப் படி:—

அன்பு — செய்யாது, — நாடாது, —
அடையாது, — நினையாது, — சந்தோஷப்
படாமல், — சந்தோஷப்படும். அன்பு —
ஒழியாது.

2. இவற்றிற்கு வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—

இறுமாப்பு, தற்பொழிவு, அன்னதானம்.

3. அன்பைப்பற்றிய இந்தப் பாடத்தை மனப்பாடஞ் செய்வது நன்று.

இதை எழுதினவர் பரிசுத்த பவுல்.

1 கொரிந்தியர் 13-ம் அதிகாரத்தைப் படித்துப் பார்.

4. உடலுக்கு உயிர்நிலை எது? அன்பு இல்லாத உடம்பு எப்பேர்ப்பட்டதென்று திருவள்ளுவர் சொல்லுகிறார்?

இலக்கணம்:—

“அன்பில்லாதவன் கடவுளை அறியான்.”

(1) இவ்வாக்கியத்தில் எழுவாய், பயனிலை, செயப் படு பொருள் சொல்லு.

(2) அறியான் என்னும் பயனிலைக்குப் பதிலாக அறியான் என்று வைத்து இவ்வாக்கியத்தைத் திருப்பி எழுது.

23. தேசாபிமானம்

நவதானியங்கள்	பாரபட்சம்	ஆயுள்நூல்
பழவர்க்கங்கள்	நலம்	சேருக்குற்ற
ஸ்நானபானாதிகள்	அளித்து	நனஜாதி
இதர	பல்வேறு	இழிமொழி
மூலிகை	புகட்டுகிறாள்	அவமானம்
நறுமணம்	நாயகம்	இழிவு
கமழும்	காவியங்கள்	சச்சரவு
பூஞ்சோலை	நிலம்புகழ்	மற்றைய
செறிந்து	இலக்கியம்	முயல்
விலங்குகள்	சிற்பநூல்	தூண்டிவிடு
விளைவித்து	சீர்பெறு	கடமை
இன்பஞ்சேறி	கண்ணம்	பிரயத்தனப்படு
இச்சித்து	ஓய்வில்	

என் தாய்நாடாகிய இந்தியா தேசம் நவதானியங்களையும், பழவர்க்கங்களையும், இதர உணவுப் பொருள்களையும் ஏராளமாய் விளைவித்து, ஜாதிமத பேதமின்றி யாவருக்குங் கொடுத்து வருகிறது. ஸ்நானபானாதிகளுக்கேற்ற நதிகளும், குளங்களும், ஏரிகளும் ஏராளமாய் அதன் வீட்டிலிருக்கின்றன.

நவரத்னம் முதலிய திரவியங்களை யடக்கிக் கொண்டிருக்குங் கடல்களும், மலைகளும் அதனிடத்திலுண்டு. வாழ்நாள் வளர்ச்சிக்கேற்ற அநேக மூலிகைகளை முளைப்பிக்குங் காடுகளும், மலைகளும், நறுமணங் கமழும் நந்தவனங்களும், பூஞ்சோலைகளும் அதனிடத்தில் செறிந்துள்ளன. வேறுநாடுகளில் அகப்படாத விதவிதமான விலங்குகளையும் பறவைகளையும், ஊர்வனவற்றையும் அது வளர்த்துத் தன்

மக்களுக்குக் களிப்புண்டாக்குகிறது. இரும்பு, செம்பு, வெள்ளி, பொன் முதலிய உலோகங்களைத் தன்னிடம் தேடிவருவோருக்குத் தாராளமாய்க் கொடுக்கிறது. நூலினாலும் கம்பளியினாலும் பட்டினாலும் பலவித ஆடைகளை ஆக்கிக்கொள்ளப் பருத்திச் செடி, பட்டுப் பூச்சி, கம்பளியாடு முதலியவைகளை வளர்த்து உதவுகிறது. இவ்விதமாய்த் தனிப் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் அவ்வப்போது பாரபட்சமின்றிப் பல நலங்களை யளித்து வருகிறது.

அதன் பிள்ளைகளுக்குப் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசவும், எழுதவும், வாசிக்கவும் கற்றுக் கொடுத்து அறிவைப் புகட்டுகிறது. நாம் வசிக்கும் பாகத்துக்குத் தொன்மொழியாகிய தமிழ் மொழியைக் கொடுத்திருக்கிறது. இன்பஞ்செறி காவியங்களும், புராணங்களும், பாடல்களும், நிலம்புகழ் இலக்கிய இலக்கணங்களும், உயர் நீதி நூல்களும், சீர்பெறு சிற்ப நூல்களும், கண்ணும் கணித நூல்களும், ஓய்வில் ஆயுள் நூல்களும், இன்னும் பற்பல நூல்களும் அம்மொழியிலுண்டு.

1. என் தாயாகிய இந்தியா தேசத்தை நேசிப்பேன். அவள் மக்களனைவரையும் ஜாதிமதபேதமின்றிச் சகோதரராகப் பாவிப்பேன்.

2. என் அருமைத் தாயாகிய இந்தியா தேசம் சத்திய தேசம் என்று சகலருக்குங் காண்பிப்பேன். சத்தியமே ஜெயம் என்னும் வாக்கைத் தலைமேற் கொண்டு என் ஜீவகால முழுவதும் சத்தியத்துக்காகப் பாடுபடுவேன்.

3. சிறப்புற்றோங்கிய என் தாயாகிய இந்திய தேசம், விவசாயம், கைத்தொழில், வியாபாரம் முதலியவைகளில் நாளுக்கு நாள் விருத்தியடையமுயலுவேன். காட்டிலும் நாட்டிலும், நன்செயிலும், புன்செயிலும், தொழிற்சாலைகளிலும் வியாபாரக் கூடங்களிலும் உழைக்கிறவர்களைச் சிநேகித்து, அவர்களுக்கு என்னால் கூடிய உதவிகளைச் செய்து அவர்களைப் பெருமைப்படுத்துவேன்.

4. என் தேசத்தார் யாவருங் கல்வியிலும், அறிவிலும் நாகரிகத்திலும் வளர்வதற்கேற்ற பல ஏற்பாடுகள் செய்து அவற்றிற்காக உற்சாகத்துடன் உழைத்துவருவேன்.

5. என் தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழியை அவமதிக்காமல், அதன் பழைய நூல்களை ஆராய்ச்சி செய்து அதன் பெருமையையும் மேன்மையையும் பிரசித்தப்படுத்த முயலுவேன்.

6. என் பெற்றோர், பேரியோர், உபாத்திமார், தேச அதிகாரிகள் முதலிய யாவருக்குங் கீழ்ப்படிந்து அவர்களைக் கணப்படுத்துவேன். எனக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களை அன்புடனும் மரியாதையுடனும் நடத்துவேன்.

7. என் வீட்டில் எக்காலமும் சுத்தமும், சந்தோஷமும், சமாதானமும் குடிகொண்டிருக்கும்படி முயற்சி செய்வேன்.

8. என் சுற்றத்தார், சிநேகிதர் முதலிய யாவரும் அவ்விதமாகவே ஜீவிக்கும்படி அவர்களுக்குப் புத்திசொல்லி அவர்களைத் தூண்டுவேன்.

இவ்விதமாக, நான் என் தாயாகிய இந்தியா தேசத்துக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்து அவளை மேன்மைப்படுத்துவேன்.

கேள்விகள்:—

1. இந்தியா தேசத்தின் நிலவளம், நீர்வளம், விளை பொருள்களைக் கொண்டு அதன் பெருமையை ரூபித்துக் காட்டு.

2. தமிழ் மொழியில் என்னென்ன விதமான நூல்கள் எழுதினன?

3. இந்திய மக்கள் என்ன காரணத்தால் தாழ்ந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்? எப்படித் தங்கள் தேசத்துக்கு இழிவு உண்டாக்குகிறார்கள்?

4. தேசம் முன்னேற்றம் அடையவேண்டுமானால் நாம் செய்யவேண்டிய கடமைகள் எவை?

5. இவற்றிற்குப் பொருள் கூறு:—

ஸ்நானபானாதிகள், இன்பஞ்செறி காவியங்கள், ஜாதிமத பேதம்.

6. நவதானியம், நவரத்தினம், நவக்கிரகம், நவராத்திரி. இவற்றை விஸ்தரித்துச் சொல்லு.

இலக்கணம்:—

(1) “இஃதென்ன பரிதாபம்!”—இவ்வாக்கியம் வியப்பைக் காட்டுவதால் அதில் வியப்புக்குறி அல்லது ஆச்சரியக் குறி உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

வியப்புக்குறி உபயோகிக்கக்கூடிய வேறு இரண்டு உதாரணங்கள் கொடு.

(2) பெண்பாலுக்கு ஆண்பால் எழுது:—

மாதா, வருகிறாள், சகோதரி, சிநேகிதி.

(3) உபாத்தியாயர். இதற்குப் பெண்பால் எழுது.

(4) கீழுள்ள வாக்கியங்களை ஒரே வாக்கியமாக எழுது:—

1. இந்திய மாதா தன் மக்களுக்குத் தமிழ் மொழியைக் கொடுத்திருக்கிறாள்.

2. அவர்களுக்கு அம்மொழியை எழுதப் படிக்கக் கற்பித்திருக்கிறாள்.

3. அவர்களுக்கு அதனால் அறிவைப் புகட்டி வருகிறாள்.

24. எங்கள் நாடு

எங்கணும்	தத்துவம்	குசுமங்கள்
துங்கநாடு	சாத்திரம்	மலிந்தநாடு
பாரதகண்டம்	சங்கநீதி	பைங்கிளி
பாவலர்	பதுமநீதி	சூயில்
நாவலர்	அரிச்சந்திரன்	துய்ய
தன்னியநாடு	இங்கிதம்	தேங்கும் நாடு
கங்கை	சங்கீதம்	புங்கவர்
சிந்து	தேவதாரு	முனிவர்
காவிரி	உறைந்தநாடு	சித்தர்
கன்னன்	குங்குமம்	முத்திநாடு
கோடை	ஐந்தரு	சித்திநாடு
அங்கநாடு	போலிந்த	சேம்மல்

(சிந்து)

(சதுரச்சரம்)

எங்கணும் புகழ் இந்தியா எங்கள்நாடு
எங்கண்டம் பரதன் ஆண்ட துங்கநாடு
பங்கமில் பாரதகண்டம் புண்ணியநாடு
பாவலர் நாவலர் போற்றும் தன்னியநாடு
கங்கை, சிந்து, காவிரிசூழ் தங்கநாடு
கன்னன் நன்கொடை புரிந்த அங்கநாடு

தங்கம் வெள்ளியும் விளையும் நல்லநாடு
 தத்துவம் சாத்திரம் கலைவல்லநாடு
 சங்கநிதி பதுமநிதி தங்கநாடு
 சத்திய அரிச்சந்திரன் வந்தநாடு
 இங்கிதமும் சங்கீதமும் பிறந்தநாடு
 எத்தொழிற் பயிற்சியும் சிறந்தநாடு
 தெங்கு, பனை, மா, பலா நிறைந்தநாடு
 தேவதாரு சந்தனம் உறைந்தநாடு
 குங்குமம் ஐந்தருக்கள் பொலிந்தநாடு
 குசுமங்கள், கனிகள் மலிந்தநாடு
 பைங்கிளி, அன்னம், குயில்கள் கூடும்நாடு
 பைங்கதிர் நன்செய் புன்செய்கள் மேவும்நாடு
 துங்கமா கோபுரம் கோயில் ஓங்கும்நாடு
 துய்ய மாடமாளிகைகள் தேங்கும்நாடு
 புங்கவர் முனிவர் சித்தர் முத்திநாடு
 புண்ணிய மகாத்துமாக்கள் சித்திநாடு.

—சிவராம பாகவதர்

கேள்விகள்:—

1. இந்தியா தேசப்படத்தில் கங்கை, சிந்து, காவிரி நதி களைக் காட்டு.

2. ஹரிச்சந்திரன் கதையைச் சுருக்கமாகச் சொல்லு.

3. கோடிட்ட இடங்களில் ஏற்ற பதங்கள் வைத்துப் படி:—

இங்கிதமும்—பிறந்தநாடு
 எத்தொழிற்—சிறந்தநாடு
 தெங்கு—, —, நிறைந்தநாடு
 தேவதாரு—உறைந்தநாடு

4. இவற்றிற்கு வேறு வார்த்தைகள் சொல்லு:—

துங்கம், நாவலர், குங்குமம், குசுமம், புங்கவர், செம்மல்.

இலக்கணம்:—

இவ்வாக்கியத்திலிருக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் இலக்கணம் கூறு:—

“செங்கோல் நீதி மன்னவர்கள் வாழும் நாடு.”

—சு. தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

25. நல்வழி

1. சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுலத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.
2. ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிசடு மந்நாளுமவ்வா
றுற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்
இல்லை என மாட்டார் இசைந்து.
3. பாடுபட்டுத்தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து
வைத்துக்
கேடுகெட்ட மானிடரே கேளுங்கள்—கூடு
விட்டிங்
காவிதான் போயினபின் யாரே யனுபவிப்பார்
பாவிகள் அந்தப் பணம்.
4. ஆற்றங் கரையின் மரமும், அரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழும் அன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டிர்
பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு.

5. வெட்டனவை மெத்தனவை வெல்லாவாம்;
வேழுத்திற
பட்டுருவங் கோல்பஞ்சிற் பாயாது;—
நெட்டிருப்புப்
பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறை பசுமரத்தின்
வேருக்கு நெக்கு விடும்.

26. ஸுதுரை

1. நன்றி ஒருவர்க்குச் செய்தக்கால் அந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா—நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாள்உண்ட நீரைத்
தலையாலே தான்தருத லால்.
2. கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவை அல்ல நல்ல மரங்கள்;—சவைநடுவே
நீட்டோலை வாசியா னின்றான் குறிப்பறிய
மாட்டா தவனன் மரம்.
3. கான மயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்து—தானுந்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி.
4. நற்றூ மரைக்கயத்தி னல்லன்னஞ் சேர்ந்தாற்
போற்
கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர்;—கற்பிலா
மூர்க்கரை மூர்க்கர் முகப்பர் முதுகாட்டிற்
காக்கை உகக்கும் பிணம்.

5. மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்;—மன்னற்
குத்
தந்தேசம் அல்லாற் சிறப்பில்லை, கற்றோர்க்குச்
சென்றவிடம் எல்லாஞ் சிறப்பு.

27. நீதிநெறிவிளக்கம்

1. மெய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார் கண்துஞ்
சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணுயி னார்.
2. வஞ்சித் தொழுகு மதியிலிகாள் யாவரையும்
வஞ்சித்தோ மென்று மகிழன்மின்—வஞ்சித்த
எங்குமுள னொருவன் காணுங்கொ லென்றஞ்சி
அங்கங் குலைவ தறிவு.
3. நல்லா ரொழுக்கின் தலைநின்றார் நல்கூர்ந்தும்,
அல்லன செய்தற் கொருப்படார்;—பல்பொறிய
செங்கட் புலியே றறப்பசித்துந் தின்னாவாம்
பைங்கட் புனத்த பைங்குழி.
4. முற்றும் உணர்ந்தவர் இல்லை; முழுவதூஉங்
கற்றனம் என்று களியற்க;—சிறுளியாற்
கல்லுந் தகருந், தகரா, கனங்குழாய்!
கொல்லுலைக் கூடத்தி னால்.
5. பிறராற் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டு
மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு;—பிறர்பிறர்
சீர் எல்லாந் தூற்றிச், சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொல்ல.

28. நீதிவேண்பா

1. தாமரைபொன் முத்து சுவரங் கோரோசனை
பூமருதேன் பட்டுப் புனிகுசுவ்வா—தாமமுன்
மற்றெங்கே பிறந்தாலும் எள்ளாரே, தலைவர்கள்
எங்கே பிறந்தாலும் என்.
2. கர்ப்பூரம் போலக் கடலுப் பிருந்தாலுங்
கர்ப்பூர மாமோ கடலுப்பு—பொற்பூரும்
புண்ணியரைப் போல விருந்தாலும் புல்லியந்
தாம்
புண்ணியரா வாரோ புகல்.
3. சிற்றுணர்வோர் என்றுஞ் சிலுசிலுப்பார் நன்ற
முற்றுணர்வோர் என்று மொழியாரே—வெற்றி
பெறும்
வெண்கலத்தினோசை மிகுமே விரிபசம்பொன்
ஒண்கலத்தி னுண்டோ வொலி.
4. பொற்பறிவில்லாதபலபுத்திரரைப் பெறலினோர்
நற்புதல்வ னைப்பெறுதல் நன்றாமே—பொற்
கொடியே
பன்றி பலகுட்டி பயந்ததின லேதுபயன்
ஒன்றமையா தோகரிக்கென் றோது.
5. உத்தமர்தா மீயுமிடத் தோங்குபனை போல்வரே
மத்திமர்தாந் தெங்குதனை மானுவரே—முத்
தலரு
மாங்கமுகு போல்வ ரதம ரவர்களே
தேங்கதலி யும்போல்வர் தேர்ந்து.

29. விவேகசிந்தாமணி

1. ஒப்புடன் முகமலர்ந்தே உபசரித் துண்மை
பேசி,
உப்பிலாக் கூழிட்டாலும் உண்பதே அமிர்த
மாகும்;
முப்பழமொடுபாலன்னம் முகம்கடுத் திடுவாரா
யின்,
கப்பிய பசியும்போகிக் கடும்பசி யாகுந்தானே.
2. கற்பகத் தருவைச் சார்ந்த காகமும் அமிர்தம்
உண்ணும்
விற்பனவிவேகமுள்ள வேந்தரைச் சேர்ந்தோர்
வாழ்வார்;
இப்புவிதன்னில் என்றும் இலவுகாத்திடுங்கிளி
போல்
அற்பரைச் சேர்ந்தோர் வாழ்வ தரிதரி தாகு
மம்மா.
3. பிறப்பித்தோன், வித்தைதனைப் பேணிக்கொடுத்
தோன்
சிறப்பி னுபதேசம் செய்தோன், அறப்பெரிய
பஞ்சத்தில் அன்னம் பகர்ந்தோன், பயம்தீர்த்
தோன்
எஞ்சாப் பிதாக்கள் என எண்.
4. அரும்பு கோணிடில் அதுமணங் குன்றுமோ
கரும்பு கோணிடில் கட்டியும் பாகுமாம்
இரும்பு கோணிடில் யானையை வெல்லலாம்
நரம்பு கோணிடில் நாமதற்கென் செய்வோம்.

5. வெகுளியே உயிர்க்கெல்லாம் வினைக்குந் தீவினை
 வெகுளியே குணம்தவம் விரத மாய்க்குமால்
 வெகுளியே அறிவினைச் சிதைக்கும் வெம்மை
 சால்
 வெகுளியிற் கொடும்பகை வேறென் றில்லை
 யால்.

30. நாலடியார்

1. குஞ்சி அழகுங், கொடுத்தனைக் கோட்டழகும்,
 மஞ்சள் அழகும் அழகல்ல; நெஞ்சத்து
 நல்லம்யாம் என்னும் நடுவு நிலைமையால்
 கல்வி அழகே அழகு.
2. களர் நிலத்துப் பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்
 வினைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்;
 கடைநிலத்தோர் ஆயினும் கற்றறிந்தோரைத்
 தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.
3. கல்வி கரையில; கற்பவர் நாள்சில;
 மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல; தெள்ளிதின்
 ஆராய்ந் தமைவுடைய கற்பவே, நீர் ஒழியப்
 பாலுண் குருகிற் றெரிந்து.
4. தோணி இயக்குவான் ரெல்லை வருணத்துக்
 காணிற் கடைப்பட்டான் என்றிகழார் காணாய்
 அவன் துணையா ஆறுபோ யற்றேநூல் கற்ற
 மகன்றுணையா நல்ல கொளஸ்.
5. கனைகடற் றண்சேர்ப்ப! கற்றறிந்தார் கேண்மை
 நுனியிற் கரும்புதின் றற்றே; நுனிநீக்கித்
 தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தாரோ பண்பிலா
 ஈரம் இலாளர் தொடர்பு.

31. திருக்குறள்

1. கற்க கசடறக் கற்பவை; கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.
2. கண்ணுடையவர் என்பவர் கற்றோர்; முகத்
திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.
3. முகநக நட்பது நட்பன்று; நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.
4. நன்றி மறப்பது நன்றன்று; நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று.
5. பணியும்ஆம் என்றும் பெருமை; சிறுமை
அணியும்ஆம் தன்னை வியந்து.
6. முயற்சி திருவினை ஆக்கும்; முயற்றின்மை-
இன்மை புகுத்தி விடும்.
7. தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும்; ஆறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.
8. நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம்; தீயொ
ழுக்கம்
என்றும் இடும்பை தரும்.
9. சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய; அறியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.
10. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை; அஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த உடம்பு.

32. இரக்ஷண்ய காதல்

1. கனமாகப் பெற்றோரைக் காப்பாற்றி ஆதரித்
தால்
மனமகிழ்ச்சி கொண்டுலக வாழ்நாள் பெருக்க
மதே.
2. பொய்யைக் களைந்து மனம் பொய்ச்சாட்சியும்
வெறுத்தால்
மெய்யுடைமை கொண்டுகன மேன்மையடை
வேனே.
3. களவு பொருளாசை கைலஞ்சமே வெறுத்தால்
அழகு புகழோங்கும் ஆதாய முண்டாமே.
4. சிறுமைப் படுபவர்மேல் சிந்தித் திரக்கமுற்றால்
தருணந்தனில் இரக்கம் தானடைந்துகொள்
வேனே.
5. துப்புரவாய் எப்போதும் சுத்தமனம் பற்றி
நின்றால்
தற்பரனைக் கண்டு தரிசித் திருப்பேனே.

செய்யுள் பாகத்தின்

அரும்பத விளக்க உரை

25. நல்வழி

1. சாற்றுங்கால்—சொல்லுமிடத்த
வழுவா—தவருத
மேதினி—பூமி
இட்டார்—(தருமம்) கொடுத்தவர்
பட்டாங்கு—உண்மை நூல்
2. பெருக்கு—வெள்ளம்
உலகு—உலகத்தார்
நல்குந்தார்—தரித்திரர்
இசைந்து—மனதார
3. பாடு—கஷ்டம்
கூடு—சரிசம்
சூவி—உயிர்
4. வீற்றிருந்த—பெருமையாக வாழ்ந்த
பழுது—குற்றம்
பணி—தொழில்
5. வெட்டெனவை—வலியசொற்கள்
மெத்தெனவை—மெல்லியசொற்கள்
வேழம்—யானை
கோல்—அம்பு
இருப்புப்பாரை—கடப்பாரை
பாறை—கருங்கற்பாறை
நெக்குவிடும்—பிளவுபடும்

26. மூதுரை

1. நன்றி—உபகாரம்
தருங்கொல்—தருவானோ
தெங்கு—தென்னாமரம்
2. கவை—கிளை
காட்டசுத்தே—காட்டிலே
சவை—சபை

நீட்டு ஒலை—நீட்டிய ஒலை
குறிப்பு—கருத்து

3. கானம்—காடு
பாவித்து—எண்ணி
பொல்லா—அழகில்லாத
4. கயம்—குளம்
காமுறுவர்—விரும்புவர்
கற்பு—கல்வியறிவு
மூர்க்கர்—பீழமக்கள்
முகப்பர்—விரும்புவர்
முதுகாடு—சுகிகாடு
உகக்கும்—விரும்பும்
5. மாசு அற—குற்றம் நீங்க
சீர்தூக்கின் — ஆராய்ந்து பார்த்
தால்

27. நீதிநெறிவிளக்கம்

1. மெய்—சரிசம்
கண்துஞ்சார்—உறங்கார்
செவ்வி—காலம்
2. மதியிலகான்—அறிவற்றவர்கள்
அங்கம்—உடல்
குலைவது—நடுங்குவது
3. நல்குந்தம்—தரித்திரரானும்
ஒருப்படார்—சம்மதியார்
அற—மிகுதியாக
புனம்—கொல்லை
பைங்குழி—பயிர்
4. களியற்கு—சந்தோஷமடையாதிரு
கல்—மலை
தகரும்—உடையும்
கடம்—சம்மட்டி

5. யாண்டும்—எவ்விடத்திலும்
நேற்பது—அனுஷ்டிப்பது
சீர்—சிறப்பு
துற்றி—பலாறியச்சொல்லி
புறங்காத்து—அடக்கி

28. நீதிவேண்பா

1. சுவரம்—சாமரை
அழல்—நெருப்பு
எள்ளார்—இகழார்
2. பொற்பு—அழகு
புல்லியர்—தீழ்மக்கள்
புகல்—சொல்
3. கிண்கிண்பார் — இடைவிடாமற்
பேசுவார்
ஒண்கலம்—பிரகாசமான ஆபரணம்
4. அமையாதோ—பொருந்தாதோ
கரி—யானை
ஒது—சொல்
5. மானுவர்—ஒப்பாவார்
அதமர்—கடையானவர்

29. விவேகசிந்தாமணி

1. மூப்பழம்—மா, பலா, வாழை
கடுத்த—கிணந்து
கப்பியபசி—உண்பவர்க்கு உள்ள
பசி
2. கற்பகத்தரு—வேண்டினவெல்லாம்
தரும் மாம்
விற்பனம்—கல்வி
3. எஞ்சா—குறையாத்
4. அரும்பு—பூவரும்பு
கட்டி—வெல்லக்கட்டி
நரம்பு—தேகநரம்பு, நாடி
5. வெகுளி—கோபம்
கிதைக்கும்—அழிக்கும்
வெம்மை—கடுமை
சால்—மிகுந்த

30. நாலடியார்

1. குஞ்சு—மயிர்முடி, குடும்பி
கொடுந்தாணை—மடிப்புள்ள ஆடை
(கொடுமை—வளைவு)
நெஞ்சத்து—மனதில்
நல்லம்—நற்குணமுடையோம்
நடுவுநிலைமை — கோணுவதில்லாத
தன்மை
2. களர்—உவர்
விழுமிது ஆ—சிறந்ததாக
3. தெள்ளிதின்—தெளிவாக
அமைவுடைய—(தமக்குப்) பொருந்
தியவைகளை
குருகின்—அன்னத்தைப்போல
4. இயக்குவான்—செலுத்துபவன்
தொல்லை—பழமையான
துணை ஆ—துணையாகக்கொண்டு
காணாய்—நீ அறிந்துகொள்
நல்ல—சிறந்தவைகளை
5. கனை—ஒலிக்கின்ற
தண்—குளிர்ச்சியான
சேர்ப்ப—துறையையுடையவனே
தகைத்து—தன்மையையுடையது
(அரோ—அசை)
நரம் இலாளர்—அன்பில்லாதவர்கள்
தொடர்பு—கிணேகம்

31. திருக்குறள்

1. கசடு அற—குற்றம் நீங்க
தக—தக்கபடி
3. அகநகநட்பது — உள்ளம் மலரச்
கிணேகிப்பது
4. நன்றி—நன்மை
நன்றல்லது—தீமை
5. பெருமை — பெருந்தன்மையுடைய
வர்
சிறுமை—சிறுமையுடையவர்
அணியும் ஆம் — சிறப்பித்துப்பேசு
வார்

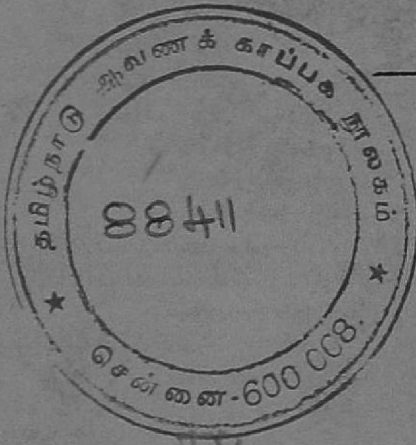
Rr
1024

- வியந்து—புகழ்ந்து
6. கிருவிணை ஆக்கும்—செல்வத்தை
வளர்க்கும்
இன்மை—தரித்திரம்
7. உள்—மனதில்
வடு—தழும்பு
8. வித்து—விதை, காரணம்
இடும்பை—துன்பம்
9. எளிய—இலேசானது
அரிய—அருமையானது
10. உயிர்நிலை — பிராணன் நிற்கும்
இடம்

என்பு—எனும்பு
பேர்த்து—மூடின

32. இரகசியகாதல்

1. கனம்—சங்கை, பெருமை
2. கனைந்து—விலக்கி
உடைமை—ஆபரணம்
3. ஆதாயம்—லாபம்
4. தருணம்—சமயம்
5. சிவபரன்—கடவுள்
6. தப்புரவு—சுத்தம்
7. நித்தியமும்—எப்பொழுதும்

75
03/15
NS7

TAMIL READER, BOOK V

By S. G. DANIEL

விலை 75 நயை பைசை